

Радмила Воинович Садовникова

ТАЈНА РУСИЈЕ И ТАЈНА БЕЗАКОЊА

Манастир Прасквица Свети Стефан, 2005.

Подаци о штампаном издању:

Главни уредник: отац Димитрије Лакић

Ликовни уредник: Пера Станисављевић Бура

Коректор: Ивица Доленц

Припрема за штампу: Часлав Милошевић

Издавач:

МОНАСТИР ПРАСКВИЦА Свети Стефан

За издавача: Радмила Воинович Садовникова

Дистрибуција књиге: 064 23 76 157; 064 12 27 329

Штампа:

БУДУЋНОСТ

Нови Сад

Тираж 1.500

Радмила Воинович Садовникова
ТАЈНА РУСИЈЕ И ТАЈНА БЕЗАКОЊА
Манастир Прасквица Свети Стефан, 2005.

Подаци о штампаном издању:

Главни уредник: отац Димитрије Лакић

Ликовни уредник: Пера Станисављевић Бура

Коректор: Ивица Доленц

Припрема за штампу: Часлав Милошевић

Издавач:

МОНАСТИР ПРАСКВИЦА Свети Стефан

За издавача: Радмила Воинович Садовникова

Дистрибуција књиге: 064 23 76 157; 064 12 27 329

Штампа:

БУДУЋНОСТ

Нови Сад

Тираж 1.500

2005.

САДРЖАЈ

[Есхатолошка геополитика Трећег Рима](#)

[Христов пророк Авељ](#)

[Претеча антихриста, масон Наполеон у Последњем Риму](#)

[Судбински сусрет Авеља са Царем Павлом Петровичем](#)

[Отварање Авељевог пророчанства у Гатчинском дворцу](#)

[Дивјејевска и Оптинска монашка пророчанства](#)

[Русија и Антихрист](#)

[После старчевог пресељења у вечност](#)

[Пророчко писмо за Николаја Другог](#)

[Тајна Русије и Тајна безакоња](#)

[Прво виђење](#)

[Модерни свет као луциферијански мамац](#)

[Близу је, пред дверима!](#)

[Друго старчево виђење](#)

[Ђаволове вериге људских права!](#)

[Под масонским покровом рогатих медија!](#)

[Тајна Русије као Последњег Рима](#)

[Од антибиотика до содомиста](#)

[Последњи хришћани као непријатељи људских права](#)

[Васељенска диктатура греха](#)

[Култ „вечне” пролазности](#)

[Царска времена](#)

[Телевизор краде душу](#)

[Нерукотворени храм људске душе](#)

[Глад](#)

[Антихристова мишоловка](#)

Радмила Воинович Садовникова

[Где је најбоље место за спасавање?](#)

[Хлеб наш насушни дај нам данас](#)

[Како се спасавати?](#)

[„Вечни бизнис” или вечни живот](#)

[О прошлом и будућем](#)

[Мањи од стоке, а виши од дрвета и камена](#)

[Старчеве успомене](#)

[Пророчанство Патријарха Никона](#)

[Мир ти читаоче!](#)

[Посетиоци и празнословци](#)

[Србија под масонским покровом екумениста!](#)

[Самоувереност је корак ка смрти](#)

[Тријумф глобалног зла](#)

[Катастрофе](#)

[Енглеска ће потонути као океан грехова и издаје Бога!](#)

[Судбина света](#)

[Литургија у време гоњења](#)

[Расколници](#)

[Откуцавање небеских часова!](#)

[Револуција као ђаволизација Русије!](#)

[Ђаволове глобалне вериге](#)

[Верност Богу као залог спасења](#)

[Спасење у граду.](#)

[Чишћење душе и тела од демона](#)

[Сећања младог свештеника](#)

[Старац је био учитељ кротости](#)

[Сведочанство једног баћушке](#)

[Пукотине срца намучене душе](#)

[За старца спољашњи свет није постојао!](#)

[Читаоче, буди веран Богу.](#)

[Белешка о аутору.](#)

ЕСХАТОЛОШКА ПОЛИТИКА

ТРЕЋЕГ РИМА

На Северној Светој гори, по снежним безмолвним архипелазима, од Валаама до Соловки,

од давнина се подвизавају руски монаси. Напуштају свет, изложен дејству поднебесних

духова и затварају телесне очи за земне лепоте, да би задобили Царство Небеско. Још

телесни, а живе ангелски. У ћутању и сећању на смрт, предају се у Божије Руке.

Молитвом и постом монах привлачи благодат која му открива двери вечности! Манастир је

духовна болница за исцељење душе. Одрешеним од страсти палог света, Господ открива

Своју Вољу. Ко ревнује за спасење душе у вечности, налази тихо пристаниште за уморну душу. Ниње и во вјеки вјеков.

У 17. веку, Соловецки манастирски летопис бележи пророчанство о великом страдању православних које ће надмашити страдања првих хришћана! Једном монаху Пресвета

Богородица указала је на врх и подножје горе, где треба подићи храмове по свећене

Страдањима Христовим и Његовом Васкрсењу! Као светионик спасења за будуће соловецке страдалнике!

- 2 -

Тајна Русије и тајна безакоња

Ово пророчанство постало је јасно 1920. године када јудеобољшевици манастир

претварају у логор за уништавање православног руског народа! Скраћеница Слон означавала

је систем концлогора на архипелагу Соловки где је убијено преко милион људи. Био је то

логор за уништавање верних Христу: монаштва, епископа, свештеника и чланова њихових

породица. Лењин проглашава петолетку безбожничтва са циљем ликвидације Православне

Цркве! Данас је Соловецки манастир враћен Московској Патријаршији. Монаси су се вратили на архипелаг.

Спасо-Преображенски ставропигијални манастир и његови тихи скитови простиру се дуж

чудесног архипелага у Белом мору. 1429. године овде се насељавају први подвижници:

преподобни Герман и Саватије. Савршени мир и сурова клима су строги васпитачи душе и

тела! Соловецка монашка обитељ постаје главни мисионарски центар и бедем према

европским јеретичима који су непрестано нападали Русију. Швеђани, Финци и Енглези

вековима су покушавали да освоје манастир. Божији Покров чувао је монахе од грамзивих Европљана.

Господ је дао руском народу огромне евроазијске просторе да би се Његов Закон правилно пренео што већем броју људи! Богоугодна власт Трећег Рима бринула се о спасењу душа свих

поданика, никада није истребљивала или пљачкала друге народе као западне јеретичке

државе. Руска Самодржавна монархија помагала је номадским средњеазијским, брђанским

кавказским и северним народима да се духовно и културно развијају, новим технологијама,

саобраћајем и законима. Закони Православне Империје видели су у сваком човеку икону

Божију. Древне државе, Јерменија, Грузија и номадска азијска племена траже да уђу у састав

Руске Империје, да би избегли геноцид од стране Ирана и Турске. Захваљујући

великодушности и милости Руске Империје, ови народи су сачували своју националну

посебност и језик. Захваљујући руској великодушности и доброты балтичке државице

сачувале су језик и националну посебност, за разлику од Пруса, које су Немци уништили. Од

пруског племена остало је само име!

Самодржавна Руска Империја, духовна наследница Византије, довела је до савршенства

симфонију Цркве и државе, којом влада Цар Самодржац, по Милости Божијој! У чему је

геополитичко чудо Трећег Рима? Бог је дао мисионарски простор (шестину земљиног копна)

Народу и Држави, Чуварки Божијег Закона, која штити Добро од Зла. Руски народ препознао

је Светост као свој духовни и национални идеал! Стицање личне и саборне светости је

задобијање Царства Небеског, спасења у вечности! Зато се Сатана тако жестоко обрушавао на

Русију и руски народ, да би разорио Богоугодну Чуварку Православља, Стан Светих и благочестивих!

Кроз хиљаду година руске историје, Мисија Трећег и Последњег Рима је духовна, да чува

чисту веру и онима који имају уши да чују и очи да виде сведочи Истину Православља!

Задатак руског народа Богоносца је служење Богу! Саборни есхатолошки идеал руског

народа зове се Света Русија. Шта је свето Европи? Римокатоличка Европа „освештава” земну

моћ и власт (повратак паганској сили Првог Рима). Протестантска Европа „освештава”

стицање богатства и грамзивост, (протестантске секте јудаизују римокатолицизам). Пратимо

борбу добра и зла, као борбу Свете Русије, Заштитнице Божијег Закона, и Тајне Безакоња,

којој од 11. века служи богоборна Европа.

ХРИСТОВ ПРОРОК АВЕЉ

У време цара Феодора Јоановича [a1](#), крајем шеснаестог века, манастир је цвetaо. Братија је

мрежом канала повезала мноштво слатководних језера. Подигнут је величанствени Спасо-

1

Цар Фјодор (1584-1598). У заградама су године владавине

- 3 -

Радмила Воинович Садовникова

Преображенски храм. Огромна Тврђава са непробојним зидинама и утврђењима штитила је

братију од похлепних западњака. Последњи пут 1854. енглеска колонијална флота покушава

да освоји и опљачка манастир. Безуспешно! Оштетили су гранатама зидине и храмове али

нико од монаха није пострадао.

Средином осамнаестог века, овде се подвизавао монах Авелъ.
Имао је дар непрестане
Исусове молитве! Није марио за сујетне трице и кучине које
саплићу већину људи. У келији
свога срца он је имао само љубав и милосрђе!
Господ му је дао да види скривене адске дубине и ангелске
висине. Видео је душевно
стање људи, тајне покрете срца, патњу и страдање оних који су
га молили за помоћ! Говорио
је истину, просто, без околишења. Избегавао је свако ласкање и
угађање људима, што му је
донело непрестано страдање од моћника овог света.
Било је то време императорке Катарине Алексејевне^{е2} (немачке
принцезе Софије Августе
Фредерике до православног крштења). Руски народ је назвао
велика јер је водила велике
ратове и побеђивала с лакоћом. Ступила је на престо 1762.
године после смрти мужа,
Императора Павла Трећег³, унука Петра Великог⁴.
Велика императорка победила је пољске бунтовнике. Под
командом Румјанцева, руска
армија извојевала је величанствену победу над Турцима код
Кагуле. Царичин љубимац, гроф
Орлов спалио је код Чесме турску флоту. Нижу се
величанствене победе над Турцима,
освојен је Крим, Суворов осваја неприступачну тврђаву
Исмаил. Турска је на коленима и
потписује мир у Јашију. Суворов слама пољску побуну и
заробљава Кошћунског у Прагу. У
исто време руска армија у Персији осваја Дербент. Лукаву
Европу обузима ужас! Ево нас у
Русији 1795. године.
Док императорка ниже победе са својим љубимцима,
генералима, надмена Европа пита се
на коју ће страну Катарина да усмери флоту и војску! Русија је
велика и усамљена! Русија зна
да је њен пријатељ на небу Бог, а на земљи армија и флота.

О пророчанствима соловецког монаха Авеља сведоче многи летописци и историчари. Он

је предказао напад Француске на Русију и страдање и тријумф Русије! Од својих осамдесет,

двадесет једну годину провео је у тамници због својих пророчанстава! За њега су знали:

Катарина Велика, Павле Први⁵, Александар Први⁶ и Николај Први⁷. Они су га за

пророчанства затварали, а потом у жељи да завире у будућност пуштали на слободу. Смирени

прозорљивац одржавао је преписку са многим мирјанима. Занимљива је његова опаска у

писму Параскеви Андрејевној Потемкиновој која га моли да јој открије њену будућност.

Авељ јој пише: "Боље је ништа не знати и бити слободан, него видети будућност и седети

заточен у тамници."

Извесно време се уздржавао од пророковања, па опет почео ...Из Указа Светог Синода

1826.године, сазнајемо да је Император Николај Први наложио да се „смирења ради”

благотлаживи монах затвори у суздаљски Спасо-Јефимијевски манастир. Из другог писма

Параскеви Алексејевној, видимо да је Авељ за њу написао неколико књижица и намерава да

их пошаље. „Тајанствене књиге са пророчанствима су занимљиве, али ужасне. Треба да их

читају само они који се уздају у Божију помоћ и милост!”

Житије и страдања монаха Авеља сачувано је у цензурисаном облику, без пророчанстава

о царској породици. По њему, монах Авељ родио се 1755. године у Тулској губернији. Био је

2

Катарина II Велика (1762-1796)

3

Петар III (1762)

4

Петар I (1689-1725), познатији као Петар Велики

5

Павле I (1796-1801)

6

Александар I (1801-1825)

7

Никола (Николај) I (1825-1855)

- 4 -

Тајна Русије и тајна безакоња

самоуки ветеринар. Сва његова пажња била је усмерена на Божији закон и спасење. Изгледао

је суморно. Обилазио је света места и скрасио се у Светој северној гори, Валааму. После

годину дана добија благослов да се повуче у усамљену пештеру. Изнурио је тело постом, у

сећању на смрт и ћутању. Пред Богом, срцезналцем, његов подвиг био је велики. Задобио је

највише духовне дарове. Одолео је нападима нечистих духова. Водио је велику невидљиву

борбу са непријатељем спасења. Бог га је помиловао и послао Анђеле. Показали су му тајне

Божанског домостроја и казали: „Ти као нови Адам напиши шта си видео и чуо. Али, само

изабранима и светима, слугама Господњим.” Од тог времена почео је да пророкује.

Вратио се у Валаамски манастир и проживео тамо неко време... Затим је почео да обилази

света места. Скрасио се у Николајевском манастиру Костромске епархије на реци Волги. Ту

је написао прву књигу „мудру и премудру”, како каже житије. Монах је дужан да открива

срце и ум духовнику. Смирени Авељ показао је свом игуману прву пророчку књигу. Ту је

описана блиска смрт императорке Катарине Велике. Убрзо је доведен у архијерејски дворцац.

„Овом књигом заслужио си смртну казну!”

Авеља су послали губернатору који је прочитао књигу и одмах затворио писца у тамницу.

Из Костроме, под царском стражом, пророка спроводе у Санкт Петербург. Главкомандујући

Царског Сената, генерал Самоилов, уз необичног затвореника добија књигу. Кад је прочитао

пророчанство о скорој смрти Катарине Друге, ошамарио је монаха и рекао: „Како си могао,

злобнице, да пишеш против оне која влада по Милости Божијој?”

Авељ је одговорио: „Мене је тајнама које сам описао научио сам Вишњи!”

Генерал је закључио да пред њим стоји јуродиви и посадио га у тамницу. У затвору се

Авељ подвизавао годину дана, док се прво пророчанство о Катарининој смрти обистинило!

За монаха нема разлике између живота у тамници или на тобожњој слободи. Није ти јасно,

грешни читаоче? Будући да су зли дуси протерани са Небеса у поднебесје, допуштено им је

да нас искушавају! Неког више, неког мање. То зависи од наших мисли, речи и дела. Од стања

нашег срца и тајних, само Богу познатих стремљења! Смирени и кротки привлаче Божију

Благодат. Од њих демони беже! Њима је свеједно да ли су у дворцу или бедној колиби. Они

су одрешени од палог света, повезани молитвом и постом са Царством Небеским! Тако је

кротки Авељ пребирао бројанице у затвору и чекао Царску милост! Седео би он још дуго да

његова књига није дошла у руке књазу Куракину. Поражен верношћу и необично прецизним

деталјима оствареног пророчанства, књаз је књигу дао новом императору, Павлу Петровичу⁸.

Авеља су одвели у Царски дворцац. Цар га је молио за благослов: „Оче, благослови мене и

сав мој дом, да нас штити Божија благодат!” Авељ је благословио Императора који га је задржао у Светој Царској Александро-Невској Лаври. Убрзо прозорљиви монах одлази на север, у Валаамски манастир где пише другу пророчку књигу. Ново пророчанство, по Милости Божијој, и ново страдање. Као смирени монах, без тајни пред духовником, показао је нову књигу игуману. Затим је књига дошла до митрополита који је послао Цару. Тако је Павле Први сазнао пророчанство о својој трагичној смрти! У Петропавловској тврђави, Авељ је у посту и молитви провео годину дана. Заточеник је у молчанију созерцавао виши небески свет. После смрти Павла Првог, нови Цар Александар Павлович [9](#) наложио је да се прозорљивац одведе у Соловецки манастир.

ПРЕТЕЧА АНТИХРИСТА, МАСОН НАПОЛЕОН У ПОСЛЕДЊЕМ РИМУ!

Тешко је било носити крст пророковања! Авељ је страдао као старозаветни пророци

8

Мисли се на цара Павла Првог

9

Александар Први

- 5 -

Радмила Воинович Садовникова

праведници, Исаија или Јеремија. Написао је трећу пророчку књигу и поново се обрео у

тамници! Ова књига говори о будућем рату са Фрацуском. Авељ је тачно предсказао да ће

1812. године Французи освојити и запалити Москву! „Нека седи у затвору и чека остварење

свог пророчанства”, била је реакција власти. У соловецком затвору седео је пророк десет

година и десет месеци.

1812. година, претеча Антихриста, масон Наполеон у Москви!
Трећи Рим у пламену.У

септембру те године император Александар Павлович сећа се
монашког пророчанства и

тражи од књаза Голицина да доведе Авеља у Санкт Петербург.
Император је писао: „Ако је

жив и здрав Ми желимо да га видимо и поразговарамо са њим у
Питеру!” Писмо је стигло на

Соловке првог октобра. Игуман одговара да је монах болестан.
Плашио се да Авељ не

открије властима његова пакосна дела!

Авељ је био сасвим здрав и тек следеће године успео је да се
јави књазу Голицину. Тако се

монах пророк вратио у престоницу. Открио је књазу многе тајне
о почетку краја света који је

близу!

У подвигу ћутања и непрестане молитве странствовао је од
манастира до манастира и због

пророковања у време императора Николаја Павловича
затворен у Спасо-Јефимијевски

манастир у Суздаљу, где се и преселио у вечност 1841. године.

СУДБИНСКИ СУСРЕТ АВЕЉА

СА ЦАРЕМ ПАВЛОМ ПЕТРОВИЧЕМ

О монаху пророку писао је и Пјотр Николајевич Шабелјски
Борк. Он је, као верни

монархист, учествовао у покушају ослобођења царске
породице из јекатеринскога заточења.

У емиграцији се борио против Миљукова, масона који је
наставио да клевете династију

Романових и Русију.

Уместо Миљукова убијен је други масон, В. Набоков, отац
писца. Борк се посебно бавио

историјом кратке владавине Павла Првог, о којој је сакупио
богату колекцију ретких и

драгоцених докумената. На жалост, она је ишчезла током
Другог светског рата у Берлину, где

је Борк у то време живео. Ипак, сачувани су његови записи, реконструкција епохе, у којима је сабрао најважније о пророку монаху.

Борк пише о судбинском сусрету императора Павла са прозорљивим Авељом. Цар је одмах заволео необичног монаха. У његовим очима блистала је љубав, тишина и утеха. О његовој

чудесној пророчкој харизми знали су сви, од простог света до велможа и монаштва. Мноштво

људи тражило је од прозорљивца молитве, духовне савете и утеху. Цар је знао да је Авељ

прорекао дан смрти његове мајке, Катарине Велике. Зато је наложио да га доведу у Гатчински дворац.

Упитао је монаха, када и где је дао монашке завете и у којим манастирима је био.

„Часни оче!- наставио је Император. - И сам видим да на теби почива благодат Божија.

Шта можеш да кажеш о мојој судбини? Шта видиш својим прозорљивим очима кроз маглу

векова о нашој Русији и царском роду нашем?”

„Ех, Баћушка Царе, због чега тражиш да ти пророкујем тугу! Кратко ће трајати царствовање

твоје, и видим ја, грешни, страшни крај твој! На дан Софронија Јерусалимског, неверне и

подле слуге ће те издати. Убиће те у спаваћој дворани. Угушиће те змије које се греју на

твојим царским грудима.

Бићеш погребен на Страсну суботу. Завереници ће те, да би оправдали страшни грех

цароубиства, прогласити за безумника. Наставиће да те клевећу и после смрти.

Знај Царе Баћушка, да ће руски народ својом правдољубивом душом све разумети. Многи

ће долазити на твој гроб са својом патњом. Молиће те за заступништво пред Престолом

Тајна Русије и тајна безакоња

Божијим за умекшање злих и окрутних срца. Да, број година твог живота записан је на фронтону твога замка.”

„У чудесном виђењу, мени је откривено, да овде треба да подигнем Храм посвећен Вођи

Небеских Сила, Архистратигу Михајлу, и овај замак”, - рекао је Цар.

„Видим у њему твоју превремену гробницу, благоверни Царе. Он неће бити, као што

мислиш, резиденција твојих потомака.

О судбини Русије, мени је, током молитве, откривено о три страшна ропства: татарски и

пољски иг су прошли, а у будућности биће још јеврејски!”

„Шта? Света Русија под игом Жидова? Немогуће! - гневно се намрштио Цар. - Говориш

глупости, монаху!”

„А где су Татари, Ваше Императорско Величанство? А где су Пољаци? И са игом

жидовским десиће се исто. Не брини се, Баћушка Царе, Христоубице ће добити своје...”

„А шта чека мог наследника, Царевића Александра? - питао је Император.

„Французи ће Москву спалити, али Александар ће као победник ући у Париз и назваће га

народ Благословеним. Но, њему ће царска круна бити тешка и подвиг царског служења он ће

заменили подвигом молитве и поста и биће праведан у очима Божијим!”

„Ко ће наследити Императора Александра?”

„Син твој Николај...”

„Како? А Константин Царевић ...”

„Царевић Константин неће желети царску круну, сећајући се твоје судбине. Почетак

владавине Цара Николаја почеће волтеријанским бунтом и ово зло семе, погубно за Русију

почеће да се развија... Кроз сто година опустеће Дом Пресвете Богородице и Земља Руска

претвориће се у 'мрзост запуштења'!"

„Ко ће наследити мога сина Николаја?” - питао је Император.

„На престолу руском биће твој унук, Александар Други, Цар Ослободилац10. Испуниће,

Царе баћушка, Твој завет, ослободиће сељаке и победити Турке. Безбожници му неће

опростити велика дела и започеће лов на њега. Убиће га усред бела дана. Као Ти, Царе

баћушка, подвиг служења руском народу запечатиће твој унук својом крвљу!”

„Да ли ће тада почети јеврејско ропство?” - питао је Император Павле.

„Још не. Твог унука, Александра Ослободиоца наследиће његов син, Цар миротворац. Твој

праунук, Александар Трећи учврстиће мир и поредак, биће силан и велики Цар.”

„Ко ће га наследити на Престолу?”

„Николај Други, Свети Цар личиће на Праведног Јова Многострадалног!

Царску круну замениће Трновим Венцем, као Христос. Народ ће га издати и безбожници

погубити. Биће велики рат у целом свету. Људи ће летети по ваздуху као птице и пливати као

рибе под водом. Међусобно ће се истребљивати и издаја ће се ширити.

Уочи победе пашће Трон Царски, а крв и сузе натопиће земљу. Безумни мужик са секиром

зграбиће власт и наступиће за народ ропство египатско.”

Монах пророк је горко плакао и кроз сузе тихо продужио: „Жидови ће бичевати земљу

руску, пљачкати и уништавати руске светиње, цркве и манастире. Убијаће најбоље руске

људе. Господ ће то допустити зато што ће народ издати Светог Цара! О његовој судбини

говоре деветнаести, двадесети и деведесети псалам.

На крају времена оствариће се руске наде, о којима је откриће Бог дао пророку Данилу

(ДАН.12, 1)...и устаће у то време Михаил, књаз велики...

На Храму Свете Софије, у Цариграду (Другом Риму) поново ће засијати православни крст,

а тамјаном и молитвом заблистаће Света Русија и процветаће као крин небески..."

Монах Авељ је стајао непомично и у његовим очима горео је неземаљски пророчки

10 Назива се Царем Ослободиоцем (народа) зато што је укинуо кметство 1861. године

- 7 -

Радмила Воинович Садовникова

пламен. Између Авеља и цара ангелска тишина. Цар је све дубоко преживљавао.

Подигао је главу и обратио се Авељу: „Ти кажеш да ће Јевреји владати Русијом сто година

после мене. Прадеда мој, Петар Велики, о мојој судбини рекао је исто. Дужан сам да

припремим мог потомка за крсни пут и трпљење. Нека зна за свој мученички пут откривен у

Књизи Промисла. Запиши, преподобни оче, све што си ми рекао, а ја ћу твоје запечаћено

пророчанство положити у ковчежић. Нека се чува овде, у кабинету Гатчинскога дворца, за

мог прапраунука. Моли се, оче, за род наш царски и нашу Русију!"

Император Павле Први положио је Авељево пророчанство у коверат и сам на њему

написао: „Открити Нашем Потомку на стогодишњицу моје смрти!"

ОТВАРАЊЕ АВЕЉЕВОГ ПРОРОЧАНСТВА У ГАТЧИНСКОМ ДВОРЦУ

Једанаестог марта, 1901. године, на стогодишњицу мученичке кончине Павла Првог, свог

прапрадеда, после заупокојене литургије у Петропавловском храму, где је и царска гробница,

Император Николај Други са пратњом, стигао је у Гатчински дворца, да би испунио вољу свог претка.

Парастос је био остварење пророчанства монаха Авеља. Храм је, као и увек, био пун

народа, војника и монаха, а Царска гробница покривена воштаницама и цвећем. Народ се

уверио у чудотворну помоћ Цара Мученика, чије молитве заступају пред Престолом Божијим

оне, који просе о умекшању злих и неправедних срца .

Николај Други открио је ковчежић са пророчанством. Осећао је да се није случајно родио

на дан Многострадалног Јова. Он је знао за будуће кржаве ратове, ново смутно време. Његово

срце наслућивало је страшни дан када ће бити предан и обманут. . Цар и Царица изашли су из

Гатчинског дворца тужни...

1905. године праведни баћушка Јован Кронштатски каже: „Наш Цар је праведан и

благочестив. Бог му шаље, као љубимцу и своме изабранику, тежак крст страдања. Ако се

народ не покаје близу је крај света. Бог ће узети Цара и послати бич у виду окрутних и

поқварених самозванаца који ће земљу руску залити сузама и крвљу!”

И. Сурски пише да је код баћушке Јована 1890. године дошла благочестива трговачка

породица из града Кунгура у Пермској губернији. Он им је рекао да над Пермом виси црни

крст. Није хтео даље да објашњава, али после мученичке кончине Царске породице, било им

је јасно: кронштатски пастир је 28 година раније видео Трнов Венац Свете Русије!

**ДИВЈЕЈЕВСКА И ОПТИНСКА
МОНАШКА ПРОРОЧАНСТВА**

Велика дивјејевска старица Паша Саровска предсказала је Цару Николају и Царици

Александри 1903. године рођење наследника и страдање које ће уследити. Тако су, приликом

прослављења Преподобног Серафима, Цар и Царица, још једном, чули о будућој пропасти

монархије, прогону Цркве и њиховом мучеништву!

1915. године, пред смрт, Блажена Паша ставља портрет царске породице на иконостас!

Њена келијница бележи како се Блажена молила: „Свети царски мученици молите Бога за

нас!” Архимандриту Серафиму Кузњецову дала је иконице Пресвете Богородице Умилење

(пред којом се упокојио Свети Серафим), за царску породицу као благослов. Он бележи њено

пророчанство о мучењу и убиству царске породице. Блажена је говорила о привременом

тријумфу непријатеља Русије. Старица је целивала Царске портрете. Говорила је да ће бити

- 8 -

Тајна Русије и тајна безакоња

са њима у тихој небеској обитељи!

Духовни син оптинског схиархимандрита Варсонуфија, скитски монах Терентије пише у

свом дневнику 1916. године: „Биће револуција, Цара ће убити, Оптину разрушити!”

Оптински старац, јеромонах Нектарије, у фебруару 1917. године пише: „Наступа тешко

време. Почиње време ћутања. Цар и Царица, Велике кнегиње и Царевећ биће убијени.”

1918. године јеросхимонах Аристоклије пише: „Потребно је да много пострадамо. Само

кроз покајање и страдање можемо да спасемо Русију. Биће много страдања, много мучења.

Треба да се плашимо и најмањег греха. Постарајмо се да непрестано чинимо добро, макар

најмање. Русија ће бити спасена!”

РУСИЈА И АНТИХРИСТ

Велика дивјејевска тајна је пророчанство баћушке Серафима Саровског о судбини Русије

последњих времена. Овај умни бисер дар је Пресвете Богородице саровском подвижнику и

чудотворцу за његов молитвени подвиг и служење Христу! Он је благословио будућег

дивјејевског добротвора Николаја Александровича Мотовилов да говори о опасностима које

прете Русији у будућности! Старцу је откривено да тајна безакоња (светска закулиса) убрзано

напредује. Уместо Царства Небеског, људима обећава земаљски научно – технички прогрес и

цивилизацију. Идолатрија палог људског разума и златног телета шири се и у Русији. Наиме,

убоги Серафим открива Мотовилову да на Русију, Чуварку Божанског Поретка, која брани

Добро од Зла, Царском Влашћу, по Милости Божијој, иде тамни облак европског

безбожништва. Део народа прима отров либерализма и плотских мудровања западних

јеретика и тиме навлачи на Русију Божији гнев. Русији је много дато и од ње се много тражи.

Русија као духовна мисија за чување чистоте Православља, мора да се бори против тајне

безакоња! То је руски есхатолошки задатак до краја земаљске историје. Старац Серафим

описао је богоотступништво почетка 19. века као ширење тајне безакоња.

Ми знамо да ће се њено ширење завршити зацарењем антихриста. Старац Серафим

описује га као васељенског миротворца, демократског диктатора из Дановог племена.

Деветог септембра 1831. године старац је исцелио Мотовилова, који постаје његово

духовно чедо. Млади Мотовилов био је често у Сарову и водио је дневник. Старац је

Мотовилову предао писмо за Цара који ће доћи у Саров и Дивјејево. Понављао је да ће Цар

који њега убог прослави, бити прослављен од Господа! Када дође Царска породица у

Саровску пустињу и Дивјејевски манастир, скупиле се више народа него класја жита у

пољу. У сред лета певаће Васкршњи Тропар: Христос Воскресе! Али, после великих

свечаности, у Русији ће бити такво страдање да ће анђели једва успевати да приме душе!

Пророчанство се испунило у лето 1903. године. Акт о канонизацији саровског чудотворца

потписао је Цар Мученик, а покров за ковчег са светим моштима извезла је Царица

Мученица Александра. Цар Николај и Велики Кнежеви носили су на свечаним литијама у

Сарову ковчег са светим моштима.

Старчева духовна ученица, прозорљива Паша (схимница Параскева) доживела је

прослављење баћушке Серафима. Дивјејевским сестрама јуродива старица је говорила: „Ево,

иде нам Свети Цар Мученик и Света Царица Мученица!” Цар и Царица дошли су у

Серафимо-Дивјејевски манастир после свечаности прослављења Преподобног у Саровском

манастиру. Паша је држала фотографију Царске Породице са светим иконама. Била је тако

стара да су је келијнице монахиње спуштале да направи земни поклон пред фотографијом

будућих мученика! Монахиње су забележиле Пашине пророчке молитве: „Свети Царски

Мученици молите Бога за нас!”

Цар је знао да га код удовице Николаја Мотовилова чека писмо старца Серафима!

- 9 -

Радмила Воинович Садовникова

Благочестиви поклоници желели су да чују јуродиву старицу Пашу Саровску. Игуманија је

наредила да се око Пашине келије поставе столице за Цара и Царицу са пратњом.

Старица је предложила да се свита удаљи. Цару и Царици рекла је да седну на земљани

под убоге келије. Рекла им је да ће Христови непријатељи започети рат; Уочи руске победе

пашће Царски трон и Царска породица ће пострадали. Царица је плакала, а Паша је додала:

„Ево платно за птића Царевића који ће се родити. Да знате да ће све то бити. Молите се Богу

и не очајавајте.”

Преподобни Серафим говорио је да ће до рођења антихриста у Русији бити дуги рат и

ужасна револуција која превазилази свако људску представу.

Он је живео у добровољном затвору, тишини и молитви. Хиљаду дана и ноћи молио се на

камену у саровској шуми. Старчево срце, очишћено од страсти удостојено је пророчког дара.

Као савременик масонске француске револуције, старац Серафим је понављао да се сви

ратови у историји не могу мерити са пакленим страхотама онога што ће се десити у Русији!

Пострадаће најбољи руски људи верни Богу и Цару, душмани ће разграбити и уништити

манастире и црквено благо, оскрнавиће храмове, домове и имања благочестивих, пролиће се

реке руске хришћанске крви. Али, Господ ће помиловати и путем страдања прославити

Русију!

Светски рат и револуција трајаће око десет година. Старац је прорекао да ће се у Русији

рушити цркве и крстови! Кабалистичка петокрака замениће крст! Баћушка Серафим говорио

је да ће његова плот почивати у Дивјејевском женском манастиру, а не у његовој Саровској

пустињи! 1991. године из Музеја атеизма у Санкт Петербургу његове свете мошти враћене су

Московској Патријаршији. Из Санкт Петербурга, кроз Москву, древне великокнежевске

градове, прошла је свенародна литија са светим моштима, али до Светог Серафимо-

Дивјејевског манастира баш као што је прорекао баћушка!

1927. године, Саровски манастир претворен је у специјалну дечију колонију. У смутно

време револуције, милиони деце остали су без родитеља. Погинулих, депортованих у Гулаге,

стрељаних од јудеоболшевичких власти! Совјети сирочад васпитавају у новом безбожном

духу. Пред рат, некадашњи Саровски манастир претворен је у војну фабрику која производи

муницију за чувену каћушу. Од двадесетих година прошлог века, монаси су мучени, убијани

и затварани, а манастирски храмови су постепено срушени. Храм посвећен Преподобном

Серафиму, саграђен око његове келије и освештан 1903. године претворен је у градско

позориште!

Педесетих година, војна фабрика (манастир) претвара се у тајни нуклеарни центар, а град

Саров сасвим је затворен и окружен војском. Ту се до данас развија космички и нуклеарни

програм, одбрамбени штит Русије. Саров је избрисан из свих мапа и докумената. Имао је

неколико шифрованих имена од којих је најпознатије Арзамас 16. Рушевине храмова и

монашког гробља су покривене асфалтом.

Старац Серафим прорекао је разарање Саровског манастира и процват дивјејевске

обитељи коју је сама Пресвета Богородица означила као своје последње имање на земљи до

Страшног Суда. Величанствена обнова Дивјејевског манастира крунисана је повратком

моштију Светог Серафима у Свето - Тројицки храм. Данас оне почивају баш тамо где је

означио старац на својим цртежима будућег манастира!

Есхатолошка судбина Русије везана је за старчево пророчанство о Светој Канавки. То је

стаза којом је Пресвета Богородица оградилa свој Врт, своје Последње четврто имање у

васељени до Страшног Суда! Пресвета Богородица дала је саровском чудотворцу молитвено

правило за дивјејевску обитељ. Старац је говорио да ће антихрист свуда проћи али кад дође

до Свете дивјејевске Канавке биће немоћан. Она се до небеса протеже. Света Канавка је 2003.

године обновљена по старим нацртима.

- 10 -

Тајна Русије и тајна безакоња

„Света производња и потрошња” антихришћана доводи на васељенски престо

„миротворца” и демократског диктатора, којег Православље препознаје као антихриста!

Антихрист ће зацарити у Јерусалиму и биће из колена Данова, рођен вештачким путем.

Русија ће се обновити као огромни океан народа о којем, по речима Светог Серафима, Господ

кроз уста свих светих од древних времена говори: Непобедиво и страшно биће царство

свесловенско и руско.

Свети Серафим говорио је да сви који се залажу за остварење материјалног земаљског

„раја”, воде отворено или тајно рат против Христа и његове Цркве. Рационалистичка и

материјалистичка доктрина као антихришћанство постепено ће довести до растакања

хришћанства у свету. На крају ће зацарити Антихрист као васељенски цар. Он неће

контролисати обновљену Русију са којом ће се ујединити неке државе у Азији.

Када Русија буде имала сто осамдесет милиона становника
јавиће се син безакоња,

антихрист. Пре њега биће одржан Осми васељенски сабор са
циљем обједињења свих Светих

Црква под Покровом Господа нашег Исуса Христа Жизнодавца
и последње анатеме

масонерије и свих њених пипака, партија које хоће да остваре
рај на земљи без Бога. Под

маском хуманизма и филантропије, са циљем остварења
свеопштег мира, равноправности,

благостања и среће за све, васељенска масонерија је
приграбила злато и моћ. Лицемерјем и

силом хоће да подчини цео свет васељенском цару, човекобогу
антихристу.

Сатана, први револуционар, свргнут је са небеса. Тај кнез таме
обећава рај на земљи.

Господ позива да кроз испуњење Божијег закона стичемо
благодат и спасемо душу у

вечности. Царство Небеско јавља се у нашој души као радост и
мир у духу светоме.

Јевреји и Словени су два народа изабрана за заветне и
судбинске задатке у историји

света. „Али, будући да су Јевреји одбацили истинитог Месију,
Христа, Бог их је расејао по

целом свету. У време Антихриста много Јевреја обратиће се
Христу, Схватиће да су чекали

лажног месију по речима Господа: „Ја сам дошао у име Оца и
не примисте ме, а када други

дође у своје име примићете га.”

Словени су богоизабрани народ који ће до Страшног Суда
сачувати Православље, као

истиниту веру у Бога. Словени неће признати Антихриста за
васељенског цара и Месију и

зато ће од Бога бити награђени. Четврти Удел Пресвете
Богородице, Серафимо-Дивјејевски

манастир, биће чудо из којег ће Господ обасјати светлошћу
Истине и Правде Православља

цео свет! У последње време, Бог ће привремено васкрснути старца Серафима, за васељенску проповед покајања. Личиће то на васкрсење седморице ефеских младића, који су показали чудо неверним Томама младе Византије!

ПОСЛЕ СТАРЧЕВОГ ПРЕСЕЉЕЊА У ВЕЧНОСТ...

Дворска дама А. Ф.Тјутчева пише у свом дневнику:
„...Императорка (Марија

Александровна, супруга Императора Александра Другог, говорила о пророчанству једног отшелника из Сарова (Старца Серафима) великом књазу Михајлу Павловичу, о смрти његове кћери, његовој сопственој смрти и о смрти Императора Николаја.

Велики књаз Михаил никада није хтео да открије шта му је предсказано о деци

Императора Николаја Првог, али било је јасно да је то нешто злокобно. Говорио је да ће страшну тајну рећи само Царици, али је умро. Однео је тајну у гроб!

1856 године, првог јануара, Тјутчева пише: „Послала сам Царици малу икону старца

Серафима. Ја верујем у силу молитве Светому. Верујем да он посебно штити Императорку о

којој је говорио пре њеног доласка у Русију!

Серафим је говорио да ће она бити благодатна, мати целој Русији и Светој Православној

- 11 -

Радмила Воинович Садовникова

Цркви.”

ПРОРОЧКО ПИСМО ЗА НИКОЛАЈА ДРУГОГ

17-19. јула, 1903. године сви чланови Императорског дома учествовали су у прослављењу

Светога Серафима у Саровској пустињи.

Монахиња Дивјејевске обитељи Серафима памти како је Цар стигао у Дивјејево: „...Пошли

су код Елене Ивановне Мотовилове. Цар је знао да она чува писмо које је Свети Серафим

предао Николају Мотовилову. Свети је тада рекао: 'Ти нећеш, а твоја жена ће доживети кад у

Дивјејево стигне цела царска породица. Цар ће доћи код ње. Нека му она преда ово писмо.'

Старац Серафим је рекао да је писмо за четвртог цара који дође у Саров. Старац је то говорио

у време цара Николаја Првог." (следи владавина Александра Другог, затим Александра

Трећег, четврти Цар беше Николај Други.)

Кћерка владике Серафима Чичагова (написао Летопис Серафимо-дивјејевског манастира)

Наталија Леонидовна говорила је како је Цар Николај примио писмо од Елене Мотовилове.

Положио га је са страхопоштовањем у џеп на грудима. Кад се вратио у игумански дом

прочитао је писмо и горко заплакао. Цара су тешили речима: „Баћушка Серафим је Свети али

и он може погрешити.”

Игуман Серафим Кузњецов, учесник саровских свечаности 1903. године, написао је:

„Преподобни Серафим написао је писмо Цару коме је суђено да дође у Саров и Дивјејево.

Садржај писма остао је тајна. Јасно је да је свети прозорљивац видео будућност и настојао да

укрепи Цара у вери. Светом Серафиму било је важно да будући Цар схвати да се ништа не

дешава случајно, већ по Божијем промислу, да не би пао у очајање када дође страшни час да

испије чашу страдања.”

ТАЈНА РУСИЈЕ И ТАЈНА БЕЗАКОЊА

Руска катастрофа 1917. године била је генерална проба за Апокалипсу! Тајна безакоња

обрушила се на Русију као духовну мисију за последње достојне људе којима је главни циљ спасење душе у вечности! Остварена су пророчанства соловецког монаха Авеља и саровског чудотворца Серафима. Мучеништво и прогон хришћана у Совјетији надмашио је гоњења верних у Римској империји. Али, како су пред револуцију говорили оптински старци, на кр-хотинама руске лађе, спасаваће се бродоломници, док је Божија милост не обнови! У совјетско време, праведни пустињаци служили су Свете Литургије, под Небеским покровом непрегледних простора. Бог је још трпео људско безакоње и ситну људску сујету, јер је пред Његов Престол долазила чиста праведничка молитва. Јер је на земљи још постојао народ спреман да кротко и без роптања служи Истини и Правди. Руски народ на челу са својим праведним старцима и старицама! Како рече праведни митрополит Либанских Гора Илија, на молитвама руског народа стоји свет. Чујмо великог старца, постриженог у монаштво још у царско време. Удостојен је да као монах буде на првој линији фронта против сатанизма! Тај фронт 1918. звао се Русија. Њено саборно лице је Христос. Ако од Русије одвојимо Православље, шта остаје? Тако се сјединио са Христом руски човек. Тридесетих година прошлог века, богоборац Стаљин напушта идеје светске револуције, уништење породице, нације и државе (учење Мардохаја Левија, познатијег као Карл Маркс). Као прагматик, он је кориговао марксизам руским православним одликама, као што су саборност, пожртвованост, скромност. У суровој политичкој борби на живот и смрт, он је лукаво дискредитовао троцкисте-интернационалисте њиховом

- 12 -

Тајна Русије и тајна безакоња

безграничном мржњом према руском народу. Стаљинизам је плод мутације лењинизма

руским националним духом. Стаљин обуставља борбу против руског народа и попуњава

млади совјетски апарат и партију руским сељаштвом. Са друге стране, крвожедни русофоб

Бронштајн Троцки хтео је да искористи руски народ као шибицу за потпаљивање светске

револуције. Стаљин је победио. Смањио је учешће Јевреја са 90% на 50% у партији и

државном апарату. Западни совјетолози, троцкисти, јеврејски политички емигранти, означили

су тај процес као званични совјетски „антисемитизам”!

Јунак наше есхатолошке приче делио је судбину свих монаха у време револуције и

совјетске тираније. Претрпео је демонске нападе у затворима и радним логорима за

ликвидацију и преваспитавање хришћана!

У логорима се сретао са старцима који су имали непрестану умну молитву. Прочитао је све

духовне књиге. Желео је да се непосредно упозна са науком духовног делања. Он је куцао и

двери су се отвориле! Скоро десет година је проживео код старца, чувара умног бисера

Оптине. Пред смрт, благочестиви затворник благословио је нашег баћушку да настави узаним

путем духовног поста и непрестане молитве.

Јунак наше есхатолошке приче делио је судбину свих монаха у време револуције и

совјетске тираније. Претрпео је демонске нападе у затворима и радним логорима за

ликвидацију и преваспитавање хришћана!

У логорима се сретао са старцима који су имали непрестану умну молитву. Прочитао је све

духовне књиге. Желео је да се непосредно упозна са науком духовног делања. Он је куцао и
двери су се отвориле! Скоро десет година је проживео код старца, чувара умног бисера
Оптине. Пред смрт, благочестиви затворник благословио је нашег баћушку да настави узаним
путем духовног поста и непрестане молитве.

ПРВО ВИЂЕЊЕ

Почетком седамдесетих година прошлог века, за време служења Свете Литургије, старац је
имао прво виђење. У то време, сећа се, почело је обожавање Европе, као у време Петра
Великог. Та западна грозница потискивала је карактерне саборне црте словенског човека:
одсуство похлепе, типичну руску дарежљивост и скромност. И оно дивно својство руске
душе да у сваком, па и најгорем човеку види брата. Материјална грамзивост као европска
идолатрија потискује морал и духовност. Најстрашније је било фарисејство људи који себе
иазивају православним. Њихов начин живота, без обзира на строго обредну црквеност, не
разликује се од паганског. Иста тежња за раскошним животом, иста борба за част, каријеру,
признања и високи положај! За децу из таквих православних породица ступање у пионире,
комсомол и комунистичку нартију не представља ништа страшно. Оправдање је: „Не живимо
у пустињи, ако је грех, добро... покајаћемо се...”
Старац је почео да размишља о лакомисленом односу према спасењу. Непрестано је читао
Свето Евангелије, посебно га је мучило питање пустиње у коју треба бежати у последња
времена. После подвизавања у логорима широм Совјетског Савеза, наш баћушка живео је по
совјетским „пустињама”, уништеним кулачким или племићким гнездима разбацаним по

непрегледним пространствима. Било му је откривено да су ови колхозии совхозии, некадашња царска села, пустиња последњих хришћана. Ту су сачувани извори чисте воде, незагађена земља и шуме са печуркама и јестивим плодовима. И по нека брвнара.

Он је служио строго по типикy, све часове, јутрење, Свету Литургију. Исповедао је

огроман број људи, архијереја, монаха и мирјана. Видео је прошлост, садашњост и будућност

душе пред собом. Били су му откривени греси за које се треба покајати да би се задобио

Божији Покров. Старац је током духовног руковођења људима откривао понешто из својих

- 13 -

Радмила Воинович Садовникова

виђења ових последњих времена. Пружао је уморној души оно што може да послужи као

путоказ или ослонац у мору набујалог безбожништва.

Видео је огромну масу људи који се крећу напред... Неки иду пешке, а неки се возе... неки

као да лутају, други се веселе, трећи праве пакости ближњим; као да их магнет привлачи

напред. Видео је разне људе, мирјане и монахе, свештенство, војнике, политичаре, заправо

све сталеже... Већина се гура напред, а неки се крећу спокојно!

На путу је страшна провалија

у пакао. Заиста, у пакао пропада већина. Неког вуче новац, аутомобили, модерна одећа,

раскошне гозбе! Изгледа као да ће сви пропасти! Ипак, неки људи прелазе изнад те

провалије, а неки се спуштају у бездан, али их анђели извлаче! У бездан упадају и богати и

сиромашни! Њима је заједнички идол: страст према свету, жеља да се ужива и искористи

сваки тренутак похоте... Старац је видео ужас коначног и неповратног пропадања у паклене

обитељи. Смрад пакла је неописив, одвратан, то је вечни ужас
душа без Божије благодати и

светлости, у плачу и стењању, у тами и хладноћи тартара...

Говоримо о срцу! На пример, ђаво је успевао да саблазни и
отшелнике који су се

предавали очајању и страстима... Многи од њих су падали... У
исто време, колико кнезова и

моћника овога света се спасавало, и не само то... Неки од њих
били су про слављени као

свети! Зашто?

Они су имали све, али њихово срце није се везивало за
земаљско, пропадљиво, већ је

стремило Небеском Царству!

МОДЕРНИ СВЕТ КАО ЛУЦИФЕРИЈАНСКИ

МАМАЦ

Наше време је страшно, јер искушења вребају на сваком
кораку. Тешко их је препознати,

маске су савршене... Тек кад човек падне у вражију замку, оне
падају! Много људи долази код

праведних стараца. Чини се да све њих мучи само једно
питање: како да се спасавају? Како

да поступи у овој или оној животној ситуацији? Али, зар је
могуће за сваки поступак, током

дана или месеца, узети благослов?

Значи, потребно је знати принцип и начин деловања ђавола,
како саблажњава? Од

постанка света, од своје побуне, он није изменио тактику!
Међутим, и он је за ових неколико

хиљада година постао искуснији, тако да његови мамци постају
све привлачнији! Он хоће да

цело човечанство пресели у своје паклено пространство ван
нашег света и Царства Небеског!

Сав модерни свет је чисто луциферијански мамац! Да, све око
нас је његова понуда. Он може

само да предложи, али није му дато да нас натера... Лукави је
дизајнер, уме да упакује грех у

прекрасну кутију! Слуге таме увек су ту негде, на услузи, са својим љубазним: „Шта желите?”

Желите ли да претерујете, да се препустите уживању и свим могућим страстима? Желите ли да испуните све своје жеље, слободно, газећи туђа срца и животе? Наравно, зли дуси су увек ту, да помогну у греху! Чувајте се да вас не саблазне помислима!

БЛИЗУ ЈЕ, ПРЕД ДВЕРИМА

Седамдесетих година прошлог века старац је почео да духовно руководи велики број архијереја, монаха и мирјана. Они су бележили његова пророчанства и поуке о спасењу у време последњих гоњења хришћана. Грешни читаоче, отвори срце за благодатне поуке недавно преминулог праведника. Његов живот био је у тој мери подређен испуњавању

Божије воље, да су му откривене есхатолошке перспективе краја историје! Старац је говорио:

„Оно што одликује наше време је скори долазак антихриста. Многи духовни људи кажу да се

- 14 -

Тајна Русије и тајна безакоња

већ родио! Ћаво је тако лукав, да је о томе тешко расуђивати... Многе његове слуге сматране

су антихристима. Тачно је да су они по свом богоборном погледу на свет у суштини то и

били. Ипак, није реч о оном који треба да дође пре Христа, како учи Црква! Можда се родио,

а можда и није! Није у томе ствар! Кад су светитеља Игњатија Брјанчанинова питали о

доласку антихриста, он је одговарао да ми не знамо тачан датум. Да ће његов долазак људи

определити својом злобом! Сада је време коначне припреме за његов привремени тријумф!

Сви услови су скоро испуњени: концентрација светске власти, такозвана глобализација, јер он неће управљати једном државом. Његова власт ће се проширити па цео свет! Други важан услов је 'озверење' чове-чанства! Међутим, и то је недовољно да се човечанство баца на колена! Зато се припрема начин живота где човек потпуно зависи од 'система'. Најмање нарушавање повлачи катастрофалне последице: глад, хладноћу и разарања!" Како се тај систем гради и како ће се све одвијати, старац је видео после!

ДРУГО СТАРЧЕВО ВИЂЕЊЕ

Све што је видео било је немогуће прихватити разумом. Било је то време привидно вечног и неуништивног совјетског система. Да ли је у то време мислио да ће доживети све што је видео из будућности? Не, није веровао да ће све то дочекати и видети својим очима! Друго виђење није било просто продужетак првог, не! Уосталом, оно следи много касније, али и по садржају се разликује од првог! Могло би се рећи да је прво виђење одговор на његово питање! Молио се и добио одговор као не-ку врсту поуке или уразумљења. Друго виђење је нешто сасвим друго. Није се молио, али му је дато да види и разуме оно што су га питали људи. У извесној мери, прво виђење може се описати или препричати, мање више прецизно, што није случај са другим. Оно је дато као духовни круг или узрочно-последични ланац у земном и небеском свету који је потпуно везан. За људске очи то је невидљиво. Али, пре него што изложимо виђење, да укратко представимо старчеве космолошке погледе... да би лакше пратили оно што следи... Бог је све везао у један чврсто повезан

систем. Васељена је организована тако да деловање и најмање честице утиче па остатак

света... све пулсира. Овај аксиом васељене протеже се на човека. Чак наше мисли, које ниди

само Бог, делују на остатак васељене. Деловање природе не може васиони да нанесе штету,

јер је она ограничена својим инстиктима. Они регулишу узајамне односе међу деловима. Бог

управља васионом кроз неопходне законе који одржавају хармонију међу деловима.

Међутим, кад је о човеку реч, ту ствари стоје другачије! Бог га је створио по Свом Образу.

Најважније је човеково деловање у овом видљивом материјалном свету, као и његово мислено

невидљиво дејство на све што нас окружује. И на целу васиону!

Није Бог збрисао са лица земље Содому и Гомору, већ људи који су одбацили Божији

Закон. Старац је то понављао зато што страхоте које ће се дешавати у блиској будућности

нису последица Божијег гнева. Ми исповедамо да је Господ Свеблаг и Свемилостив. Све

катастрофе биће последица разорног деловања самог човечанства, које ће отворено служити

ђаволу. Тачније, добровољно му се предати у ропство. Да чујемо шта је откривено старцу!

Што очекује све људе, авај, у не тако далекој будућности? Нешто од свега тога већ се дешава

пред нашим очима.

Пре свега, почеће да се распада у суштини сатански систем, који противречи Божијим

законима и природи. Умножаваће се све могуће катастрофе везане за технику, нуклеарну

енергију и науку. Видећете како ће брзо расти број авионских катастрофа. Све већи број

бродова ће необјашњиво тонути. А тек хаварије и експлозије у нуклеарним електранама!

Масовно ће се дешавати све крупније хаварије у опасним фабрикама, са хемијским отровима

- 15 -

Радмила Воинович Садовникова

и вирусима. Ово ће бити изазвано страшним природним стихијама на целој планети.

Најстрашније ће бити у Америци. Умножаваће се урагани невиђене снаге, све снажнији

земљотреси, невиђене суше и пљускови личиће на библијски потоп! Све то дешаваће се у не тако далекој будућности!

Са лица земље биће збрисан страшни монструм, модерна Содома, Њујорк! Исто чека

савремену Гомору, Лос Анђелес. Закључите сами, браћо и сестре читаоци: тешко је наћи место

где би се човек осећао спокојно и безбедно. Спокојство људи биће искључиво у предавању

Вољи Божијој, јер ће се природа разбеснети, Земља ће се покренути. Најужасније последице

васељенских стихија прете градовима. Зато што су они апсолутно неприродни, сасвим су се

одвојили од природе као Божанске творевине!

Једна срушена вавилонска кула, а то су савремене вишеспратнице, и биће стотине и

хиљаде мртвих и затрпаних под рушевинама. Тако ће све ове душе одлазити у пакао, без

покајања и исповести, непричешћене. Живи ће завидети мртвима, јер их чека још страшнија

смрт под рушевинама и од глади. Старац је видео страшне призоре градова по целом свету.

Градови ће бити без воде, струје, грејања. Настаће такав хаос да неће доносити храну у

рушевине некадашњих градова, који ће личити на миновске мртвачке сандуке. Зато што ће у

њима умирати милиони гладних и рањених! Старац је видео како банде харају, пљачкају и

убијају беспомоћне. Дању и ноћу! Преживели ће се скупљати, да би лакше издржали до јутра.

Авај, нико се неће радовати изласку сунца. Још један ужасан дан треба издржати! Не треба мислити да ће на селу владати мир и спокојство. Загађена земља, уништена необичном сушом или ненормалним пљусковима и градом, неће родити. Биће нечувен помор стоке.

Људи неће закопавати цркнуту стоку, која ће се распадати и ширити разне заразе и болести.

Видео је прозорљивац распадање стоке, језив смрад и нападе на сељаке. У потрази за храном

грађани ће се размилети по селима. И биће спремни да убију за парче хлеба. Да, за комадић

хлеба који сад не могу да сажваћу без зачина и сосова, проливаће се крв.

Људождерство ће бити сасвим нормална појава, пошто ће човечанство погазити све норме

Божјег Закона и морала. Одрећи ће се Христа, примивши печат Антихриста! За сељаке ће ноћ

бити страшна, због хорди изгладнелих разбојника у акцији! Али, неће бити важно само

преживљавање. Битно је сачувати алатке и имање за даље обрађивање земље, јер прети глад и

смрт. Људи ће ловити људе. Старац је видео да ће се вратити сурова времена пре потопа.

Ипак, у време пре потопа закон је говорио: Рађајте се и множите!

У наше време, све што чини човечанство, усмерено је на одбацивање Промисла и

благодати. Али, то још није крај!

ЂАВОЛОВЕ ВЕРИГЕ ЉУДСКИХ ПРАВА

Све што ће се дешавати представља закономерни резултат богоодступништва, греховног

ланца који нас води до потопа или Адама.

Ми често не желимо да видимо гажење основних Божијих заповести. Господ је створио

свет у хармонији са Собом. Рекао је о тек створеном свету да је добар.

Човек, јединствено створење које утиче на свет, добио је заповести од свог Оца као водич

за срећан и миран живот. У хармонији са Њим. Све остало, што противречи Божијим

заповестима, погубно је за свет и све што у њему живи.

Пропаст почиње од малих ствари, на пример, од све слободније и отвореније одеће,

једнаке за дечаке и девојчице. Погубно је што су школе без духовника. Почело је са

световним предавачима и завршиће се са учитељима психопатама, разорене психе, морално

- 16 -

Тајна Русије и тајна безакоња

распуштеним. И они који ће сачувати бар природну људскост неће да знају за правила која је

Бог дао човеку за нормалан живот! Они већ сада уче децу тајним знањима. Учитељи ових

учитеља су духови злобе у поднебесју. Од њих ће у свет излазити све веће зло. Чека вас

морално распадање, посебно садашње деце. Колико год се ђаво трудио да разврати

човечанство, до ових последњих времена наилазио је на велики отпор Цркве. То је за зле

духове најстрашније. Кад разоткријемо њихове тајне подле планове и замке! Као лопов који

се крије у мраку, тако су ђаволски предлози и саблазни реално опасни док их не обасја

светлост истине.

На пример, цео свет је омађијало привидно богатство развијених западних држава. Њих је

Рогати изабрао за залуђивање и заглупљивање остатка света. Главно оружје у том послу је

парола слободе! Колико је крви проливено у социјалним, политичким, псеудоверским ратовима на олтару демона „слободе”. Луцифер, отац свих револуција и револуционара, покушао је да заузме Божији Престол. Он је главни борац за „слободу”. Његова „слобода” су тешки окови, који лишавају човека избора између добра и зла. Таква слобода, као вериге ђаволове, биће достигнута. Та „слобода” ће бити диктатура греха. За њу су се изборили протестанти. Погледајте, на пример, баптисте, какав терор су започели. Европа је задрхтала!

ПОД МАСОНСКИМ ПОКРОВОМ РОГАТИХ МЕДИЈА

Читаоче, положи у срце старчеве речи: „Прва слобода за коју се ђаво бори је модерна верска толеранција. Она је прокрчила широки пут за младе ка Сатани! То је једносмерни пут, јер покушајте већ сада да кажете нешто против екуменског покрета... Вићете уништени! Римокатолици су већ прихватили „прогрес”, и демонску цивилизацију. Подржавајући ционизам, призивају скорији долазак антихриста. Светско зло ће, кроз своје новине, радио и телевизију, нападати и исмевати Православну Цркву. Јевреји са словенским презименима извргаваће руглу свештенство, обреде и православни начин живота. Убациваће у Цркву хиљаде, по духу туђих, лукавих римокатоличких агената, рушитеља Православне Цркве.” Привидна благочестивост под византијским одорама, а дух туђински! Народ ће напустити раскошне и велелепне храмове који ће блистати пред зацарење антихриста. Гореће понегде пламичак истинске светости и верности Православљу. Ко сада хоће да се покаје и живи праведно, налази пут.

Скривени од палог озлобљеног света, кротки и чисти срцем до
Апокалипсе ће живети

праведно и под Божијим Покровом. Ко буде желео и мало после
да нађе пламичак светости,

наћи ће је! Нико не може да се оправда да је тражио и није
нашао. У мраку безбожништва

горе и гореће пламичци истине и вере. Старац је видео да ће
праведни свештеници и монаси

све више бити гоњени и нападани, мучени од ђаволових слугу.
Многи праведни свештеници

примиће мученички венац. Биће много праведних мученика
последњих времена.

Неправославни ће дочекати свог господара антихриста. Ипак,
чак ће и они имати могућност

да га препознају, и да се спасу... Међутим, већини ће власт и
новац да затворе очи. Долазе

страшна времена...

Друга „неотуђива слобода” је морална распуштеност. Блуд није
блуд, већ секс. Крађа није

крађа већ експропријација, и тако даље. Ђаво крије своје
деловање иза лепих фраза.

У школама је већ страшно, али биће још горе. Монах је видео
још ужасније развраћавање

деце у школама! Од најмлађег узраста почеће да кроз предмет
„култура полова” кваре децу.

Показиваће им нага одрасла тела и блуд да би распаљивали
страст. Све то ће се сматрати

нормалним васпитањем. На телевизији и у новинама биће још
више голих тела и отвореног

блуда. Голишавост нашег времена је тек почетак.

- 17 -

Радмила Воинович Садовникова

ТАЈНА РУСИЈЕ КАО ПОСЛЕДЊЕГ РИМА

Читаоче, наш катакомбни старац није имао совјетске документе
са канџастим пентаграмом

и никада није гледао телевизију и слушао радио. Таква је била
пустиња тихих усамљених
брвнара, где је одрешен од лукавог света, служио Свету
Литургију и остале службе по
типику, крштавао, венчавао, исповедао, причешћивао... широм
катакомбне Русије под
совјетским игом. Тајне и гоњене, усмерене ка Вишњем Царству
Небеском. То је тајна Русије
под покровом Пресвете Богородице. То је тајна Русије као
последњег Духовног Рима, са
мисијом да сведочи и спасава достојне људе последњих
времена.
Звучи невероватно из перспективе западњачке (и наше србске)
раскоши, да постоје села,
градићи, људи, који не гледају телевизор, не читају новине, не
слушају радио и нису у
ђаволовој светској мрежи! У Русији постоји православни начин
живота као скромно,
добровољно „сиромаштво“ где је све подређено личном
спасењу, а не европској „светој
потрошњи и расту производње“. Тихи молитвени живот и рад,
без буке и журбе, моде,
шминке. Чистота, једноставност и склад са природом весели
руско православно срце. Руси
граде брвнаре као што смо ми градили наше балканске,
вековима. Пре него што су Срби
побегли у Јевропу да се обогате. И почели да граде велелепне
кућерине окружене пластичним
лавовима и лабудовима.
Души која се предала Христу драга је руска скромност без
гастарбајтерског европејског
синдрома такмичења.
У Москви станујемо близу Кремља, као у неком синајском скиту.
У ритму богослужења и
молитве. Сви Свети, молите Бога да нас избави од страсти
према свету! Читаоца

(име _____) и мене грешну! Помози нам, Пресвета Богородице, да се одрешимо од света који је под утицајем злих духова. Помози нам, Господе, да се избавимо из канџи лукавих и злобних људи! Молимо те за радосну тишину душе, јер знамо да је душевни мир залог спасења. Христе, Спасе, Ти Си нам Оставио Свој Мир, Помилуј нас, слабе и лење! Дај нам пустињско тиховање, покајничко житије, до кончине! Пустиња је стање душе, света једноличност која лечи од расејаности. Ова опет потиче од лукавог духа који нам скреће пажњу са главног, а то је спасење!

ОД АНТИБИОТИКА ДО СОДОМИСТА

Ево старчевих поука о последњим временима. Гнусни култови Вала и Астарте са

опседнутим људима, који пијани и дрогирани оргијају, живеће и умножаваће се глобално.

Ђаволове слуге неће се чадовољавати природним блудом. Јавно и масовно поклоници

људских права и слобода пропагираће и упражњавати содомију и скотолоштво. Као пре

потопа, све гнусобе ће се ускоро рекламирати као последње достигнуће у области људских

права. Долази време кад ће ђаво распалити страсти тако да ће његови послушници трубити о

једнополним браковима као најсрећнијим. Као што су хвалили антибиотике, тако ће глобално

величати лезбијство и хомосексуализам!

Из ђаволских јазбина изрониће содомисти, „славни” политичари, уметници, бизнисмени!

Да, сад се њихове демонске оргије јавно одвијају у парадама и карневалима широм болесне

Америке. Све то прошириће се ускоро на цео свет.

Одмах се присећам мог несрећног завичаја, Србије. Авај, у Новом Саду цвета фестивал

Егзит, као сатанска авангарда изопачености, тупости и ђавоиманости. Шта би се десило да на Петроварадинској тврђави свето-тројицки старац Герман Чесноков изведе ритуал истеривања

- 18 -

Тајна Русије и тајна безакоња

демона? Онако како се чини у Свето-Тројицкој Сергијевој Лаври, у храму Светог Јована

Крститеља! Тамо се сваког дана врши саборно истеривање ђавола из алкохоличара, пушача и

других наркомана, прељубника, секташа, насилника, лопова, нервозних и депресивних,

лукавих и лажљивих. Свих који су пробали да живе без Бога и запали у духовни и животни

ћорсокак. Старац је прозорљив и види да ли човек има једног или више „подстанара”, то јест

злих духова. Понекад је реч о легиону демона, који на молитву праведника бесно реагују,

ричу и лају, физички муче опседнутог грешника, или туђим гласом хуле и псују старца. Како

би реаговали учесници и публика овог ужасног фестивала на праведног харизматика? Како

би реаговале невладине организације у служби Рогатог? Ипак, вратимо се виђењу последњег времена.

ПОСЛЕДЊИ ХРИШЋАНИ КАО НЕПРИЈАТЕЉИ ЉУДСКИХ ПРАВА

Сви који се буду противили дивљем сатанизму, биће проглашени за непријатеље људских

права и слобода, заосталим примитивним фашистима, антидржавним елементима. Како је то

могуће? Једноставно, на челу свих држава су већ сада масони, заштитници ђаволских

„слободе и права”, значи, противници Божијег закона.

Све почиње од ситница: давно су у Русији предали црквено-парохијске школе у руке

световне власти. Затим су безбожници као учитељи почели да трују децу... Тако су

припремали кадрове за револуцију 1917. године.

Какво време наступа! Млади ће, кроз алкохол и дрогу, масовно, без духовне снаге да се

боре са злом, дизати руку на себе. Број самоубица ће невероватно порасти. Већини људи

самоубиство ће постати обична ствар. У блиској будућности, број оболелих од нових болести

везаних за задовољавање похоте, блуда, загађења воде и ваздуха страшно ће порасти. Њихове

муке биће све страшније, као увод у вечна мучења непокајаних грешника. Страдање од нових

бољки биће све ужасније, па ће друштво на самоубиство гледати као на акт милосрђа. Чак ће

„научно” оправдавати самоубиство. Рогатом је важно да што више душа зароби у паклу.

Још један вражији мамац последњих времена биће страст зарађивања. Среброљубље је

погубна страст, као и свако претеривање. Води ка уништењу природе, без обзира на сферу

деловања. Додатни мамац за обмањивање људи је коришћење новца. Како је осетљив крхки

поредак у свету! Шта уопште значи новац? Блеф, магију, илузију, као и сва остала „чудеса”

лукавог. На пример, сва техника и електроника зависе од струје. Ако је висок степен

радијације или нема делова, или... све наше „благо” лако постаје гомила непотребног отпада.

Видећете, биће све страшније.

На пример, банке у којима већина држи новац пропашће у једном моменту, све заједно, у

целом свету. Сећате се да је било успешних проба за ову последњу игру Рогатог. Банке ће

пропасти да би људе бацили на колена. Сад још иде навикавање људи да све послове

обављају преко банака и картица са жигом Звери. Фабрике и све остало зауставиће до сада

невиђене природне катастрофе, урагани, земљотреси и друге стихије. Биће и ратова. И са чим

ће остати људи, и то у врло блиској будућности? Са гомилом непотребних ствари. Цео живот

потрошен је на стицање непотребних трица. Њихова употребна вредност је условна. А у

време васељенске катастрофе која се приближава, већина ствари биће савршени прах и

пепео. Све што функционише ако има струје... у ближој будућности изгубиће употребну

вредност.

Сада банке увлаче људе у зачарани круг кредита, који са друге стране, маме на куповину

непотребних ствари... Паметне картице, попусти, одложено плаћање, банка као члан

породице, већ плаћа наше комуналне и друге трошкове. Припрема се велика обмана. Људи

- 19 -

Радмила Воинович Садовникова

постају зависни од система који ће дириговано, у једном тренутку пасти.

У не тако далекој будућности пропашће све банке. Фабрике и производња ће се зауставити због природних стихија и ратова. Урагани, лоплаве, земљотреси, суша, загађење вода, страшне нове болести разориће цивилизовани начин живота. Са чим ће остати људи? Са масом непотребних ствари! А читав живот протраћен је за стицање бескорисног отпада!

Њихова вредност је релативна и у стабилној колотечини нашег времена, а кад наступи период катастрофа све материјалне ствари изгубиће и ову условну вредност.

ВАСЕЉЕНСКА ДИКТАТУРА ГРЕХА

Старац је говорио о борби за опстанак у последње време. Људи питају да ли је држање кристала и тепиха у кући грешно? Совјетски људи скупљали су залихе таквих украса.

Замислите, кад се у не тако далекој будућности распадне електрична мрежа, гас и грејање.

Људи ће нудити своје залихе кристала и тепиха за пећ на дрва и секиру! А ко сада има те ствари? Можда један од двеста људи у граду.

Како је разумно био уређен свет до безумног 19. и 20. века. Правила се тако квалитетна одећа да су је наслеђивали унуци. Како су људи ценили своје време! Улагао се труд и снага, а производ је био одличан. Зато је било времена за рад у пољу, и за одлазак у цркву и за одмор.

А у наше време одећа и обућа траје сезону, две, најдуже три. „Нема времена за молитву, за одлазак у цркву, деца су беспризорна, јер родитељи зарађују за своје размажене идоле. Наравно, немају времена за васпитавање потомства. Људи мисле да живе као сав нормалан свет! Питање је, наравно, да ли уопште живимо? Живи онај ко је слободан, а заробљеник, или роб само постоји. Бог је дао свог Јединородног Сина, да би нас

избавио из ропства греху и страстима. А ми, као Јевреји
избављени из египатског ропства,
ропћемо и хоћемо поново да будемо робови! Човечанство је
сада као миш у мишоловци са
својим сиром. Миш грицка сир и још не схвата да му нема
спаса. Онај ко га је ухватио у
мишоловку помоћу сира, зна да је плен ту. Он може одмах да
убије ухваћену жртву, али не
мора. Пустиће је да мирно поједе сир. Имамо жртву ухваћену у
мишоловку. Она осећа да је
заробљена, али постепено се прилагођава свом новом
положају. Навикне се. Мучи је глад.
Трпи. Важно је да сам жив, мисли „миш”. Али, ваљда је свима
јасно шта чека жртву!
Приближавају се страшна времена. Погледајте други светски
рат. Који су узроци? Кажу,
Хитлер, ратоборност Немаца, прекомпоновање Европе и света.
Комунисти говоре да је реч о
империјализму и борби за колоније. Да, има истине у свему
томе, али суштина је у нечем
другом. Циљ је централизација власти над целим светом.
Свако дрво се познаје по
плодовима. Какви су плодови другог светског рата? Милиони
убијених православних у
Русији и на Балкану. На југозападу, православна Србија, нашла
се под влашћу масона Тита.
Православне области Југославије су занемарене, а Косово се
насељава муслиманима, баш као
Москва и Русија.
Други резултат рата је држава Израел. Пропагандом је
наметнута неистина да су главне
жртве рата Јевреји, а не Словени. Да се вратимо на Балкан, за
Тита су се борили Срби, а
Хрвати су били немачки савезници. Међутим, после рата
главни добитници су Хрвати
католици. Исти случај је са Јеврејима. Пре свега, кога су Немци
убијали? Већина жртава били

су Јевреји из мешовитих бракова, или крштени. Страдали су толерантни, док су ционисти и ортодоксни талмудисти отпутовали у Америку. Како су успели? Баш они су знали циљеве и смисао онога што се дешава. Резултат је проглашење Јевреја за главне жртве, одузимање земље Арапима и стварање државе Израел. И сад Арапи се прогашавају за терористе, а Јевреји не!

Трећи резултат рата је уједињена Европа. Шта је могло да је уједини? Само светски рат.”

- 20 -

Тајна Русије и тајна безакоња

Читаоче, имај у виду да је наш отшелник још седамдесетих година говорио о уједињеној

Европи на следећи начин: „Све ће бити сједињено, од Турске до Норвешке. Биће једна влада,

јединствена валута и закони. Све је усаглашено са Америком, да би се избегли неспоразуми

кад буде глобално уједињење. Који од ових момената је најважнији за сатанисте? Није нам

познато. Али, мислим и видео сам да су то степенице једне лествице која води у царство

антихриста. Кад он дође, све ће бити припремљено, глобална централизација, глобални

попис становништва, свако ће добити свој број и карту са свим подацима. Помоћу ње пратиће

човека на земљи, на води и под водом. Све то ће се дешавати у не тако далекој будућности.

Антихрист ће желети да му се људи поклоне добровољно. Он ће хтети да га приме као што

су примили Христа. Али, у време антихриста добровољност ће личити на вођење стоке на

клање. Около су пратиоци са бичевима. Стока „добровољно” иде напред, да је закољу. Сад је

човечанство већ у мишоловци. Оно не само прихвата правила игре, него још гради систем

пуне зависности од тајне безакоња. Све то продужаваће се до Страшног суда.”

КУЛТ ВЕЧНЕ ПРОЛАЗНОСТИ

Старац је говорио о језивој будућности. Најстрашније је видети унапред шта ће се

дешавати. Мање је страшно кад само слушаш. Чини се да је у животу смрт најреалнија ствар.

Све наше несреће су у нама. „Човек се према пролазном односи као према вечности, а

одбацује оно што је најреалније: смрт. Пробај да неком поменеш смрт. Тај човек већ те сматра

непријатељем. Као да ће вечно живети на овом свету, он, ја или неко трећи! Једноставно, ми

као ној стављамо главу у песак, и мислимо да смо побегли од смрти! Ипак, колико је светих

држало мртвачки ковчег у својој келији! Зашто? Да би се сећали смрти. То је залог спасења.

То бејаху синови Божији, чисти и праведни, а ето, држали су пред очима мртвачки ковчег као подсећање на смрт.

Ми, људи последњих времена, не размишљамо о смрти, већ о еликсиру вечне младости.

Као што магарцу пред очима вежу шаргарепу тако да трчи за њом без предаха, тако сатана

поставља мамац вечног грешног живота на земљи. Чему духовно делање, молитва, пост,

љубав према ближњем, размишљање о гробу, смрти, вечном животу? Лакше је бавити се

подмлађивањем, продужавањем живота, превентивном борбом са старењем. Хоћете да

живите у далекој будућности? Нема проблема, данас се људи замрзавају. Кад се одмрзну,

биће дешифрована тајна свих болести. Живећете на земљи иечно и грешно! То је лудило, шта

да се ради.

Да, на земљи се човек може сјединити са вечношћу, и стварно се може уверити да постоји

реална иечност, а не сатанске опсене. Апостол Павле, Свети Серафим, и други праведници удостојени су да миде лепоту рајских насеља. На тај начин, много молитвеника обасјани су таворском светлошћу. Све ово открива се духовним очима праведника.

Како се спасавати у најстрашније време које се прикрада? Он је близу, пред дверима!

Појавили су се неки „теоретичари” теолози који говоре да се људи не могу спасити. Само ако

Бог хоће, спасава, иначе, спасење не зависи од човека. То је неки нови калвинизам. Тежити

спасењу, свеједно, нема смисла, немогуће је спасити се, кажу. Грешите брате, колико желиш,

допадаш се или не, али то не зависи од тебе!

Али, све је баш обрнуто! Без Божије помоћи, нико не може да се спасе. Али, Господ

помаже нашем духовном напору и труду. Како говори Свети Јован Златоусти, труди се и дај

све од себе, а Господ додаје благодат. Ако нема труда, спасавамо се патњама и болестима. У

свему треба бити умерен, једноставан и скроман. Материјализам и култ потрошње је страшна

ђаволова омча око врата човечанства. Све се у модерном свету заснива на стицању и

потрошњи. Томе нема граница...

- 21 -

Радмила Воинович Садовникова

У првом виђењу показано је шта људе води у пакао. Страст према земном и похлепно

претеривање у уживању. Неки питају да ли могу имати аутомобил, кућу и намештај? Ствари

треба да нам служе, а не да им се клањамо као идолима. Правилан однос према стварима је

практичност. Не треба скупљати ствари, зато што их сви купују. Само оно што је неопходно,

једноставно и солидно. Треба бити опрезан са електроником. Из привидог друга апарат се

брзо претвара у отвореног немилосрдног непријатеља. Сваки пријемник је издајник. На пример, рогати телевизор се користити за демонско манипулисање људима.

У наше време комуникација се одвија у покрету. Људи су уморни или узнемирени. Нема

спокојног тихог разговора. Човек данас има много слободног времена. То важи и за одећу,

храну, стамбени простор. **СВАКИ ВИШАК ЈЕ ИЗУЗЕТНО ОПАСАН ЗА ДУШУ.** Ипак,

најопаснији је вишак слободног времена, јер сведочи о непостојању духовног живота. О

дефинитивно изгубљеним људима, као што су алкохоличари или наркомани да не говоримо.

Значи, посао је на првом месту за модерног човека. Чак људи који се сматрају верницима,

у пролеће раде у башти или воћњаку, не гледајући да ли је недеља, или велики црквени

празник. Шта значи да немају времена? Да ли морају да раде на празник?

Ипак, постоји много слободног времена. Требало би да се оно користи за духовно

усавршавање: молитву, читање и душекорисно општење. Међутим, то време троши се

искључиво за забаву. Сатана је наговорио људе да живе без момента спокојства у којем би

душа сагледала протекли дан, недељу, месец. Све је подређено забави. Привилеговано место

има телевизор. Он буквално прождире време као идол, тачније деспот. Њему добровољно

робује већина људи на земљи. На први поглед, то је слатко ропство. Али, горки плодови

безбожне грубости, суровог разврата показују да добија само газда. А његови рогови

провирују из екрана. Може се рећи да је телевизору у припреми човечанства за пријем

антихриста додељена не само улога ждерача слободног времена. Телевизор ће све више

разарати душевни мир, морал, остатке вере и савести, саблажњавајући и увлачећи у све

дубље поноре греха своје робове широм света.”

Старац никада није видео телевизор. Говорио је о виђењима датим за уразумљивање

достојних да чују. Православни човек гледа и слуша новости, и чини му се да је то корисно.

У сваком случају, није штетно. Ипак, новости заузимају мали део програма, остало је анализа

и наметање одређеног погледа на свет. Јасно је ко контролише телевизију, говорио је. Рогати

се кикоће, и већина гледалаца бесловесно прима његово учење.

Магија, као сарадња са ђаволом, ради постизања земних егоистичких циљева или

наношења зла, данас је из мрачних буџака изашла на глобалну позорницу. Вештице и

чаробњаци, демони и њихови трикови, нуде се најмлађим као идеал за подражавање. Слави

се зло као привлачно, занимљиво и неопходно! Интересантна је равнодушност или млак

однос према млађаном вештцу Хари Потеру, који осваја срца и ум деце и одраслих целог

света. Ово важи за Србију и нашу Цркву. Уопште нема проповеди у храму о овим нападима

Рогатог на младо поколење. Масонска техника компромиса намеће се као универзални „лек”.

Побеђује спољашња фарисејска обредност и „наши леви православни обичаји”, фарбања јаја

за Ускрс, куновина звончића и зека, паганске гозбе за „нашу славу”, раскошни пост са

посним тортама ...

У Русији се Црква бори на разне начине против ђаволизације младог поколења. На

пример, у свим храмовима верници бесплатно добијају брошуре о светотајинском животу, и

односу Цркве према окултизму, сектама, абортусу и контрацепцији, биочиповима, итд.

Посебно су драгоцене поуке о православ-ном васпитању деце, о телевизији, цртаним

филмовима, Харију Потеру...

ЦАРСКА ВРЕМЕНА

- 22 -

Тајна Русије и тајна безакоња

Старац се сећао свог детињства и прве младости пред револуцију. Увече се седело за

великим округлим столом, уз самовар, и тихи поучни разговор са простим православним

људима. Њих је мати, по старом руском обичају, примала на ноћење и гостила. Тако се

примају поклоници који обилазе света места. Отац се подсмевао мајчиним омиљеним

беседама са гостима у кухињи. Сматрао је да од необразованих људи нема шта да чује. После

неколико вечери у њиховом кротком друштву, променио је мишљење. Ови гости били су

православни свет, који није знао за телевизију. Говорили су о догађајима као сведоци, увек са

поуком како делује Промисао у животу народа и људи.

Старац је запамтио да су ови прости поклоници у време привидног благостања и „брзог

раста производње”, јасно видели претећу катастрофу. Њихова „саборна прозорљивост” није

била само последица контаката са оптинским и кијевским старцима или проповедима

праведног Јована Кронштатског.

Они су расуђивали о духовном стању друштва. Губљење вере као испуњавања Божијих

заповести сигурно ће довести до катастрофе, мислили су ови прости богомољци. Њих није могао да засени „брзи раст производње и извоза”. Никакве Столипинове реформе и благостање нису могле да ублаже ширење европске заразе, масонског безбожништва које је породило револуцију.

ТЕЛЕВИЗОР КРАДЕ ДУШУ

Порицање Бога је пут у лудило. Али, савремено безумље нових пагана разликује се од

оног које су просветили апостоли и Свети Оци Цркве. Данас људи неће да слушају, него хоће

да уче друге. Већина хоће да испуњава своју и ђаволову вољу. Не желе да траже Вољу

Божију, као путоказ за спасење душе. Шта их сједињује за столом? Јело, пиће, оно што је на

столу, а не људи за трpezом. Душекорисног за таквом трpezом нема, јер, како кажу свети: пун стомак о Богу не мисли.

Још једно велико зло од телевизора је у подмуклом планском подривању ауторитета Цркве.

У ближој будућности, на телевизији ће отворено исмевати хришћанство, свештенике,

православне обреде. Посебно ће супротстављати окултизам и паганизам хришћанству.

Отровна злоба биће уперена против Пресвете Богородице. Наравно, све ће бити под маском

комедије. Рогати се увек кикоће, исмева, то је „ад подсмешљиви!” На крају комедије појавиће

се онај који хоће да замени Бога. Он ће одмах ући у сваки дом. Како? Учили смо да је једно

од Божанских својстава свеприсутност. Чак се анђели крећу кроз простор и делују у времену.

Антихрист ће, по учењу Цркве, ући истовремено у сваки дом. Тако ће он да пародира

Божанску Свеприсутност. Сви ће га примити у свом дому добровољно! Примиће га, јер су се

препустили телевизору који краде душу. Људи неће да посте од телевизора, нити да се удаље у пустињу, као што нам предлаже Господ! У пустињи је досадно! Да ли си спреман да се одрекнеш телевизора и све гнусобе којом нас бомбардује, радознали читаоче? Можеш ли да живиш без такозваних новости? Или си навикао на временску прогнозу! Сигурно си од малих ногу навикао на непрестано слушање музике и тв празнословља? Како стоји ствар са филмовима и серијама? Да ли си пробао да постиш од медија макар средом и петком? Можеш ли уопште да живиш у тишини? Да се молиш у себи или без расејаности мислиш о Божијем Закону? Сигурно знаш да је немогуће гледати округле столове о греховима власти и опозиције и мислити о спасењу душе. Не може се истовремено служити Богу и Мамону. Наше лукаво време воли само Златно теле. Али, ако непријатељ спасења види да човек тежи духовном животу, саплиће га и мами у дволичност! Седење на две столице! Сама се годинама борим са овим проблемом! Душа лења за подвиг и пост, радује се понеком тв програму.

- 23 -

Радмила Воинович Садовникова

Значи, још увек се није одрешила од медијских верига које нас вежу за пали свет! Помоли се, читаоче, за мене грешну и радозналу, да се сасвим одрешим од телевизије, да ми медијски пост не пада тешко, да се више молим, и мање причам! Исто желим читаоцима ове књиге, да победе своје страсти и стекну навику молитве и поста.

НЕРУКОТВОРЕНИ ХРАМ

ЉУДСКЕ ДУШЕ

Где је данас пустиња? Питање старо две хиљаде година! Колико људи је тражило одговор

од нашег старца! Млади и стари, монаштво и мирјани, посебно кад се прочуло да је старац

видео крај света! Ево старчевог погледа на пустињу из његове личне пустиње!

„Опростите старцу. Сувише се бавите спољашњим, а унутрашње вас мало занима. Један

нерукотворени храм у људској души вреди као десет камених цркава! На жалост, под

утицајем католика и ми, православни све више вреднујемо по спољашњем, земном. У

пустињи је најважнија једноличност, да се очи не задржавају на илузорној разноврсности.

Ђа-во ствара илузије, лажне представе. Чим се, међутим, обратиш Христу, како кажу свети

пустињаци, прекрстиш и помолиш, вражији привид ишчезава. Данас треба стремити таквом

душевном стању у којем ништа не привлачи наш поглед. Спасоносно је стремљење да све

што те окружује за тебе буде пустиња, а ако видиш нешто што те саблажњава, помоли се,

прекрсти и исповеди. Осуди сам себе, јер шачи да си жудео за тим, да те то привлачи.

Човек обраћа пажњу на туђе грехове. Гледа на грех и грешнике око себе. Тако постаје

саучесник, јер све што види, његов разум обрађује. Не обраћајте пажњу на безакоње око себе,

водите борбу са с војим недостацима. То је пут очишћења. То је пустиња. Иначе, ако пратиш

како други греше, прво пх осуђујеш, други корак је интересовање за туђе бзакоње, а на крају

хоћеш да пробаш! Тако је то, и зато на овај начин говорим о бекству у пустињу. ()на је стање

одрешености од безакоња и греховности која нас окружује. **ТО ЈЕ ДУХОВНО СТАЊЕ**

ОДВОЈЕНОСТИ ОД СВЕТА.”

Са друге стране, бег у пустињу треба разумети буквално, зато што антихрист неће успети

да у Русији све контролише. Старац је и на западу видео људе које ће Господ сачувати од слугу Рогатог. Наравно, ко тежи спасењу, и напусти комфор и градску удобност, биће ван опасности. Ако оде у природу, у усамљена места где има чисте воде, где живи мало људи.

Тамо се и мање греша и тамо ће бити мање страдања. У блиској будућности природа ће се разјарити, толико је човек уништава и мучи. Како само безобзирно загађујемо земљу. Људи

ће се тешити да је свуда, на сваком месту, могуће спасење, до Другог Христовог доласка. У

ближој будућности сви ће добити нова документа, паметне картице са личним бројем. Човек

неће моћи да се сакрије од свевидећег ока антихристове власти. Да ли могуће избећи све ово?

Наравно, ако не прихватите паметне документе слуга антихриста. У том случају нећете моћи

да купујете и продајете. Да купите кућу или слично. Авај, за тим бројевима и паметним

документима, кренуће и они које се сматрају православним. Старац их је видео у редовима за

документа Рогатог.

Зар Свето Писмо и Предање говоре о нечем другом? Људи су се надали на Господа, тако да

су примали храну од анђела, или су се задовољавали тако малим да многи данас то сматрају

бајком.

Ох, тај људски разум! Један човек ножем сече хлеб, а други свог брата. Разум је тако лукав

да оправдава сваку подлост и гадост. Старац је видео како ће горди разум оправдати личне

бројеве и паметна документа и 666, примање броја звери. Неће жиг стављати на мртве људе,

не! Сви ће све разумети, и лукави разум ће све оправдати. Људи су већ спремни на сваку

издају. Уљуљкиваће се и оправдавати своју издају „аргументима”.

- 24 -

Тајна Русије и тајна безакоња

Једном је баћушка рекао: „Мени, стогодишњем старцу, верујте децо, тешко је да говорим о

припреми човечанства за примање антихриста. Нема ни говора о неким узвишеним стварима.

О љубави према Богу или ближњим више нема речи. Издаће сами себе, жену и децу. Апостол

љубави разобличавао је људе који су тврдили да воле Бога, а не воле ближњега!”

Подразумева се да је ближњи не само рођени, нећ сви људи у окружењу. Али, издајник

последњег премена је издајник свог семена, своје плоти, спреман да све пождере и уништи

због једног тренутка опог пролазног живота. Он неће разумети да се не предаје у руке земних

деспота, него на вечне муке у паклу. Тај човек, рођен и крштен, имаће слободну вољу и

разумеће шта је добро, а шта зло. Ипак, он ће добровољно постати роб Рогатог. Како је то

страшно!

„Пресвета Богородица бојала се прелаза из оног пролазног у живот вечни. Бојала се

могућег сусрета са демонима! За нас је тај сусрет обавезан. Људи одбацују Бога, предајући се

на вечне муке противнику.”

Бог је са нама док смо ми са Њим. Старчеве усне су нечујно изговарале молитву. „Ви

мислите, - наставио је, - да су тек тако били узнети до рајских обитељи, саровски чудотворац

или Апостол Павле? Старац Серафим био је спреман да пође у пакао, само да спасе друге.

Реч је о највишем степену љубави, као савршенству Боговиђења и Богопознања. Бог Отац дао

је Сина Свога као жртву за наше грехове, за грехе целог човечанства. Апостол Павле био је спреман да се жртвује за избављење рода јудејског; Преподобни Серафим беше спреман да се жртвује за хришћане, који потичу из паганства. Они и хиљаде других људи прошли су путем духовног усавршавања, и били спремни да се жртвују за заблуделе овце. Они нису само читали и научили да је Бог заволео свет тако да је дао Свога Јединородног Сина... они су ту истину доживели.”

„Оче, да ли ће ускоро бити ратова?”

Он се тужно осврнуо: „Сећате ли се Христових речи о неверном племену. . А о чему ја све време говорим! Па рат иде од стварања света, и трајаће до Другог Христовог Доласка! Да ли ће људи водити ратове, и није важно. Ипак, рат је само последица! Узрок је у духовности, зависи на коју страну је усмерен дух. Видиш, Константинопољ су опседали наши преци Словени. Али, без обзира на грехе, Грци су сачували морални осећај. Схватили су да је њихова грешност разлог несреће која их је снашла. Бог је са нама, док смо ми са Њим. Они су престали да греше. Уз појачану молитву и пост десило се велико чудо: бура је потопила словенске лађе. Тако су била дивна и очигледна дела Господња, да је велики број Словена примио свето крштење. Ево, то је пример ратовања са својим гресима и везе духовног са земним.

Тако и ми треба да водимо рат са својим личним гресима. Од успеха на духовном пољу, у невидљивој борби са ђаволом, са својим гресима и страстима, зависиће и наш земаљски успех. Кад Апостоли, вођени Светим Духом, пишу о последњим временима, говоре о

духовном сиромаштву и беди људи. То је већ тешко назвати сиромаштвом, више се ради о

добровољној ђаволизацији човечанства. Зашто? Зато што су зли дуси извор свих порока:

гордости, пијанства, блуда, среброљубља, похлепе, властољубља, безбожништва. А

последнице су на материјалном нивоу: земаљске катастрофе, земљотреси, страшне небеске

појаве, невиђене болести, ратови... Уништење духовности, апсолутно одбацавање Божијих

заповести ће довести до разарања чемље.

Сам Господ говори, да нико не зна дан и час краја времена, осим Бога Оца, и да зато треба

бдети... Човек се увек трудио да проникне у Божије Тајне. Колико је било неуспешних

покушаја да се утврди година Другог Доласка Христовог! Крај ће бити неочекиван. Јавља се

противречно осећање: са једне стране, Евангелије ће бити проповедано у целом свету, што је

један од знакова краја света. Али, звук Архангелске трубе нико неће чекати, то јест, она ће

- 25 -

Радмила Воинович Садовникова

бити неочекивана. Не треба се чудити! Нема у томе противречности.

Јевреји су хиљаду година чекали Месију, изучавали Пророчанства и Завет, а кад је дошао

Христос, за Сина Божијег није било места! Чули су Речи од Самог Бога, десило се „Осана”, а

затим врло брзо „распни га, распни”. Нови Завет нарушавао је њихове навике, уосталом

лакше је било слушати фарисејска учења старца. И сада чекају месију, као Цара над

Царевима. Он ће узвисити Јевреје над свим земним народима. Све то ће се и догодити у не

тако далекој будућности.

Сада сви могу да чују Евангелије. Слушаће га још. Али га неће чути. Неће хтети да

слушају учење Цркве, ковчега спасења последњег времена. Поћи ће за људском, земном,

ђаволском науком. Одбациће истину, а примиће басне, као што је говорио Апостол.

Евангелије смета савременом начину живота, испуњавању жеља и страсти. Ускоро ће јавно

хулити на Цркву. Како ће је понижавати! Приписаће јој грехе недостојних свештеника и

епископа. Само Црква смета, јер је испуњена Светим Духом, а он је Дух који разобличава

свет и светско. Али, не првобитно чист, тек саздан свет, него свет већ оскрнављен грехом.

То је савремени умирући свет, који тежи да увуче у пропаст што више људи.

После бродолома, вирови одвлаче на дно ситне делове лађе. Попут васељенског вртлога,

пропаст света у режији палих духова увлачиће огроман број људи у провалију. Наиме, људи

који ће пропасти, већ су се предали греху и његовом оцу ђаволу. Нисам видео човека, који

жели да се спасе, и иде путем спасења, а да није добио тихо пристаниште. Оно се зове

Христос.”

Муке и тешкоће трпе они за које је земни живот све. Како је све то један тренутак. А смрт

је најчистија реалност. У овоземаљском животу. Бог је љубав. Зато је смрт, пакао са вечним

мукама, зло, нешто неприродно. То јест, зло није својствено свету тек сазданом, чистом.

Иначе, говорили би да је Творац, Бог створио и добро и зло. Међутим, шо је антиљубав, а

пакао је антирај. Смрт је антиживот. Ко је ђаво? Противник! Противљење Божанском поретку

и јесте сатанизам, а тиме смрт и мучење, јер је само у Богу благодат и живот.

„Последњи заводник људских душа нема своје име, то би било сувише за њега, он је просто антихрист, анти-Христос, сатана Христу. Све што ће радити биће подражавање Христа. Он ће тежити да га људи следе добровољно, не насилно, иако ће и овде да се покаже „анти“. Са једне стране, биће то сасвим супротно деловање, против Бога. Јер, Христов пут је крст на земљи и на небу рајско блаженство. Гнусан је антихристов пут на земљи, а његов крај је у паклу. Свако може да бира. Многи ће бити уловљени обманама његових лажљивих чудеса. Не антихрист, већ људи, спремни да приме знак сатане, противника Божијег, предаваће верне Христу, на мучења.”

ГЛАД

Први хришћани мучени су јавно, пред људима. Страшна мучења чекају исповеднике последњих времена. Све ће се одвијати тајно. Мучитељи ће слушати лукаве духове и спроводити њихове злобне предлоге. Господари телевизија научиће људе на језиви изглед демона. То зло се већ шири, са свих страна на човека гледају монструми. То су такозвани ванземаљци, или ликови у цртаним филмовима. Све су то илустрације злих духова. Кроз неко време, они ће се слободно јављати људима, и биће отворено на служби код антихриста и његових слугу. Борба са њима постаће видљива, казивао је старац.

Све већи број људи мења своје обличје силиконским додацима, секу, усисавају, уграђују, скрађују; косу, кожу, сало, органе, кости, итд. Хирушки, виртуелно, естетски, кроз сатанску моду и шминку подражавају пале духове. Тече убрзана добровољна ђаволизација

човечанства. Непријатељ спасења организује систем зла кроз телевизију, штампу, културу и

- 26 -

Тајна Русије и тајна безакоња

школство. Рогати је под плаштом научно-техничког прогреса освојио медицину. Главни

полигон ђаволског утицаја је генетски инжињеринг, са клонирањем и разноврсним

експериментима на људском ембриону. Људски гени додају се биљкама и животињама. Већ

једемо генетски модификовану храну. Пре неколико година људски ген раста „оплеменио” је

краву. Добијена је крава са „људским” ликом. Ко пије млеко генетски модификоване краве

постаје људождер. Гени разних љускара „оплеменили” су парадајз. Његова кожа постаје

неуништива, не квари се! Раније се непријатељ крио, а сада се злобно кикоће са реклама са

својим послушницима у палом свету. Погледајте идоле болесне Америке: холивудску Содому

и Гомору, уметност, политику и „свету потрошњу”. Васељенски вируси зла мењају цео свет.

Вртлог зла усисава све народе. Сви који су против надирућег сатанизма, ћуте, или нису

довољно гласни. У најгорем случају, бивају ућуткани или ликвидирани.

Старац је прорекао васељенску физичку и духовну глад, у не тако далекој будућности.

Биће неколико неродних година са сушом или страшним поплавама, што ће довести до

страшне глади. Али, то није све. Људи су навикли да једу много више него што је неопходно.

Преподобној Марији Египћанки било је довољно неколико зрна и капи воде. Преподобни

Серафим, саровски чудотворац, дуго је јео само траву снић, а занимао се тешким физичким

пословима. Свети подвижници одбацивали су правила палог света, и свој поглед усмеравали ка Вишњем, Царству Небеском.

Са људима наших, последњих времена, дешава се супротно. Један од главних идола је

храна. Не једу кад хоће, или кад су гладни, већ зато што има хране. Да ли савремени човек

уопште зна за осећање глади? Тешко, јер кад би знао за праву глад, не би му били потребни

такви сосови, додаци, зачини. Циљ такве бриге и пажње је изазивање апетита. Заиста гладном

човеку довољан је гутљај воде и парче хлеба.

Сва та пића и ђаконије распаљују страсти. Понављају паганске оргије. Сад иде товљење

човечанства. Као што сељак гаји и тови стоку и живину за клање, тако се човечанство сада

гаји за духовну смрт, кроз примање закона ђавола. Разлика је у томе што је стока бесловесна,

а човек има слободну вољу и разум. Њега нико не може натерати, све ће бити добровољно.

Бирајте, људи: Живот или смрт. Ево Цркве-Истине, која је Тело Христово, а ево васељенских

саблазни и лукавих закона света, царства смрти душе. Свако слободно бира. О садашњим

временима многи ће се сетити на Страшном Суду са кајањем и тугом, јер нису искористили

повољно време за стицање Духа Светога. Сад не обраћају пажњу на позив Цркве да се напију

из реке Живе Воде благодати Божије. Неће да се навикну на молитву и пост, да чине добра

дела. Стицали су смрт и њу ће добити.

Зато је речено да се неће свако оправдати. Страшни Суд неће бити суд у људском

земаљском смислу са тужиоцем, адвокатом, последњим словом оптуженог. Не. Осудиће нас

или оправдати наша дела, речи и мисли. Оно што је човек бирао у овој долини плача, то ће

добити и на суду. Оно чему смо тежили у овом животу, биће нам плата. Онај ко је изабрао

Живот, Христа и Закон Божији, добиће живот Вечни и блаженство. Ко је служио ђаволу,

изабрао је смрт у овом животу; њега чекају паклене муке у векове векова. Свети оци уче да је

одсуство Бога и светлости Истине, мучење у вечној тами пакла. Сада, хтели ми то или не, о

нама се брине Промисао, шаље сигнале и поуке, лекове за исцељење.

По чему је последње време последње? Зато што је човек увучен у ђаволске мреже тако да

делује глобално против Воље Божије. Због тога је тако важно стицати Духа Светога, јер је

само ту залог спасења! Знате да ће антихристу бити дате три и по године да царује. Биће тако

страшна духовна борба, и остаће тако мало верних. Људи ће бити неприпремљени за страшно

време које је пред нама. Он је близу, пред дверима. Нема бдења, ослабљени смо, размажени,

све остављамо за сутра. Одлажемо пост за неко будуће време. Одлажемо и молитву. Како се

припремамо за Свете Тајне? Одлажемо за неко будуће време стицање смирења и добра дела,

- 27 -

Радмила Воинович Садовникова

авај!

Али, хоћемо што обилнију храну, раскошан стан, и што скупљи аутомобил. Ускоро ће свет

упа-сти у вртлог страдања, природа ће се разбеснети, а земља покренути. Сав привидни

поредак, са својим лажњим благостањем и законима, распршиће се као прашина. Човек ће

остати го, неприпремљен за страшна искушења антихристовог времена.

Антихрист ће бити лажни „спаситељ” од социјалних потреса и катастрофа. А све кризе и

хаос управо ће се припремити да би он дошао као избавитељ. Власт и моћ овог пакленог
изрода биће неограничена. Људи који припремају његов долазак, већ контролишу свет. Они
управљају светском организацијом са њеним хуманистичким структурама. Они емитују
светски новац долар. Привид садашњег благостања нестаће као киша. Сетите се једне од
проба за страшна времена антихристове диктатуре. Било је то у бившем СССР. За један дан
све је пропало, ко је веровао банкама, постао је просјак. Годинама су људи штедели за црне
дане, на рачун здравља, за старост, и све су изгубили. Сада ће све бити много страшније, јер
ће под ударом бити цео свет. Цела паклена обмана ићи ће кроз државу, и зато са њом треба
имати што мање контаката. То је неопходно за спасење. Никакве банке и кредити, све то
контролише једна глава и једна рука. После ће се видети да је то канџа, а глава није обична,
већ рогата. Уместо лица, у ње је зверска њушка. Сада наступа време навикавања људи да све
препусте банкама. Оне исплаћују плате, пензије, личне и комуналне услуге. Врло брзо људи
ће се изненадити, кад схвате да банке контролишу све њихове приходе и расходе, да знају све
о свом клијенту.
Од почетка седамдесетих година прошлог века, не читајући новине, без телевизора и
Интернета, старац је описао оно што се већ дешава на западу са трендом глобалног
метастазирања. Закључујем, да му је Свети Дух открио лукавства светске закулисе или тајне
безакоња, да би достојне спасења припремио за страхоте које су пред нама. Он је, у
савршеној самоћи, свакодневно служио часове, јутрење, Свету Литургију и исповедао верне

у усамљеним избама, сакривен од зверињег совјетског режима. После затвора и мучења, он се нашао на слободи. Није хтео совјетску личну карту са петокраком, канџом Рогатог.

АНТИХРИСТОВА МИШОЛОВКА

„Шта да радимо, то је тек почетак, људском чуђењу неће бити краја. Авај! - говорио је

старац. Прозорљивим, духовним очима је видео да ће се привидно благостање савременог

човека показати челичном мишоловком, али... Код мишоловке постоји механизам, притиснеш

и пустиш миша или пацова. Али, у антихристовој мишоловци неће бити механизма за

ослобађање! Ђаволове вериге неће имати тај механизам. Демони ће подстицати људе на

самоубиство. Безбожници и маловерни ће дизати руку на себе, што ће доносити највеће задо-

вољство сотони. Страшно је што ће им служити опело са образложењем да је човек у

моменту самоубиства био у стању неурачунљивости.

Као да је могуће таквом поступку судити и опраштати на земљи. То је као католичка

индулгенција: купио опроштај грехова, и већ му је опроштено! Други несрећници ће кренути

њиховим стопама у паклене обитељи. Да, слушаће „са светима упокој...“, и мислиће, а шта

мени смета...? Многе душе ће тако отићи у паклене обитељи, са опелом, као самоубице,

лишивши се сваке могућности борбе за вечни живот, за живот у Животу, Царству Небеском.

Баћушка је видео како на земљи ридају, плачу и поју опело, а околно играју и веселе се

демони, задовољни због вечног плена, душе коју су отпремили на вечне муке. Живи ће

завидети мртвима. Какав ужас нових болести и ратова се приближава! Треба издржати

губитак ближњих. Заиста, треба имати велику веру и ослонац у Богу да би све то издржали.

Али, како да гордељивац и среброљубац издржи понижење? Ипак, он је још јуче викао: „Ако

- 28 -

Тајна Русије и тајна безакоња

си паметан, зашто ниси богат?” Јуче се кочоперио и правио важан, а већ сутра биће нико и

ништа. Обичан просјак! Такви ће бити спремни на све, да приме жиг звери и да потпишу

уговор са ђаволом. Али, Рогатом то више неће бити потребно. И онако је човек на узици,

повучеш, стегнеш око пије, а он шени! Ко је у ово време привидног материјалног благостања

све трпео са смирењем, припремио је духовни мостић за три и по године антихристове

власти. На кога ће палацати отровни жалац змијине саблазни? На малобројне истински верне

Христу! Није Рогати могао да их саблазни комфором, златом, ђаконијама, аутомобилима, и на

крају ће покушати парчетом хлеба. Биће то ускоро, у време највеће глади у целом свету. Биће

тешко сачувати душу, када дете и ближњи дуго нису окусили хлеба. Само вера у Бога ће

спасавати последње достојне људе. Да ли ће антихрист нешто дати људима?

Наравно да неће! Он ће имати нагомилана богатства, цењена у свету који је организовао

ђаво. Али, ђаво ће и разорити своје дело, да би свету наметнуо лажног месију, тобожњег

спасиоца. Видећете, како ће се свуда ваљати безвредни новац, сада прецењени долар. Као у

време старчеве младости, керенки (у време фебруарске револуције 1918. на челу Привремене

владе био је Јеврејин Керенски)!

Злато ће коначно имати реалну цену: неће ништа вредети, не може да се једе, не може да

угреје!

Вредност ће имати само практичне ствари, без којих се не може преживети у тешким

условима: секире, тестере, разне алатке, најпростије пећи од гвожђа.

Важно је победити сујету, егоизам, похлепу. Више слушати Бога! Не молити за испуњење

својих жеља, него да нам открије Своју Свету Вољу!"

ГДЕ ЈЕ НАЈБОЉЕ МЕСТО

ЗА СПАСАВАЊЕ

Старац је говорио да наступа време хаоса у животу скоро свих земаља. Процветаће и

осилиће се они који чекају лажног месију. Пре свега, Јевреји и муслимани. А за њима

протестанти, који одричу Божанску природу Господа. Они проповедају царство Божије на

земљи. Њихов утицај ће бити још силнији. Циљ је да завладају земљиним шаром, милом или

силом. Ђаволска гордост хоће апсолутну моћ и апсолутно богатство. Душу су предали

Рогатом, који им помаже да у земном грешном свету буду „славни” и „богати”. Они не знају

за Бога и вечност. Немају појма да је њихов овоземаљски „успех” отскочна даска за вечне

муке. Они хоће злато, нафту, гас, руде. Мисле да је вечна младост на дохват руке. Још мало

технологије и биологије: фабрике органа за подмлађивање богатих и моћних и електроника

одржаваће живе лешеве. Њихова власт биће диктатура греха.

Они већ тајно купују земљу: реке, поља, шуме... Кина ће се ширити ка Сибиру. .

Старца су често питали: „Где је најбоље место за спасавање?”

„Где Бог покаже место. Најважније је спасавати се, а не водити разговоре о спасењу.

Суштина антихристових чудеса је у заводљивости. Његова 'чудеса' ће заслепљивати и

очаравати 'магијском лепотом'. Зато је најважније сакрити се и сакрити поглед. Гледање

ђаволија и греха води у духовну и душевну смрт.

Кад је дошао Христос, у име Оца, Јудеји су га разапели. Људи настављају да распињу

Господа, одричући његову Божанственост и мењајући његово учење. Кад дође антихрист,

примиће га као Бога, за његова лажна чудеса! Она ће бити пријатна, голицаће чула и

привлачиће већину људи. Антихрист ће све заслепити, завести, очарати, саблазнити. Зато се

каже да се неће оправдати свако, јер неће бити оправдања. У сваком храму на земљи

поклониће му се као Богу. Он ће привидним лажним чудесима придобити већину. Уздигнуће

га они за које се Свето Евангелије завршава на Тајној Вечери. Они су глуви за Голготу! За

- 29 -

Радмила Воинович Садовникова

њих су Христова Страдања само догађаји у Јерусалиму пре 2000 година.”

Кад су бољшевици водили људе на мучења, нико није веровао да је могуће такво безакоње.

Зато су, каже старац, ишли кротко, као овце на клање. Монаси су знали ко су целати. Како су

све тачно пророковали руски старци о власти ђаволових слуга. Ипак, људи су седели и чекали

ко је следећи. Многи умни људи погрешили су, мислећи да је могућ договор са ђаволом и

његовим слугама. Са Рогатим је немогућ компромис. То се врло брзо показало. Такво је и

наше време.

„Опростите, оче, а како да разумемо речи Апостола о подчињавању властима?”

„Властима се можемо потчињавати само у земним стварима које се тичу државе. Али,

погледај браћу Макавеје, они су применили силу против оних који су вређали Бога. Сети се

житија Светог Великомученика Георгија, Свете Великомученице Екатарине. Свети Василије

Велики се молио да пропадне Јулијан Одступник. Можда хоћете да кажете да је он ипак био

император и то законити! Да ли се можда код нас неки моле за сатанску власт зато што им

одговара лажно спокојство и мир? Дешавало се да праведници остану у мањини, као чувари

догмата, а врх Цркве одметне се у јеретике! Кво примера праведника: Свети Василије

Велики, Свети Григорије Богослов, Преподобни Максим Исповедник, Преподобни Јосиф

Волоцки... Али, да пикад не заборавимо: борећи се за чистоту вере, Свети Оци су испуњавали

Заповести Божије. Смирено покоравање свакој, па и безбожној власти, угодно је за фарисеје.

Пут праведника није посут ружама: исповедници су знали да после 'Осана' следи 'Распни га!'.

Због тога ће наћи речи оправдања кад буду примали жиг антихриста. Знаће, али... говориће да

је свака власт од Бога, шта да радимо, све је воља Божија! Тако ће антихрист ући у све храмове!

Сетите се великог старца Серафима. Имао је једну икону, десетак књига, и стекао је

велику славу од Бога, а не од људи. Сад сви имају у кући целе иконостасе, и велике

библиотеке, а духовног делања мало. Сви слушају, читају, али колико примају или чине! Да

вам поновим, нису потребни разговори о спасењу, него деловање ка спасењу, и сада и мало

после... Прошло је време оправдавања, ако га је икад било.

САМО СПАСЕЊЕ ЈЕ ВАЖНО. СВЕ ОСТАЛО ТРЕБА ДА БУДЕ У ДРУГОМ ПЛАНУ!

Господ је дао спокојно време за чишћење срца и ума и слушање Речи Божије; најважније је

стицање благодати пред страшним последњим временима. Неко ће правилно искористити

време. Неки људи ће задовољавати страсти. Први ће бити на добитку, а други на губитку.

Како каже Свето Писмо, ко има додаће му се, а ко нема још ће му се одузети. Бдење је

неопходно, не лењите се за пост од злих мисли, дела и речи! Амин."

ХЛЕБ НАШ НАСУШНИ ДАЈ НАМ ДАНАС ...

Старац је говорио о обмани везаној за производњу жита на Западу. Они купују пшеницу по

целом свету, а продају своју, отровану пестицидима или припремљену за ширење нових

болести. Такође, западне земље по вишој цени продају туђу пшеницу.

Прозорљиви монах је духом све видео и одговарао на још непостављена питања, која су се

ројила у умовима присутних. Његове јасне и просте речи иотресле су присутне: „Шта ће вам

сви ти одговори. Да ли они могу да нас спасу? Или одговор Богу о нашим гресима. Мили

моји, немојте се мучити. То иам није потребно. Сетите се древних подвижника; они нису

хтели да слушају о свету, ни да се баве његовим греховним ранама. Зато су се и спасавали.

Другачије треба поставити питање: зашто грешимо и вређамо Бога?

Ми, свештеници, дуго смо седели по логорима. Преживљавали смо у великој мери

благодарећи одрешености од зла које је тријумфовало около. Дух спокојства и савршене

- 30 -

Тајна Русије и тајна безакоња

тишине. Кад наредe, урадиш, и то добро; ако те казне и муче: спаси нас Господе! Ако

бандити отму хлеб, није важно, Господ ће прехранити, и Он ће опростити свима која ме

вређају и муче. Јер, они не знају шта чине. Све да буде са молитвом, и све да буде од душе. А

разни комунисти, безбожници, нису могли да се смире и помире, у логорима, жалили су се,

кукали, писали писма, истеривали правду од рогате власти. Брзо су били потпуно сломљени.

Сад је свет све силе концентрисао на одвлачење човека од главног: личног спасења.

Најстрашније је што ђаво користи на први поглед добре и благородне циљеве. На пример,

уједињење свих цркава. Враг не спава. Увлачи људе у „борбу за истину”. Нема више места за

спасење. Сви нешто доказују, потврђују цитатима, из византијске и руске историје.

Забравља се спасење. А борба са страстима и гресима? Наша наука је Христова поука: Мир

вам. Мир у души је залог спасења. Нема мира, нема спасења.

ДУШЕВНИ МИР ЈЕ ПРВИ

КОРАК КА СПАСЕЊУ, УЗ ОДРИЦАЊЕ ОД СВЕГА ШТО НЕМА ОДНОС ПРЕМА

СПАСЕЊУ!

Имате много питања. Да, постоје разне ствари које нас смућују... Али, ми не мислимо о

неким питањима: откуд облачно небо, што сунце не сија?

Питање је који је месец на

духовном небу? Новембар или децембар. Знајте, биће много хладније. Ово што се сада

дешава је као сијање сунца, топли дан. Каква ће духовна студен наступити! На своја питања

добићеш одговоре, али ти више неће бити важни! Чувајте се греховне прљавштине! На

пример, сада говоре да је Бог све створио. Међутим, разни производи које трошимо су

результат греха и палог човека. Једемо смртно и смрћу завршавамо.

Најтеже је прихватити истину.”

Човеку је лакше да прихвати тачку мишљења у којој постоји по неко зрнце људских заблуда.

Старац је наставио: „Често ми долазе уметници и научници. Покушавају да расуђују о

Евангелију, обавезно врше поређења са Кураном или будистичким списима. У почетку желе

да спусте Истину до људске философије. Истина тражи да поступамо праведно. Да, ту

почињу проблеми. Сви хоће да разговарају, али не желе да испуњавају. Тако људи измишљају

теорије да све религије и људске философије представљају поље са разним цветовима који

украшавају наш живот. Без тог мноштва, наводно, свет би био сиромашан.

За мирјанина и свештено лице најважнија је ревност за лично спасење. Погледајте

Старозаветну Цркву. Чинило се да је у последње време Дух Истине тамо био одсутан. Знате

садукејска учења. Не, за Христа је све могуће, Он све оживљава. Али, не примивши га,

Старозаветна Црква као да је заспала. Не, јудаизам је уснуо духовно. Затим се скоро

преобразио у сатанизам. Од њега и ислама долазиће на православне велике недаће. Јудаизам

и ислам су две ноге долазећег антихриста; иако се сада свађају и чак ратују. Кад дете учи да

хода, мало се саплиће. Овај страшни монструм више није дете. Ево ногу Антихриста:

јудаизам и ислам пред очима целог света воде битку, да би нас довели у заблуду. Погледајте,

како ђаво лукаво делује: јудаизам проповеда слободу, одрицање од заповести Божијих,

истина, не за Јудеје, него за нас гоје, који потичемо из паганских народа. Ислам је привидно

строг, закон говори понешто о моралу. Али, сви они чекају антихриста, и кад он дође, брзо ће

се договорити. Биће вам тешко, ја то нећу доживети.

Жао ми је деце... она су рођена у страсти, без благослова и црквене заштите! Братоубице.

Колико њих ће служити у оргијама антихристових присталица. У почетку ће их користити за

телесна уживања, па ће их затим прождирати! Људождерство ће постати нормална ствар! Као

и једнополни бракови. Уосталом, и сада се православна крштена деца кољу у страшним

обредима.”

КАКО СЕ СПАСАВАТИ?

- 31 -

Радмила Воинович Садовникова

Старац је понављао да ће антихрист и његове слуге поновити све грехове чињене током

историје, осим Богоубиства. Све ће бити, све. Људождерство ће бити модерно. Теже је рећи

чега неће бити. Људи ће се бавити језивим стварима. Шта да се ради, то је дисање пакла. Сви

греси током седам хиљада година, које су чинили заблудели људи, поновиће се за три и по

године власти антихриста. То ће се дешавати да би се у зло увукли сви који имају неку

слабост.

ЦИЉ ЈЕ ДА СЕ ЧОВЕК УВУЧЕ У БЕЗДАН, ДА МУ СЕ НАЂЕ НЕКА ЦРВОТОЧИНА У

ДУШИ. САМО ОНАЈ КО ЈЕ У ПУСТИЊИ, МОЖЕ ДА СЕ СПАСЕ!
Није реч о песку,

пустиња за сваког може да буде на другом месту. Она се огледа у душевном стању. Сећате ли

се монаха које се љутио на братију, гневио и одлазио из манастира? Повукао се у пустињу,

али се и тамо љутио на ствари. Пустуињу можемо освојити у шуми, великом граду, а на пример, у правој пустињи немати пустињско осећање живота. Али, без освајања пустиње, немогуће је спасити се. Ипак, наш монах вратио се у манастир. Град није најбоље место за спасење мирјанина. За монаха још мање. Уопште, треба рећи да је велики град неподесан за живот, развраћује људе, јер је пун саблазни и прљавштине, духовне и телесне. Где је људска гордост однеговала дрску мисао да построји кулу до неба? У највећем граду тог времена, Вавилону. Где је разврат достигао врхунац безумља, да се препунила чаша Господња? Опет у два велика града: Содоми и Гомори.

ЗБОГ ТОГА СЕ ТРЕБА ОДРЕШИТИ ОД СПОЉАШЊЕГ СВЕТА!

Није ствар у томе да не видимо ближње, и затворимо очи за њихову патњу. **ДОВОЉНО ЈЕ ДА НЕ ВИДИМО ТУЋИ ГРЕХ.** Тако нећемо упадати у осуђивање, гордити се и мислити да смо бољи од других. Осим тога, човеку је у том случају лакше да се сачува од пада. Друго, важно је одбацивати ђаволске предлоге. Најбоље је не обраћати пажњу на њих. То је још теже, али води нас у пустињу.

Пустуиња је место где ништа не привлачи поглед, тако да нема видљиве саблазни за чула. Осим мисли. Са њима, као са дивљим коњима, морамо да се боримо. Авај, у ова последња времена нема Нитријске пустиње, са 300000 пустињака. Нема Синајске пустиње игумана Јована Лествичника. Нема пустиње, као места свете усамљености, ради молитвеног сједињења са Богом. **ПУСТИЊУ ЗАДОБИЈАШ У ОДРЕШЕНОСТИ ОД СВЕТСКЕ СУЈЕТЕ, РАСЕЈАНОСТИ И ОБРАЋАЊА ПАЖЊЕ НА ТУЂЕ ГРЕХОВЕ.** Знајте, кад човек обраћа

пажњу на туђе грехове, он их понавља, макар мислено.

„Не судите да вам се не суди”, не треба разумети само у односу на зле речи. Узвишена

Божанска реч води нас на небеса. Позив да не гледамо туђе грехове значи да не идемо

широким путем. Распредајући о туђим гресима, ми сами падамо, мислено понављамо грех. У

томе је демонска снага филма. Како оцењују таленат творца тог чеда пакла? По утиску који

филм изазива. Многи желе да се оскрнавe филмом који их тера да се смеју или плачу. Ридати

и кикотати се, још боље. А све то није ништа друго, него начин да се човек намами да гледа

туђи живот, где се, пре свега, показују туђи греси.

Ево ти пустиње! Сто година можеш седети у пустињи, у песку, а можда не можеш да је

задобијеш. У мегалополису, ако хоћеш, можеш освојити пустињу, можда је пут до ње

трновитији. Позив да се бежи у спасоносну пустињу у последња времена треба тако

разумети. **УДАЉИ СЕ ОД СВЕГА ШТО НАМ ПРЕДЛАЖЕ СВЕТ, КАО ИСКУШЕЊЕ, ПРЕ**

СВЕГА, ОД ОТКРИВАЊА ТУЂИХ ГРЕХОВА!

Довољно је разговарати са болесником на малом растојању, и лако добити грип. Није

обавезно пити из исте чаше са болесним. Исто је са грехом, човек не мора да учествује у

оргијама грешника, али само слушање о туђим падовима, са појединостима, води човека на

пут нечастивих. Чак ако нема жеље да се грех понови, само сећање на њега разлаже и прља

душу. Сети се праматере Еве коју је змија саблазнила речју.

- 32 -

Тајна Русије и тајна безакоња

„За исправљање у последња времена неће бити времена. Да, да, не, не! Ово наше време не

личи на древна кад је човек половину живота грешио, а затим се кајао. Тако ће се све више

празнословити о туђим гресима. Право на грех сматраће се слободом личног избора. Неко ће

штитити блуд, содомију, прождрљивост. Други ће све то нападати. Суштина тог пакленог

позоришта је натерати људе да расправљају о гресима. Циљ је да људе проведу кроз

прљавштину и гнусобу макар туђег греха. Све то се већ дешава, али биће још страшније. Ко

има у дому два кушача: телевизор и радио, лако подлеже!

Прамати Ева посматрала је забрањени плод. Саблазнила се, а после већ тражила

оправдање... Знамо како се Адам саблазнио... Ми се у мало чему разликујемо од

прародитеља. Тако човек мисли: 'Сви говоре да је то добро, а ја то још нисам пробао. Треба

пробати или бар погледати друге.'

Ту је телевизор, што значи: свака гадост је на дохват руке.

Православље је савршено, јер је Истина, Знање, дато људима. Од Бога о Себи.

Православље не садржи људска мудровања као протестантизам.

Људи који се називају православним могу да имају мноштво наслеђених паганских

празноверица. Зато непријатељ тежи да их што више заведе у поноре греха. Маловерне и

непостојане саблажњаваће греси православних.

САМО ПУСТИЊА СПАСАВА! ОНА ЈЕ СИГУРНО УТОЧИШТЕ ЗА УЗНЕМИРЕНУ

ДУШУ ПОСЛЕДЊЕГ ВРЕМЕНА. Неки људи су одбацили лажна блага демонске

цивилизације. За њих не постоји реч зашто. Они све примају онако како јесте. Киша је киша,

а не лоше време. Мраз је мраз, обуци се топлије и не хули Бога. За њихову простоту, Наш

Отац Небески их милује и храни, одева и греје.

Ми често измишљамо масу непотребних питања. На њих одговори не постоје. Или

одговор није на спасење, није нам користан и нужан. Ум не треба да се одваја од молитве,

беседе са Богом, да се расејава на светске ситнице. Ништа не треба да нас извуче из пустиње.

Не одвајај се од молитве.

Земља је кажњена заједно са непослушним Адамом, кад је први пут згрешио. Лишени смо

првобитне благодати и плодности. На први поглед, то је неправда. Погледај, добар владар

управља и његова држава је благословена. Кад је владар нечастан, цео народ страда. Човек је

круна Божанског стваралаштва. Од његове похоте рађају се греси, који доносе смрт тела и

душе, или природе. У наше време, земља страда од људске похлепе, из њених недара отимају

воду, гас, нафту, руде... Гледа Господ и Трпи још мало нашу грамзивост. Како само разарамо

тло, реке, мора... Човек је скоро уништио планету.

За само један грех, непослушност, земља је лишена јединственог Божанског дара да рађа

само живот. Греси житеља Содоме и Гоморе узрок су њиховог страдања и стварања

данашњег Мртвог мора. То је мртва вода, у којој нема живота. Неки поклоници одлазе у

Свету Земљу и успут се чак „лече“ у блату и води тих старозаветних отпадника. Последице

својих грехова хоће да исцеле на таквом неблагословеном месту.

Мислите ли да је данас мање греха него у Содоми и Гомори? Сигурно је сто пута више

ђаволштине. Јер, рече Апостол, ко чини грех, од ђавола је. Зато је на земљи више смрти. И то,

рекао бих, непоправљиве, безизлазне смрти, будући да нема времена да измолимо опроштај

грехова огромног броја душа које су у паклу. Због тога ће се ускоро дешавати невиђене трагедије.”

Старац је уздахнуо: „У целини, живот последњег времена је потпуна несрећа и патња.

Овде више није тако важно ко је и у чему крив. Сам по себи, грешни начин живота је тотална

катастрофа. Што је цивилизованије место, у њему ће се дешавати више ужаса. Техничке,

природне, апокалиптичне стихије ће променити планету, пред Други Христов Долазак. Видео

сам савремени Содом, Њујорк у пламену, као паклену пећ, цео у рушевинама и безбројним

- 33 -

Радмила Воинович Садовникова

жртвама. Да ли су то жртве? Јер, жртва је чиста, а у Њујорку ће пострадали најгрешнији, који

не само да нису сачували чистоту, него су отступили од Истине и прихватили људску сујетну

лаж као мудрост. Њујорчани, који су саградили нову Вавилонску кулу, пребогате државе без

Бога и Његовог Закона, биће прве жртве. Чије? Они ће бити жртвовани на олтар Ваалов. То ће

бити једна степеница ка владавини над целим светом. Америчке власти чине људи који

исповедају сатанизам, тачније јудаизам, који се изродио у сатанизам. Они ће, у очекивању

свог лажног месије, антихриста, чинити све да изазову што више ратова и трагедија светских

размера. Ипак, тај огањ и рушење страшног монструма Њујорка, биће само почетак. То је, по

Божијем допуштењу, дело људских руку. После тога следе природне стихије. Разјариће се

земља и таласи са ураганима пустошиће највише Америку. У мору ће бити некаква

експлозија, која ће произвести тако огроман талас да ће грозни монструм Њујорк бити

потопљен. Новозаветни Содом ће нестати под водом, са својом прљавштином. Ускоро ће

Гомора Лос Анђелос бити разорена невиђеним морским таласима, ураганима које свет још није видео”.

„Ви сад говорите о новом потопу ?”

„Зашто питаш о потопу? Зар старозаветни грешници нису имали шансу да се спасу и уђу у

ковчег? Праведни Ноје је, уместо плате, предлагао градитељима да уђу са њим у барку. Они

нису хтели. Тако је и сада. Зато питање потопа није главно. Питање је шта људе вуче у

злотворе, модерне градове? Неумереност. Похлепа. Осим тога, Господ и Апостоли

упозоравали су на погубност расејаности. Неће бити општег потопа. Вода није важна. Главно

је што ће грех рушити земљу.

Кроз стихије ће људи осетити ужас одузимања Божијег Благослова. Најважнији факт у

овом свету је расејаност. Данас је у свету све организовано да би човек одбацио Христову

поуку о бдењу. Главно је бити расејан, на све стране гледати и слушати било шта. Ми данас

не обраћамо пажњу на Свето Писмо. Доносе ми разне савремене богословске књиге. Много

је аутора који пишу о православним темама. Већина тих књига је штетна, уперена против

спасења. То је такозвана критика, негована на универзитетима. Шта се све не критикује:

протестантизам, окултизам, шаманизам. Нешто доказују, проповедају, убеђују, али колико је

све то везано за спасење душе у вечности? Наравно, критика нема никакве везе са спасењем.

Али је тешко све то објаснити људима који живе по ђаволским законима.

У логору су нам говорили, да као бивши свештеници, морамо да радимо више од обичних

криминалаца. Наводно, треба да се искупимо пред пролетеријатом, пошто смо дуго били паразити. Морали смо да се трудимо око изградње социјализма, диктатуре пролетеријата, индустријализације, колективизације...

Са нама је био један свештеник, слаб и болестан. Њега су затрпавали послом, иако више није могао да хода. Молили смо да га сместе у болницу, али нико није хтео да нам помогне.

Бољшевици су научили криминалце да нам отимају мизерне порције бућкуриша. Чинило се да болесни баћушка живи упркос свим законима природе. Он је заправо живео по Божијем

закону. Чак је благословио преступнике који су му отимали храну, а они су се поправљали

једући из његове бедне чиније. Убрзо је у логору свима било јасно да је боље појести двопек

из руку младог попа са благословом, него украдену пуну порцију или добијену у игри.

Једном смо били сведоци чуда. Пред нама је бедни разбојник умирао од заплетених црева.

Молио је присутне да га убију. Хтео је да му прекинемо муке, јер је, гладан, појео велику

порцију, и то украдену. Његови другови дошли су код нашег свештеника, молећи за помоћ.

Баћушка је узео мало снега, благословио и кратко се помолио. Неки су мислили да се он

подсмева беднику. Ипак, умирући криминалац отворио је уста и прогутао грудвицу снега.

Наступило је чудо. Кроз неколико секунди болесник се повратио, а кроз пола часа устао!

После тога, криминалци су нас оставили на миру. Чак су нас чували. Али, није у томе

- 34 -

Тајна Русије и тајна безакоња

ствар. Наш свештеник живео је по Божијем закону, који је тријумфовао над законима овог

света.”

„Оче, кажу да сте то били баш ви!”

„То уопште није важно. Важно је да онај ко живи по Божијем Закону увек побеђује

демонске нападе и људску сујету, лажну мудрост. Ево, сад многи људи за све своје недаће

криве врачеве, магове, гатаре. Кажу да су они узрок свих несрећа. Држе предавања и пишу

књиге о дејству вештица и магова. Ту се појављују две крајности. Прво, да врачева који

опште са духовима злобе у поднебесју нема.

Друга крајност је слепа вера у свемоћ тих магова. Читајте Дела Апостолска. Видећете како

су Свети Апостоли побеђивали слуге лукавих духова. Читајте житија Светих. Али, нешто

друго је битно. Зар је постојање паганских култова сметало Цркви? Не, наравно. На живот

сваког хришћанина утицао је, пре свега, степен ревности за испуњење Божијег Закона, а не

врачари.

У случају који сам представио, није важно ко је победио, важно је како. А победа је могућа

само испуњавањем Божијег Закона, Закона Љубави, уз одбацивање закона палог човечанства,

закона смрти. Један светитељ рече да је постао хришћанин у граду, као војник, кад су

хришћани нахранили све људе, не питајући ко је ко?”

Старац је саветовао да се припремамо за послушност Богу молитвом и постом. Они су два

најбоља друга на путу спасења. Зашто? Пост смирује тело. Молитва побеђује расејаност и

сједињује нас са Богом. Остало су степенице које воде у пакао. Старац који је десет година

духовно водио нашег баћушку, често је понављао да је боље дело без речи, него речи без

дела. Прочитајте Псалам 49. Ако судимо по речима, наше време је доба праведника.

Да ли сте чули неког духовника да сам себе разобличи у неком греху или да призна

кривицу! А мирјани се препиру са свештеницима, цитирају, нагомилава се богословска критика...

У исто време катастрофе се умножавају страшном брзином. Тек ћемо се чудити! Где су

данас праведници? Ипак, ми још верујемо Светом Писму, које нам казује како је Господ

миловао градове и народе ради својих изабраних! Значи да данас нема праведника ради којих

би Бог зауставио уништавање земље, природе и човека. Сви се боре са било ким или чим, само не са својим гресима и страстима.

Апостоли са ученицима, неколико стотина људи, који су исповедали веру у Христа,

изменили су свет. Демонски жреци имали су огромно искуство у општењу са ђаволском

силом. Творили су чудеса, и прорицали будућност. Против те злобне силе наступила је

шачица простих Галилејаца. Али, наступили су са таквом вером да су могли горе да померају.

Христос Воскресе! Веру су пренели људима, и што је најважније, живели су у складу са истином да је „вера без дела мртва”.

ВЕЧНИ БИЗНИС ИЛИ ВЕЧНИ ЖИВОТ

Погледајте саровског чудотворца, који као да се смеје над похлепом палог света. Он је јео

траву! У свету је врхунац среће нерад и ленчарење. Он се труди у зноју лица свог, а плодове

свог рада поклања. Цео свет заузет је бизнисом, као да се нада вечном животу на земљи, а он

у својој келији држи мртвачки ковчег. Колико хиљада научника се бави залудним

измишљањем новотарија да се живи вечно без Бога. Каква вавилонска глупост, глупа људска

самоувереност.

Старац Серафим нас учи да се молимо. Тако ћемо све добити од Бога, ако сачувамо чистоту и верност!

- 35 -

Радмила Воинович Садовникова

Старац је уживо видео прошло и будуће, пред њим су се отварале двери вечности. Видео је

људску душу и све што паклени духови чине да би нас погубили. Било је немогуће спорити

се са њим. Све што је говорио није било сакривено у неким богословским дубинама. Не, све

је било на површини, сви цитати су били познати. Авај, људи нису хтели да их разумеју.

Тачније, тумачење је било коришћено за оправдавање својих слабости и страсти. У томе је

сав ужас наше безбожне епохе: знао, веровао и није испуњавао. Каква је то вера, демони

такође верују, и макар дрхте, а ми?

Једном се старац помолио, благословио трпезу и људи су сели око самовара. Рекао је:

„Траве дају живот, Господ их даје за здравље и јачање. Нема болести коју не лече. Наш чај је

оспораван у многим манастирима. Зобрањивали су га посебно са шећером. Оци су бдели. Ја

сам у логорима заволео чај. Наравно, тамо није било правог чаја. Добијали смо за празник

нешто што смо називали чајем. Затвореници су волели успомене из детињства. За столом се

скупљала породица, укућани и мала Христова браћа. Текла је мирна душекорисна беседа.”

Старац се крстио три пута кад су помињана страдања Христова и тихо шапутао Исусову

молитву. Из очију су текле сузе. „Сада се сви налазе у канцама расејаности. Живот у великим

градовима почиње ноћу, где се и најмање искушење претвара у страст. Како може да се бди у

бризи и узнемирености? Цео живот је култивисан паклом и усмерен на гушење остатака савести још неизгубљених душа.

Шта даје култура? Идеје „моралне слободе” су култ Ваала и Астарте, пијанства, разврата, ждерања. Браћо, бирајте између паганске расејаности и неумерености и Божанствене удубљености и опрезности у коришћењу речи и ствари.”

О ПРОШЛОМ И БУДУЋЕМ

Старац се сећао страшних гођења у време Хрушчова. Било је то време духовног терора и саборног испирања мозга. Комунисти су организовали курсеве за „преваспитавање”

свештенства. Савез безбожника неуморно је агитовао против вере. На пример, говорили су да

је кукњава попова о опасности моралног пропадања младежи обична глупост. Свештеници

залуђују и искоришћавају народне масе, говорили су млађани комсомолци.

На једном таквом предавању, комсомолац, брбљивац, цитирао је вавилонске и египатске

изворе. Цитати су вероватно били аутентични. Пошто древни аутори препоручују морално

кварење младежи, комунистички агитатори су закључили да су морални закони

измишљотина, јер је аморалност древна традиција! Наш старац је устао и рекао да је реч о

изумрлим народима, после њих је остала само пустиња. То је резултат неморала. Замислите

како су комунисти реаговали на старчеву опаску! Он је био бивши осуђеник, а Црква је у то

време на разне начине доказивала лојалност совјетским властима. Партијски комитети су

одобравали црквене проповеди. Одговор безбожнику је заиста био храбар гест. „Није се

смело ћутати. У то време већ је почело покоравање властима на нехришћански начин. Речи

Спаситеља: Цару Царево, а Богу Божије, промењене су у Све Цару”. Само да нас не дирају, да нас благослове градском парохијом. Из некадашњих пољских, затим совјетских, покатоличених крајева, на исток су кренули многи жељни свештеничког положаја. Католички дух обредности, језуитског лукавства и лажљивости почео је да нагриза Цркву, тек преживелу страшна гоњења.” Требало је подржати верне, дати им тачку ослонца. Он је био бистри извор из којег су узимали воду жедни правде и истине. Тужно је наше одбијање да примимо Божанствено. Ох, како лако примамо светско, лажну земну науку! Старац је понављао да ће многи људи разумети да се време спокојства неће вратити. Проћи ће дани стицања благодати, укрепљења. Како је Христос одговорио ученицима на питање о спасењу? Што је човеку немогуће, могуће је Богу!

- 36 -

Тајна Русије и тајна безакоња

„Само укрепљени благодаћу, можемо прећи преко провалије, која води у пакао. Ова провалија дели пакао од раја. Верујте, провалија није нека људска измишљотина, нека паганска алегорија, као у митовима. Стварно постоји. Сећате ли се старе бајке, како је син доказивао родитељима да се у рерни пеку три пилета. У ствари, пекла су се два. Отац је поступио мудро. Рекао је сину да поједе треће пиле, а за мајку и себе оставља два. Баш тако ће проћи људи који су се одвојили од Бога. Самопоуздани и горди, ослоњени нај свој разум, људи ће добити треће пиле, као младић из бајке. Апостол учи да будемо задовољни кад имамо храну и одећу. Тако је било док људи нису у

своме безумљу заборавили да су разум добили од Бога. Сад је човечанство отровано својим

противљењем Богу. Даље, све веће противљење човечанства Божијем Закону води ка

Апокалипси... Уместо тамјана молитве, на Небо иде дим и смрад људских поступака.

Похлепа... Свега је мало... Људи су незадовољни одећом и храном, жуде за дворцима,

авионима, аутомобилима... А какву одећу и обућу хоће... Знате како је набујала вражија похлепа!

Земља више неће моћи да трпи човечанство, огрезло у пороке и заробљено ђаволским

веригама. Отрована и измождена, она више неће моћи да храни све живо. Седам и по хиљада

година земља је хранила и миловала сву творевину. Ускоро ће глад мучити људе широм света.

Неумерене жеље и грамзивост воде ка глобалном уништењу. Земља ће стењати, али њени

вапаји остаће неуслишени. Сваки велики град је иживљавање над природом. Градови ће

ускоро бити извор невоља. Затим ће постати велики гробови за своје житеље. Без обзира на

савршену технологију и изградњу ускоро ће се градови сурвавати у пакао, односећи стотине

хиљада душа, без покајања, одједном... Све то биће неизрециво, ужасно... Шта чека западне

земље господствујућег сатанизма?

Василије Велики славио је Бога зато што неће доживети ова наша времена. Слушаће људи,

али неће чути и одговорити на Господњи позив. Француска, колевка распуштености и блуда,

сваког богомрског делања, осетиће све ужасе одвојености од Бога. Морске буре, земљотреси,

бродоломи, невиђене непогоде донеће смрт свему живом на обалама и копну. Све то чека

отаџбину масонске револуције против Бога!

Сви, који су се надали да ће у богатој, спокојној и моћној држави (Америци и западној Европи) наћи мир и благостање, у великој су заблуди. Напуштаће своје државе измучене и понижене у потрази за срећом. Пресељење у земље господствујућег сатанизма је добровољно укрцавање у композицију без повратка. Вагони тог воза, прекрасни на први поглед, нису чак ни затвор. Затвор и логор су насиље над човеком. Воз „савремене цивилизације” је добровољна предаја ђаволу. Он машта да му се људи добровољно предају. Предаја душе на вечне муке, добровољно одрицање од Божијег Покрова, то је најстрашнији духовни избор. Погледајте првог човека, Адама, који је тражио савршенство у грешном избору

(безблагодатном знању), а нашао је смрт. Наши праоци лишени су не само рајског Божанског покроба, већ су добили земљу која је под утицајем духова злобе у поднебесју.”

Слично се дешава у наше време. Тражећи забрањени плод на дрвету државе, која се горди

и поклања златном телету, људи су направили идоле „слободе”, који представљају тријумф

телесног, материјалног. У исто време, влада равнодушност према духовном животу. Сваки

човек проналази себи господара-демона, задуженог за одређену страст.

Култ Сатане шири се отворено и брзо. Епидемија тог лудила захватиће углавном младе,

који не знају за физички рад, а родитељи су их размазили. Многи ће Велзевула назвати богом,

а приношење људских жртава ће постати нормално! ВЕЋ ПОКВАРЕНА ОМЛАДИНА,

ВАСПИТАНА НА КУЛТУ ПАГАНСКЕ СИЛЕ И МОЋИ, ОДБАЦИЋЕ ЧИСТОТУ И

ПРОГУТАТИ ПАКЛЕНУ УДИЦУ, ДА ЈЕ ПРАВОСЛАВЉЕ ВЕРА СЛАБИХ, А САТАНИЗАМ

МОЋНИХ! ВЕЋИНА ЋЕ СЕ КЛАЊАТИ ЋАВОЛУ!

- 37 -

Радмила Воинович Садовникова

Борба са моралним смећем, које је ђаво скупљао од свог пада, на жалост, неће имати неке

користи за људе у свету, који ће уместо Христовог крста, примити на рамена јарам сатанин.

Зато ће власти у привидно хришћанским државама спречавати и најмањи покушај

супротстављања дивљању Америке. А она ће све жешће оргијати по свету, у име свог лажног

идола „слободе”... увлачећи свет у васељенски вртлог духовне и телесне смрти.

„Слуге таме све мање ће занимати Америка. ЈЕДАН ПО ЈЕДАН НАРОД ПАДА У

ЧЕЉУСТИ ДЕМОКРАТИЈЕ. Америка је већ сада само батина у
песници Израела и новчаник
међународног ционизма. Своју улогу привлачења свих народа и
држава на ђаволски пут у
пакао Америка је испунила. Оне, који до сада нису прогутали
мамац америчке демократије
(глобална демократизација је припрема престола за
антихриста) са људским ликом, и
одбијају култ „слободе”, чека физичко уништење под ударцима
пругастог бича украшеног
звездама.”

Већ сада скоро цео свет представља нови Вавилон. Баш као у
древна времена људи хоће да
овладају небесима без Божијег благослова, против Његове
Свете Воље. Тако сада тече
изградња новог светског поретка, заснованог на противљењу
Творцу. Један језик, једна
култура, једна религија, глобално људско стадо иде на духовно
и физичко клање...

МАЊИ ОД СТОКЕ, А ВИШИ ОД ДРВЕТА И КАМЕНА

Старцу је откривено да Америка већ почиње да смета, у сваком
случају, раздражује
слободне зидаре новог светског поретка. И гоја је много, и чак
привидна независност власти
од правога газде, синедриона, који је убедио Јевреје да узму на
себе Крв Спаситеља, не
одговара оним, чији су преци викали: „Распни га, распни!”
Престоница „новог света” неће бити Њујорк или Вашингтон, они
ће једноставно нестати у
катаклизмама. Центар васељене постаће Јерусалим. Биће то
још један покушај освајања света
кроз духовни утицај храма. У њему ће сви, осим Јевреја, бити
гоји. НЕШТО МАЊЕ ОД
СТОКЕ, А ВИШЕ ОД КАМЕНА И ДРВЕТА. Овај покушај биће
успешан. У старом центру,

Америци, биће хаос, експлозије, страхоте, тероризам,
ОДЛИЧНО ОРГАНИЗОВАНИ УЖАС,
ДА БИ СЕ ЦЕО СВЕТ УБЕДИО ДА ЈЕ НЕОПХОДНА ГЛОБАЛНА
КОНТРОЛА
ЧОВЕЧАНСТВА.

Слабима ће бити страшно. Људи без љубави, као збира свих
блага, благодати Духа

Светога, биће сломљени. Ипак, слабост, хладноћа, усамљеност
антихристовог времена биће

слаби одраз пакленог огња и хладноће. Људи ће се наћи у
таквој ситуацији, зато што су

упорно одбијали да иду путем Христовим, после Тајне Вечере,
до Голготе, до Крста. Неки

верују у Бога, и сматрају да су вера и добра дела довољни за
спасење. Они одбацују Свете

Тајне, примање Црквене благодати. Тако се секташи бусају у
груди и вичу да верују! Духовна

хладноћа и глад мучиће не само безбожнике, одвојене од
Цркве и Светих Тајни. Хладноћу и

глад испитаће и они који себе сматрају православним, али не
примају Дух Свети. Чак и кад

испуњавају обреде, они не примају благодат, Они су затворени
сасуди, колико год да се

трудиш око њих, остају суви. Они су, на жалост, већина у Цркви.

ЉУДИМА СЕ ДОПАДА ДА СЛУШАЈУ ЂАВОЛА КРОЗ
СЛУЖЕЊЕ СВОЈИМ

СТРАСТИМА, А СА ДРУГЕ СТРАНЕ, НАДАЈУ СЕ БОЖИЈОЈ
ПОМОЋИ! Због тога ће, у

последње време, мучеништво и јавно исповедање вере,
одбијати људе од служења Христу.

Стотине хиљада привидно православних, одрећи ће се Христа,
вере, благодати. Силе зла су

постепено завладале друштвом. ЉУДИ ЋЕ ДОБРОВОЉНО
ПРИМАТИ ЛИЧНЕ БРОЈЕВЕ.

Једноставно, или примаш и остајеш на послу или одлазиш.
Ћутљиви пристанак, чак са

благословом свештеника, и државе се претварају у електронски конц-логор. Није више важно

- 38 -

Тајна Русије и тајна безакоња

име на крштењу и презиме предака, већ дати број!

Проба се десила у фебруару 1917. године. Сви говоре о октобру. Греше. Фебруар је био

месец издаје Православља, Монархије и самих себе. О могућности таквог преврата говорио

је још праведни Јован Кронштатски, чудотворац. Људи су слушали, али нису хтели да чују и

разумеју. Издали су сами себе. Многи људи успели су затим да се вину до Голготе, да понесу

свој крст. За већину, преврат је био пут у пакао. Колико је међу бољшевицима било бивших

богослова, свештеничких синова, са знаменитим презименима! Шта се могло очекивати од

богослова студената, кад је врх Цркве пад Самодржавне монархије означио као испуњење

Воље Божије! Сви су потписали писмо, поздрав Привременој масонској влади на челу са

Јеврејином Керенским: Митрополит Кијевски Владимир, Митрополит Московски Макарије,

Архиепископи Тихон, Михаил, Јоаким, Сергије... Неки од њих понели су Крст на Руску

Голготу, пострадали као мученици и исповедници... А неки...

СТАРЧЕВЕ УСПОМЕНЕ

„Можда звучи чудно, али вести из света, нас затворенике, скоро нису интересовале. У

логору смо схватили да није важно спољашње, него унутрашње. Једина могућност за спасење

је сједињење са Богом, кроз одрицање од светског. Световна или црквена, свака политика је

штетна и бескорисна. Спасевајте душу, искупљену Крвљу Христовом. Тровали су нам душу

причом о ономе што се дешава на слободи. Ми смо разумели да је то тровање. Ко смета души

да се и у најгорој тамници очисти и задобије благодат и светост?

Било је немогуће разумети баш све. Ипак, РАЗУМЕЛИ СМО ДА НЕМА ЉУБАВИ И ДА

ЦАРУЈЕ ЛУКАВСТВО, све се види, али коме доказивати. Ко је разобличавао јеретике који су

исповедали аријанство, монофизитство и слично? Старци, отшелници, УВЕК гоњени,

разобличавали су „дипломатију и лукаву лаж” црквених власти. Преко њих је Свети Дух

водио Цркву, нарочито у тешким временима. Многовековни опит претварања парохијског

свештенства у робове без права гласа довео је до њиховог ћутања. У сваком случају одвикли

су се од говорења истине.”

Старац се вратио у прошлост. Пред њим су пролазиле поворке мученика, исповедника,

пострадалих широм Русије за Христа: „Многим свештеницима су зацељивале ране од

бољшевичких мучења двадесетих година. Потом су ови верни понели свој крст на Голготу

тридесетих. То су логори за свештенство. Ко је хтео да изда, већ је издао и отишао још са

Вечере Спаситеља. Ти несрећници писали су покајничка писма за новине и јавно се одрицали

Христа. Неки су покушавали да спасу пролазни земни живот на рачун чланства у НКВД.

Ипак, већина свештенства остала је верна. Спасавали су се на разне начине. Јездиле су

кроз шуме и села. Била је то судбина монаха и монахиња из разорених манастира. Они нису

могли да обављају обреде и живели су од прилога и милостиње верних и по неког послића.

Беда је била лековита. Понекад су их примали даљи рођаци. Ипак, ретки су се усуђивали да

приме праведне луталице. Бољшевичка контрола била је скоро апсолутна.

Свештеници су преживљавали служећи тајно. Ловили су их немилосрдно, примењујући

најсуровије методе, уз оптужбу за бандитизам, друштвени паразитизам и

контрареволуционарно деловање. Резултат таквог дивљања било је одвајање људи од Цркве.

Последице су биле катастрофалне. Све је у свету узајамно повезано. Сатанизам је разоран, он

ништа не може да сагради. Свет су градили и чували људи Божији, а не градитељи

комунизма. Познавао сам монахињу из богате сељачке породице. Пред револуцију, хтели су

да је удају. Она је, међутим, пешке кренула из средње Русије у Кијево-Печерску Лавру, а

затим у Свето-Троицко Сергијеву Лавру. После је посетила схимника, који се подвизавао у

дубокој самоћи поред Нилове пустиње. Она је путовала са сестром и праведник их је

- 39 -

Радмила Воинович Садовникова

благословио. Сестру да се уда, а њу да се замонаши. Она је у манастиру била две године, али

свете завете сачувала је до краја живота.

Бољшевици су њене родитеље мучили до смрти. Монахиња је у манастиру научила да тка

лан и вуну. После је углавном живела код сестре.

Успела је да у свим животним недаћама сачува завете безбрачности и сиромаштва, али и

драгоцене књиге стараца отшелника. Чак је успела да сакрије писма и фотографије монаха

мученика. Страшно је било читати њихова писма. Они су све унапред знали, видели и

упозоравали... Позивали су заблуделе мирјане да размисле и да се покају. Слушали су их али

нису чули; чули, али нису поверовали. Замислите како им је било док су гледали почетак

катастрофе, знајући унапред крај приче.”

Старац је уздахнуо: „Знам по себи. Како у време предреволуционарног процвата поверовати у мрачна пророчанства о будућем терору. Несреће, које су се обрушавале на нас, тумачили смо као нешто тренутно и пролазног карактера. Страдања су куцала на двери, стајала на прагу! Узрок катастрофе био је напуштање Православља. СВЕ БЕШЕ ПРОЖЕТО НИХИЛИЗМОМ, СУЈЕТНИМ ЉУДСКИМ МУДРОВАЊЕМ, ПАГАНСКИМ МИСТИЦИЗМОМ И ОТВОРЕНИМ САТАНИЗМОМ. Популарни композитори, песници и многи представници 'интелигенције', сматрали су себе антихристима. Они се нису стидели да своје контакте са нечистом силом представљају својим распаљеним поклоницима. У то време, свака непослушност Цркви и властима славила се као манифестација слободољубља Либерализам беше знак пристојности, убицама се аплаудирало, жртвама се смеју, и мрзе их. Идол слободе доноси право ропство. Врло брзо убице и њихови покровитељи, претварају се од целата у жртве. Неки су стрељани. Остали су у логорима остваривали идеје којима су рушили руску државу: изграђивали су народне путеве, фабрике, канале.... Јевреји са руским презименима довели су земљу до такве катастрофе, која се може поредити са Апокалипсом. Многи су мислили да је то крај света, али октобарска револуција била је само проба за последња времена. Мислим да је план уништења Русије створен после победе књаза Свјатослава над хазарским каганатом. Јевреји су пре тога превели Хазаре у јудаизам и потом их покорили. У исто време, њима су кост у грлу постали срчани Руси, који су успели да

осујете велики пут свиле. Била је го вековна јеврејска златна трговина. Кнеза су убили. За тренутак је план одложен. Равноапостолни књаз Владимир желео је да казни Богоубице и да крсти Крим, који су такође контролисали Јевреји. Колико пута су Јевреји покушали да напакосте Светој Русији? На пример, шта да кажемо о јереси жидовствујућих? Тобожњи философи данас говоре да необразовани новгородски попови нису разумели европски образовано окружење кијевског књаза. Они су све погрешно разумели и за све оптужили Јудеје. Има и оних који верују у ту измишљотину, чак говоре о словенској инфериорности. За кога су онда све литванске штампарије припремале јеретичке књиге? Тајно су их у Новгород и Москву доносиле западне дипломате. И ако Захарија није био послан од Синедриона, и ако није имао такву ђаволску заштиту, како је могао да обезбеди тако моћну подршку великих сила: Турске, Кримског ханства, Пољске, Литве, и на крају, целе Европе? Тада су старци спасили Русију. Вођени Светим Духом, они су разобличили ђаволске нападе. Колико труда и увреда је претрпео ревносни подвижник Православља Јосиф Волоцки. Врх Цркве је скоро пао у јерес, али неискварени народ подржао је праведнике.” Тако је говорио старац!

ПРОРОЧАНСТВО ПАТРИЈАРХА НИКОНА

- 40 -

Тајна Русије и тајна безакоња

Древни план за рушење Русије као чуварке Православља остварује се у време Петра.

Гоњени Патријарх Никон прорекао је Петрову владавину као искорењивање традиционалног

православног начина живота. Све се променило: одећа, храна, обреди, обичаји, дакле, све што представља основу државе. Наступа епоха масонског напада на Цркву. Европеизација је изведено ђаволски лукаво. Свештеници постају државни чиновници, по протестантском обрасцу. Створена је вештачка подела између народа и свештенства. Свештенство постаје нека врста клана. Уколико свештеничка деца не постану свештеници, остају као кметови везани за земљу! Монахе су физички кажњавали скоро до друге половине деветнаестог века. Да ли су људи, посебно на високим дворским положајима, могли да поштују свештенички чин, кад се јавно понижавају духовна лица? Затим је почело клеветање Цркве и хришћанског живота и свештенства. Кад је острашћено друштво коначно поверовало у масонске глупости, Цркви је одузета школа. Био је то страшан удар на духовност, пре свега сељаштва, које је најбројнији сталез. Под покровитељством Цркве, у школи су васпитавани православни људи, који су поштовали законе. Нова масонска школа васпитава нихилисте. Ко је први нарушио закон? Сатана, а то значи противник, нихилист. Из тога закључујемо да је васпитавано племе сатаниста, будућих црвеноармејаца и комунистичких убица. Они су потом играли на иконама, или пуцали из револвера у њих! Они су лежали на часној трпези и пушили. Они су гланцали светим антимињима своје војничке чизме испрскане крвљу жртава. Следио је напад безбожника на монархију као чуварку Православља. Света гора у Грчкој стоји као непоколебљива стена истините вере усред узбурканог океана.

Тако и Русија стоји као јединствена заштитница Православља. Један Император је изрекао

дивну мисао да су једини пријатељи Русије њена армија и флота.

Авај, флота и армија састоје се од људи. Све остало је мање важно. Ко је попуњавао

војничке редове у Првом светском рату? Младићи, студенти и чиновници који су завршили

светске школе. Ко су им били професори? Већина предавача били су нихилисти, читај

сатанисти. У вишим круговима било је још горе. Тешко је било наћи породицу, у којој не

практикују спиритизам. У високом друштву на Православље се гледа као на старудију, коју је

жао бацити, али и немогуће применити у животу. То је врло слично садашњем тренутку.

„Апостолска правила су застарела” кажу; треба „изменити црквени устав”. Прво „реформе”

сејање зла, а потом следи жетва злих плодова.

Почетком 1917. године, дошло је време жетве злог семена нихилизма. У фебруару је чак

брат Императора Мученика ишао са црвеном траком! Привремену владу поздравили су сви,

чак и неки архијереји! Сви, осим старца, познатих и незнатих, крајем двадесетог века

канонизованих, или заборављених. Они су молили народ да се покаје. Свеједно, људи су

слушали, а нису чули, а ако су чули, нису поверовали. Многи гоњени праведници Свете

Русије, били су за верни народ већи и важнији од сунца које греје само тело. Ови крстоносци

загревали су душе, вером и мучеништвом. Њиховим молитвама спасена је Русија у Другом

светском рату. **ЊИМА НИЈЕ БИЛА ВАЖНА ВЛАСТ, ЗА ЊИХ ЈЕ БИЛА НАЈВАЖНИЈА**

РУСИЈА! Они су се молили за спасење Свете Русије у рату са Немцима. То нису разумели

неки православни емигранти. Пошли су под туђим симболима на Совјетски Савез. Рат није

вођен против совјета, већ против руског духа и Православља.

У Библији има неколико описа промене Божије воље као последице покајања народа.

Организатори битке са главним ослоном Православља, Руском Самодржавном Монархијом,

нису рачунали на такву верност руског народа Христу. Сада се многи подсмевају

пророчанствима великог кронштатског чудотворца о крају света. РУСИЈА СЕ УМИЛА

МУЧЕНИЧКОМ КРВЉУ И ЗАТО СЕ НИЈЕ ДЕСИО КРАЈ О КОЈЕМ ЈЕ ГОВОРИО ОТАЦ

ЈОВАН КРОНШТАТСКИ. Чак и они које није красила праведност, током револуције су

- 41 -

Радмила Воинович Садовникова

пошли на Голготу као исповедници и мученици.

Сада тога нема. Не, не... Свуда се шири грамзивост ка земним добрима, расипност и потрошња...

Старац је одговарао на мислена питања присутних. „Господ је пред дверима, а моја

кончина је близу. Не осуђујем, бринем се за вас, још како се бринем. Ја грешни, сав у

греховним ранама, али ипак Божији слуга. Верујте ми, знам како нас воли, као децу. Он,

Творац и Господар Васељене, пере ноге својим ученицима. Ко је данас способан за то? Опери

ми ноге!” Читаоче, моли се за такво смирење у којем ћеш бити спреман да било коме опереш ноге!

МИР, ТИ ЧИТАОЧЕ!

„Радост је у смирењу, а не гордости. Истинска наслада није у греху и страстима, већ у

стицању Божије благодати. **НАЈБОЉЕ ЈЕ НЕЖНО И МИЛОСРДНО ПОМАГАТИ ЉУДИМА**

И НЕПРЕСТАНО ЧИНТИ ДОБРО! Господ наш Исус Христос рекао је својим ученицима

после Васкрсења: Мир вам. Није им пожелео здравље или благостање, све то, што ми тако често желимо ближњим.

Нису важне све те здравице, већ спокојство, мир у души. То је залог мира у свету, његовог

благостања, и, на крају, постојања. У логору сам много слушао о пустињацима древних

времена, и о нашим савременицима. Увек су постојали људи жели ни тишине, који су

избегавали светску сујету и сусрет са саблазнима. У богословији, на жалост, није било

времена за упознавање пустињачког начина живота. После сам не само слушао, него и видео

праве отшелнике. Њима нису сметали свирепи стражари и ропски рад, напротив, старци су

све то користили за спасење. Оно што је за друге било казна, они су примали као могућност

укроћивања тела и страсти. Једнолични физички рад само је помогао њиховом духовном

расту, задобијању молитвеног делања, и одрицању од земаљске сујете. Некад су се

отшелници бавили плетењем корпи. Продавали су их и добијени новац користили за дела

милосрђа. Мали део задржавали су за себе. Ми, монаси били смо у совјетским логорима

прости робови, много смо радили, али бесплатно. Са друге стране, монаси првих времена

строго су постили. За њих је кувана храна представљала раскош. Слободан је ко се није

навикао на светску неумереност. Слободан од сувишних ствари, значи слободан од ђаволског угњетавања.”

Наш старац је прво учио код оптинског старца да победи себе и тако задобије истинску

слободу. У почетку је било тешко. Послушање, корак лево, корак десно. Старац је научио да

савлађује сујету и стекне душевни мир. Баш тај монотони посао помагао је сабирању мисли, погружавању у себе, задобијању тишине у срцу.

Старци логораши практиковали су науку умног делања. Они су општили скоро искључиво

у свом кругу, и то се сводило на неколико фраза и речи. Људи су могли да им се приближе

само ако је била нужна молитвена помоћ. Телесно су били у овом материјалном свету, али

духовно су били са Творцем. Било их је немогуће увредити или извести из спокојства. Кад су

им криминалци отимали храну, они су се крстили и настављали молитвено бдење. Та

одрешеност од уобичајених светских закона у почетку је изазивала чуђење, смех,

раздраженост. **СВЕТ ПОБЕЂУЈЕМО САМО ОДБАЦИВАЊЕМ ЊЕГОВИХ ЗАКОНА И**

АПСОЛУТНИМ ПОТЧИЊАВАЊЕМ БОЖИЈЕМ ЗАКОНУ. Свет се баш тога боји, и против

тога се најоштрије бори.

Плетење мрежа за старца је било противљење законима света, пре свега расејаности. Тај

посао, уз молитву и духовно руковођење, био је пут одрешености од свега што нас увлачи у

блато страсти. У почетку је плетење било смирење, затим занимање које одвлачи од празних

- 42 -

Тајна Русије и тајна безакоња

мисли, да би се осетила сласт молитве.

ПОСЕТИОЦИ И ПРАЗНОСЛОВЦИ

Долазили су незвани гости да чују шта нас чека у ближој будућности. Старац је био

незадовољан. Говорио је да то нису гости, него празнољубци! Они краду време, а на себе

навлаче гнев Божији. Зашто слушају оно што неће да испуне?
Иду, слушају, расуђују, али без

најмање жеље да служе Христу. Ко је данас спреман да се одрекне макар дела свог богатства?

Ко? Да, шачица, сто, двеста људи, већ избројаних код Бога. У пустињи безбожја и разврата,

наравно да постоје и искрено верни, жедни живе воде Духа Светога. Ови незвани гости не

спадају у њих. Руска пословица каже да је незван гост гори од Татарина! Они не желе истину,

већ расправу за доказивање својих теорија и заблуда. Само истина даје вечни живот. Онај ко

је зна, може задобити вечно блаженство. Ако знаш да је посуда врела, зар ћеш је узети голим

рукама? Због чега ми са невероватном упорношћу све време покушавамо да спојимо врелину

пакла са мирисном свежином рајског врта?

Апостоли објашњавају да вода из једног извора не може истовремено да буде и слатка и

горка! Зато је немогуће сјединити плодове људске гордости са божанственим смирењем.

Заиста је узалудно, бескорисно и опасно спајати таму својих заблуда са светлошћу Истине.

После старчевог „Амин“, у келију је ушло неколико људи. Старац их је благословио, али

их није пољубио. Хтели су да сазнају зашто се Православље тако негативно односи према

католицима? Није ли то само рефлекс историјског сукоба образоване цивилизоване Европе и

примитивног источног конзервативизма? Ипак, чини се, за државу би било добро да престане

сукоб две Цркве, сматрали су гости. Гркокатолици код њих траже оснивање парохије.

Православни се противе, и они не знају шта да се ради!

Цела прича била је занимљива. Гости су молили да им старац објасни суштину спора

православних и гркокатоличких парохија. За њих је сама посета већ била врста благослова.

Многи људи после таквих посета кажу: „Тај старац ми је разрешио да се тиме бавим.” Реч је

о армији екстрасенса, магова и исцелитеља, како обичних шарлатана, тако и правих вештаца

који опште са нечистом силом. Ови људи су унапред веровали да треба дати слободу

гркокатолицима.

„Оче, ипак постоје државе са разним религијама. У Немачкој су католици и протестанти. А

у Америци је немогуће избројати све конфесије.”

„Конфесије? - уморно је поновио старац. - А колико је у паганском Риму било тих

конфесија? Прогонили су само православне хришћане! Не може вода из једног извора да буде

прљавочиста, она је чиста или прљава. У време католичке власти над Кијевом, тамо су

саградили џамију, католичке храмове и јудејске синагоге. Само није било Православног

храма! Што се чудите? Зар не знате реч Спаситеља о домаћину? Може ли неко сам себе

истерати из храма? У томе је ствар. Православље је од другог Господара, зато је гоњено по

целом свету! Као што не могу постојати две истине, тако не могу постојати две религије.

Истина је једна и вера је једна. На жалост, заблуда је много. Ево где је грех. То је туђи дух,

туђи Ономе, Којем се ми молимо и обраћамо, Који је Творац и Сведржитељ. Све то је

сатанизам као противљење. Зашто се римски епископ сусреће са Јеврејима, и тражи опроштај

за вековне неправде, подржава муслимане, а православне прогони? Свети Дух је

Разобличитељ. Он разобличава сву неистину и неправду католика. Ко је смислио да папино

расуђивање има предност у односу на Божанствену истину!
Папа је непогрешив и може да
чини шта хоће. Шта ви о томе мислите?”

Присутни гости су ћутали, а старац је рекао: „Ви се смејете, а ја
се не шалим. Пример са
папом показује сву дубину пада католика, степен отпадништва
од Божијег закона. Ни

- 43 -

Радмила Воинович Садовникова

египатски фараони или пагански римски императори нису у
својим фантазијама ишли тако

далеко. Зато је тако страшно морално распадање које потиче
од Рима. Лакше је умном човеку

разумети протестантизам. Они себе означавају као
протестанте, противнике. ЊИХОВ ОТАЦ

ЈЕ САТАНА, ПРВИ БОЖИЈИ ПРОТИВНИК И ПРОТЕСТАНТ.

Мањина је разумела какву претњу представља морално
распуштени католицизам у Русији.

Москва је била далеко, Санкт Петербург још даље. Тешко је
било победити лукавог врага. У

руским бајкама кијевски богатири су увек победници. У реалним
животу није било лако

победити лукаве Латине. Благочестиви велики кнез Андреј
Богољубски мудро се борио са

јеврејском превлашћу у трговини. Наравно, и зеленаштвом,
којим су поробљавали руске

људе. Он је први руски владар пострадао од Јевреја.

Силни Цар Иван Васиљевич, Грозан непријатељима
Православља, успешно се борио

против пољске доминације у западним руским земљама. Сви
владари, од Смутног времена до

Петра су бдели, и штитили народ од католичког утицаја. Пјотр
Аркадијевич Столипин

разумео је сву штетност општења православних са католицима.
Покушао је да одвоји западне

и југозападне унијатске области од Русије. Убили су га. Почива
страдалник у светој земљи

Кијево-Печерске Лавре, мир његовом духу.”

Старац се прекрстио и упитао госте да ли деле његово мишљење о погубном утицају

бољшевичке власти на словенски православни народ?

Гости су се сложили да се народ покварио, један је чак статистички показао сву

деструктивност совјетског система. Дао је, на пример, податке о потрошњи алкохола пре и

после револуције, квалитет живота изражен у потрошњи меса, млека и јаја, по глави

становника у Руској Империји! Некадашњи партијски секретар изнео је много занимљивих

података који су уклањали нека тамна места руске историје.

„Ви говорите само о телу, а дајте да попричамо о души, пријатељи моји, - рекао је старац.

Било је потребно мање од сто година да се уништи велика империја, Трећи Рим. А католици

су четири века владали на западу и југозападу Свете Русије. Ви говорите о толеранцији, али

цеви за пијаћу воду и канализацију су различите. Све наше несреће потичу од погубног

утицаја запада. Четири века народ је католичен у нашој западној Русији. Знате древну руску

пословицу о кашики катрана у бурету меда. Сад је обратно: покатоличени катран величине

бурета усред кашике меда истинског Православља! Шта ти покатоличени могу да нам дају?

Зато су храмови празни, православна душа осећа туђи дух. Апостол Јован држао је цео исток

својом вером. Иринеј Лионски је запад на извесно време утврдио у вери и истини, коју је

добрио од Светог Поликарпа, епископа смирнског, ученика Јована Богослова. Због чега је сада

наступио пир сатане, бал развраћања духа и тела?

Зато што смо чисту живу воду Православља, којом су гасили жеђ наши преци, испрљали

туђинским учењима. Одрекли се својих корена, Православља, обријали браде, разголили мушко лице. Тако је почело, а завршава се паганским баханалијама.”

Гости су ћутали. Бивши партијски секретар упитао је да ли ће се католици и православни

ипак помирити и постати једна Црква. СТАРАЦ ЈЕ РЕКАО ДА ЋЕ СЕ ОНИ КОЈИ СЕБЕ

НАЗИВАЈУ ПРАВОСЛАВНИМ, ВРЛО БРЗО СЈЕДИНИТИ СА КАТОЛИЦИМА!

„Опростите, колико ја разумем , значи да је крај света близу? - упитао је најмлађи гост.

„Не, замишљено је одговорио старац, - ово је време пред крај, али још није крај. ОВО ЈЕ

ПОЧЕТАК КРАЈА. ПОЧИЊЕ ОДБРОЈАВАЊЕ. Наше време је прекретница. Сад је крај

убичајеном поретку ствари.”

Гости су приметили старчев умор и учтиво се захвалили за поуке. Он их је благословио и

посаветовао да се баве спасењем, а не политиком. Отишли су, а старац је рекао да ће ускоро

ови људи дозволити отварање гркокатоличких парохија. Наравно, тако се и десило.

- 44 -

Тајна Русије и тајна безакоња

СРБИЈА ПОД МАСОНСКИМ ПОКРОВОМ ЕКУМЕНИСТА

Живим погружена у благодатну пустињу Трећег Рима, одрешена од светских дешавања.

Ипак, дирне ме, с времена на време, понека тужна вест из окупираног србског завичаја!

Лукави вукови у јагњећој кожи, припремани у лабораторијама светске закулисе, под

благочестивим богословским маскама, и византијским одорама, бестидно се братиме са

јеретицима. Својим „колегама” римским бискупима, протестантима и рабинима дају реч у

нашим храмовима. Православни народ се пита због чега неке владике годинама не служе, чак не посећују храмове у својим духовно запарложеним епархијама? Зашто занемарују свој народ, за коју ће, пре или касније, одговарати на Страшном Суду? Због чега више времена проводе са западним секташима, протестантима, јеретицима и лукавим агентима светске закулисе, који већ дуго контролишу Васељенску Патријаршију? Модернизам, „тиха реформа“ Цркве, као стратегија стапања са другим „црквама“ и богоодступничким западом, у Србији напредује! Ко је одлучио да су „братски“ контакти са светском закулисом (тајном безакоња) - Светским савезом „цркава“, најважнији за СПЦ? Због чега део црквених власти игнорише Апостолска правила и одлуке Васељенских сабора? Због чега неке владике сарађују са масонским антихришћанским структурама зла? Привремено тријумфују идеје Мојсија Хеса, духовног покровитеља марксизма, ционизма и екуменизма, псеудо-црквеног покрета који припрема престо за антихриста! Старац је говорио о блиском крају уобичајеног поретка у свету. Да ли кажњавање Содоме и Гоморе или претварање Лотове жене у слани стуб представља нормалну појаву! Не, наравно. На крају времена, људи ће сву земљу претворити у Мртво море. Сам човек постаће камен од свог противљења Богу. Грех ће бити идол, а грехопоклоници бездушно камење. Већ сада је нарушен нормалан по-редак. Данас је одбачен Божији закон. Само његовим поштовањем свет би могао да опстане. Биће још горе. На антихристовом сабору објединиће се све „цркве“, уз васељенско одрицање човечанства од Бога. Тако је говорио старац!

Авај, читаоче, видиш како је руски отшелник, без интернета, телевизора, радија и новина,

био добро обавештен! Добијао је новости из вишњег света, из прве руке! Како се гради

престо за антихриста, кроз нашу сарадњу са протестантима и римокатолицима, видите на

мрежи, телевизији, чујете преко радија, или читате у новинама.

Како се наш државни врх и

неки епископи труде да учествују у екуменском дијалогу са римским папом, Јеврејима и

протестантима. Побеђује препредено лукавство вукова у јагњећој кожи. Тријумфује масонска

толеранција и тражења компромиса да би се остварило лажно јединство, али не у Истини, већ

у лицемерном, земном, површном! Лукави председник виртуалне СЦГ посмртно одликује

премијера атеисту орденом Немање (за православне реч је о Светитељу Симеону

Мироточивом)! Госпoде Помилуј нас грешне! Колико треба да се кајемо да бисмо заслужили

Милост и задобили благослов као народ! Свака власт је од Бога. Па и ова безбожна масонска

пијавица је само бич за наше саборне грехове! Али, послушајмо старца затворника.

САМОУВЕРЕНОСТ ЈЕ КОРАК КА СМРТИ

„Да, сви ће се ујединити. То значи отсећи грану на којој седимо. Или исушити извор из

којег пијемо. Поставивши врат под јарам зла, свет све време квари и уништава сам себе.

Само сада више неће бити могућности за исправљање учињених погрешака. Часовник ће

почети одбројавање до почетка страшне освете отпалим од Бога. Духовно слаби, на речима

верни Богу, у мирна времена затворени за примање Божије благодати, једноставно неће

Радмила Воинович Садовникова

одолети притиску паклених сила. Зло ће свеобухватно и дубоко продирати у сваки кутак и

делић живота. У духовно слабих неће бити навике за обраћањем Господу, са чистом дечијом

надом и вером. Самоувереност ће бити корак ка смрти. Треба увек веровати Богу и Његовим

Заповестима. Речено је да треба бдети. Значи, тако треба да чинимо. Речено је да стичемо

љубав. Воли све око себе, и пријатеље и непријатеље. Господ учи да ружна реч против

ближњег значи осуђивање. Знај то и не осуђуј никог. Свако је слушао да дела милосрђа

искупљују грехе прошлости. Зато треба да будемо милосрдни према беднима, да помажемо

добронамерним речима, молитвом и копејком. Не жали да даш, јер дајеш Божије, а не своје.

То би била основа нормалног људског поретка и живота у свету.

Наравно, тешко је замислити горе стање од онога што је наша кошмарна стварност. Данас

су људи беспомоћни пред моћном државом и њеним бандитизмом.”

Старац пророчки говори о милијардерима у Русији, који су током гангстерске

приватизације, приграбили народна блага, руде, шуме и воду. Међу њима нема Руса. Њихов

широки пут „јудиног среброљубља и похлепне пљачке” води на вечне муке, ако се не покају.

Павел Хлебников, потомак руских емиграната у Америци, истраживао је пацовске канале

транзиције под покровом васељенског олигарха Сороса. Реч је о „реформама”, тачније,

великој криминалној револуцији под масонским покровом „браће из западних ложа ММФ,

ЦИА, ЕУ, БНАИ БРИТ, МОСАД, НАТО”. Написао је књигу о златној стотини транзицијских

богаташа, олигарха који владају Русијом. То су Сорошеви земљаци: Березовски, Гусински,

Ходорковски, Абрамович, Фридман, Смоленски, итд. Објавио је књигу о кремљовском

мафијашком куму Березовском, Јељциновом пријатељу, иначе, симболу мафијашког хаоса и

пропасти народа и државе. Сада Березовски из Лондона организује и финансира

сепаратистичке бандитске покрете у Чеченији, Дагестану и отворено претендује на власт у

Русији. Верни син Руске Православе Цркве, Павел Хлебников недавно је убијен у Москви.

Читаоче, помоли се за још једног новомученика руског, убијеног од гуја из потаје, зато што је

сведочио истину о протагонистима тајне безакоња у Русији!

ТРИЈУМФ ГЛОБАЛНОГ ЗЛА

Старац се погружавао у логорашку прошлост. „У логорима сам видео зло, бандити су се

бесконечно расправљали и тукли. Ипак, сваком је био отворен пут покајања. Многи су се

заиста и покајали. Код њих је на првом месту била физичка сила. Постепено су открили и

духовну. Мало помало, почели су да је цене. Неки су се спуштали до зверског обличја, али

већина је ипак задржала зрнце људскости. Ти људи, бандити, ипак су били отворени за добро.

Као што су Свети Апостоли у римској тамници, својом чистотом и праведношћу, све

заточенике претворили у овце Доброг Пастира, и обратили их од зла ка добру. Грешне душе

су напунили живом водом Светога Духа.

У последња времена сви и све биће испуњено злом. Не по рођењу или васпитању, него по

страсној жељи да се греши. Деца из привидно пристојних породица погрузиће се у ђаволов

изум, дрогу. Блудничење ће бити као у првом Риму, из жеље да се задовоље страсти. То значи

да ће ђаво привремено тријумфовати. Содомски грех ће се сматрати деликатесним јелом на гозби сладокусаца. Срушиће се последња морална ограничења у чињењу греха, све ће бити усмерено на распаљивање страсти. Бестрасност ће ишчилети код оних који себе сматрају православним. Девојчице и дечаци неће чувати чедност као драгоценост. Сећате ли се поема неких муслиманских песника о томе са ким је боље задовољити страст, дечаком или девојком? Они су нам и донели ту гадост. Они ће са Јеврејима, и Западом бити главни на пиру сатане, заједно са осталима који мрзе свако добро. Несрећници...

Ипак, за похотљивце последњих времена, то је пролазна фаза. Све ће им досадити и они ће

- 46 -

Тајна Русије и тајна безакоња

у потрази за новим задовољствима посегнути на дечије животе. Демонизовани људи ће приређивати гозбе где ће се нудити јела од претходно развраћених дечијих тела!

Људождерство ће постати не само нормално, него и знак доброг укуса. Затим ће од задовољавања похоте постати обично чревоугађање. Као у време првог Рима. Све то ћете доживети! Држите се!

Нема ничег немогућег за Господа. Он ће своје верне чувати у последња времена.

НАЈСИЛНИЈЕ ХРИШЋАНЕ ЧЕКА СТРАШНА ТАЈНА ГОЛГОТЕ, ОРГАНИЗОВАНА СВИМ

СИЛАМА ПАКЛА! Биће и праведних свештенослужитеља, које ће Господ сачувати за

служење Божанствене Литургије, ради примања Светих Тајни, за вернике који ће се крити

усред дивљег оргијања безбожника. Нико од оних који ће жудети да се сједине са Христом,

неће остати неутешен. Они ће све добити од Господа, исповест, духовно руковођење, и

примање Светих Тајни Тела и Крви Христове.

Све је дато у Светом Евангелију. Све су нам протумачили Свети Оци. Све треба да

испуњемо. Знамо шта је Господ предложио младићу који је свето испуњавао Божији закон,

изражен у заповестима. „Раздај своје имање и пођи за мном.”

Само милосрдна љубав може

човека учинити Христовим сапутником. Удео роба је испуњење заповести. Постати син значи

заволети све људе као браћу у Христу. То значи уподобити се Христу. Колико пута је Господ

рекао да је дошао на земљу не због праведника, него да уразуми грешнике. Да их обрати ка

добру, милосрђу и љубави. Треба да се уразумимо, и чујемо глас Господњи. Он је „нас ради

человјек и нашего ради спасенија сшедшаго с небес”. Читав његов живот је успињање на

Голготу са Крстом на његовим безгрешним раменима. За нас је смисао тог успињања не само

у трпљењу страдања, него у Васкрсењу.

СПАСЕЊЕ ДУШЕ И ВЕЧНИ ЖИВОТ, ТО ЈЕ СВЕ ЗА НАС! Све нам је откривено:

Христос чак није имао сопствени дом; чинио је свима добро. Он и његови ученици нису увек

имали новчић за прилог у храму. У страшним тренуцима пред неправедним судом и

Голготом, знајући шта га чека, Христос се молио до крвавог зноја. Апостоли су забележили

Христову молитву Оцу: „Да ме мимоиђе ова чаша, али да буде воља Твоја, а не Моја! Ова

молитва треба да буде основа понашања сваког хришћанина. Авај, то није случај”, закључио

је старац.

Старац је имао обичај да крене од Божијих заповести. Њихово испуњавање у личном и

друштвеном животу привлачи благодат. Одбацивање Божијег закона значи губљење

благодати и милости. Старац је нелицемерно и строго, духовно водио свештенство, монаштво

и мирјане. Послушајте га!

„Црквеним новцем треба руковати опрезно: ту је и лепта бедне удовице. Ту се чува новац

бедних, којима је скупа и свећа. Запамтите то и трошите опрезно, не купујте ништа сувишно.

Не изазивајте Бога. Понашајте се као Апостол Павле, који се хранио од свог труда. Тако и ви

радите и не обраћајте пажњу на оне који троше црквени новац. Боље је трпети беду, него

трошити оно што је даровано Богу. Не подражавајте оне који себи припремају место у

пакленим обитељима. Сетите се деце Илијине, који су крали од жртава, принесених Господу.

Како су се надали да ће лоповлуком напредовати! Шта се изменило? Ми свето исповедамо, да

је Господ Бог, Праведни Судија, и свако ко нарушава заповести, биће кажњен, као и сви

нечастиви у прошлости...”

Тако је говорио подвижник последњих времена.

КАТАСТРОФЕ

Пролазили су минути, часови, дани, месеци, године, деценије... не приметно, за тиху реку

људи који су долазили да чују пророчанство о последњим временима. Старац је објашњавао

- 47 -

Радмила Воинович Садовникова

азбуку спасења свима који су имали уши да чују.

„Закон Божији није закон људски, Он је вечан. Да, да, не, не, а све остало је од ђавола! Ко

нарушава закон постојања света, угрожава место свог привременог живота. У основи тог

закона је самоограничење. Човек стално претерује, разарајући природу, узимајући из ње

више од неопходног! Град је још горе место, све је привидно
удобно и добро, али човек је у
мртвом свету, и не осећа се делом Богом саздане природе.
Само у граду полудели разум
могао је да лансира крилатицу: „Човек, како то гордо звучи!”.
Постоји мртви фабрички рад
који убија душу и тело. Сељак ради да би однеговао семе, нови
живот, плодове и животиње.
Ипак, и он хоће од природе више него што му треба.
Аутомобили, одећа, и храна су такође
скупи и неумерени. Расипност света доводи до катаклизми. Пре
свега, кад говоримо о
будућности, намеће се питање: 'Зар је Бог тако немилосрдан да
ће уништити све народе?'
НЕ, ЧОВЕЧАНСТВО ЋЕ УНИШТИТИ ЂАВОЛСКА ПОХЛЕПА.
Луцифер је био до Бога,
али није био задовољан, хтео је више, хтео је на Божији
Престол. Грамзивост је погубила и
њега и наше прародитеље. Имали су све, али су хтели да буду
„као богови”. Сви рајски
плодови били су им благословени за јело, али они су хтели баш
јабуку; била им је важнија од
послушања Творцу и блаженог општења са Њим. То је та
страшна паклена неумереност.
Сатана и његови црни анђели су оваплоћење претеривања у
порочности и жудњи да нам
погубе душу. Христос говори о малом стаду спасених, да ће при
другом Доласку једва наћи
верну душу. Тако говори Бог, Који је Себе предао на страшну
смрт, ради спасења рода
људског, јер је тесан пут спасења, уска и трновита стаза ка
рајском блаженству. Нико неће
насилно да тера човека на ту стазу. Истина је узана, она не
допушта променљивост и лукава
људска мудровања.
Пут у пакао је широк и заводљив. На њему је дозвољено све
што нас удаљава од

праведности. Пуна слобода за грех и грешност. Слобода за заблуде и сујетно мудровање, самовољу и празнословље, похоте и испразност, стомакоугађање и пијанство. Све се види и чини се отвореним, осим истине. ШТО СЕ ВИШЕ УДАЉАВАМО ОД ТРНОВИТОГ ПУТА ПРАВЕДНОСТИ, СВЕ МАЊЕ МОЖЕМО ДА ПРАВИЛНО РАЗУМЕМО СМИСАО И ЦИЉ ЖИВОТА.

На пример, тешко је рећи, колико је стварно било православних у Русији до револуције.

Сви грађани били су уписани у одређену парохију, где су се обавезно исповедали и

причешћивали. Изгледа да је већина у Империји била обредно православна, чувала се

традиција. Да није било револуције, већина би и даље прелазила у други свет без познавања

смисла живота и милости Божије. Људи заиста не би разумели да се истинито поклањамо

Богу у Православљу.

Али, дошло је време одступништва и издаје. Милиони верних примили су мученичке

венце. Људи свих сталежа кренули су путем истине до блаженства раја. Пре револуције,

већина није размишљала о светости. Сматрали су да је формална припадност Цркви довољна

за спасење. АЛИ, ВИДЕЋИ УЖАСНЕ ПЛОДОВЕ ГРЕХА И БЕЗБОЖНИШТВА, МНОГИ

ЉУДИ ИЗАБРАЛИ СУ УЗАНИ ПУТ СПАСЕЊА. Милиони су изабрали мучеништво за

Христа! У време привидног тријумфа Православља, ревност за подвиг молитве и поста,

узана стаза спасења привлачила је мање верних.

То се тиче свих нас. Сви смо у предреволюционарно време, у мањој или већој мери, били

православни само по имену или навици: Божији Закон у гимназији, исповест и Свето

Причешће по распореду. Држао се више обредни, а не духовни пост. Није се јело месо. Али, тадашње посне ђаконије, у совјетско време постале су недостижне за већину људи.

Пред револуцију је било много књига и журнала, православних по наслову, који су

збуњивали људе. Распламсао се култ јеретика Лава Толстоја. Узгред, тог гласноговорника

паклених идеја и саблазнитеља маловерних тешко је назвати јересијархом. Гомиле плеве у

- 48 -

Тајна Русије и тајна безакоња

виду „радова” песника и писаца Јевреја и јеврејствујушчих! Авај, све то беше резултат

католичких, протестантских и јудејских идеја, које су постепено тровале Русију. Западни

отрови тако су се одомаћили, да су доживљавани као нешто природно. На пример, погледајте

колхозе! Милиони људи су убијени, разорено је село, да би се насилно организовали колхози,

сасвим туђи руском начину живота. Чија је то идеја?

Наши поклоници у Светој Земљи кажу да у Израелу постоји систем колхоза. Јевреји их

зову кибуц. Али, не обраћајте пажњу на непријатеља. Можете да га пратите, али да вам то не

буде најважније. Мудри војсковођа прати непријатељску војску, али, пре свега, припрема

своју армију за битку. Тако и ми да чинимо: да испуњавамо Божије заповести и Закон љубави.

Кад би сваки човек тако поступао, и стварно се уздао у Господа, ђаво не би био тако страшан.”

ЕНГЛЕСКА ЋЕ ПОТОНУТИ КАО ОКЕАН ГРЕХОВА И ИЗДАЈЕ БОГА

Старчеву келију красила је анђеоска тишина и спокојство. Све је одисало једноставношћу.

Није се чуо ни видео часовник.

Зашто? Старац је понављао: „Древни подвижници, наши учитељи, уместо часовника, у келијама су држали своје мртвачке ковчеге. ИМАЈ ПРЕД ОЧИМА СМРТ, А НЕ ЧАСОВНИК, И СПАСИЋЕШ СЕ! Време је релативно, пратимо га по кретању небеских тела, да бисмо служили по типуку. Свако зна да један исти час траје различито: ако је очекивање, неочекивана радост, или патња. Долази време, када ће сваки минут за верне Богу бити као година, или цео живот. Толико ће ужаса бити око нас. Часовници ће и даље откуцавати исте секунде, минуте, часове... Енглеске неће бити, острво ће потонути, као океан грехова и издаје Бога. Греси су неправилно изабрани пут, заблуда. Иста судбина чека источног деспота, Јапан. Њихови часовници ће наставити да показују људско време, али за житеље острва оно је већ заустављено. Њихова вера у пали људски разум већ је препунила чашу трпљења Божијег. Земљотреси и морски таласи уништиће јапанска нечастива острва, Новог Вавилона и идолопоклонства палој људској природи. Судбина свих је иста: Страшни Суд. А до њега... Кинези ће заплъуснути Далеки исток. Сачуваће се држава благоверног Андреја и његовог потомка Александра. Пред жутом најездом, Русија ће опстати. Ипак, начин живота неће бити православни ни великоруски. Жута најезда није јединствена. Гладни и болесни Африканци кренуће на север у потрази за храном и лековима. Напуниће градове и села. То ће бити страшније од садашње сеобе Кавказаца на север. Не заборавимо ни дошљаке из Средње Азије. Њихов број ће се и даље

повећавати. Они ће, за тањир чорбе, радо примити, све што предлаже светска закулиса.

Ступиће у екуменску цркву... примиће антихриста. Све порочно ће напредовати, осим

Православља, јер само оно разобличава у поднебесном свету сваку лаж, неправду, и сујету.

Баш Православље је мерило правде, чистоте и истине. Због тога ће бити гоњено.

Да, лакше је спасавати се у природи. Ђаволска журба сметаће слугама антихриста да

подчине баш све људе. ИПАК, НИЈЕ НАЈВАЖНИЈЕ МЕСТО, НЕГО ОДРЕШЕНОСТ ОД

СВЕГА ШТО НАС ВЕЖЕ СА САТАНСКОМ ПРИРОДОМ НАШИХ ДРЖАВА, И НАЧИНОМ

ЖИВОТА КОЈИ НАС ЧИНИ ЗАВИСНИМ ОД НЕКОГ ЦЕНТРА. Није потребно тражити

рогове тог „центра”. И онако се виде. Пописаће и пребројати народ. Свако ће добити лични

број, као у бољшевичким логорима. Уосталом, то је била прва глобална проба, да се цео свет

претвори у велики логор. Затим ће народ давити порезима на све живо: на земљу, воду, и

енергију. Тако ће испасти да човек сав зарађени новац даје држави.

- 49 -

Радмила Воинович Садовникова

Мили моји, то није ни држава, ни отаџбина, него сам рогати кушач. Тако ће човек још

једном постати ђаволов роб. Није навикао да пости од духовног, душевног и физичког

претеривања. Није се смирио и навикао да живи „горе” од других! Човек све одлаже за после.

Дошло је то после, и човек нема са чим да га сретне. Као кад заборавимо кишобран, а на

улици пљусак. Сачувај нас Боже од кредита, довољно је да имамо за хлеб и слава Богу!

Остало је грамзивост. Држава је већ сада главни непријатељ спасења. Тако ће бити и у

будућности. Она је многоглаво чудовиште, паразит који исисава последње сокове из људи. А

они се тој држави поклањају. Ето греха идолопоклонства.

Главе овог монструма су разне власти: председници, министри, савети, парламенти, разни

бандити, у полицијској униформи, у тренеркама, са маскама, обезбеђења, судови, мафија,

армија... сви ови полипи прождиру плодове људског труда. Тако се храни чудовиште државе.

Многи размишљају о Апостоловим речима о потчињавању власти. Ипак, зар Апостол

Павле није проповедао упркос забрани власти? Због чега је кажњен Апостол Петар? Зашто је

гоњен Апостол Јован Богослов? А протеривање Светог Јована Златоустог? Какав је био

живот светитеља Василија Великог? Шта је све претрпео светитељ Григорије Палама?

Треба расуђивати. Јуда Макавејац устао је против власти, за чистоту вере, а сада је са

праведницима. Јуда Искариотски испунио је наређење власти, и издао Господа за тридесет

сребрњака. Земља није примила тело издајника. Може се противречити властима из гордости,

или из ревности у служењу Богу. Не треба бити у свађи са било ким, али непријатељ Божији

је и твој непријатељ. То се односи на сваку власт” - закључио је старац.

„Власт последњег времена је ђаволска. Морал је одбачен, али ускоро ће бити још горе. Све

владе и парламенти, под шапом рогатог газде, воде му људе на поклоњење. Не толико силом,

колико увлачењем у страсти. Држава шири мреже Лукавог. Ради за њега! Али, човече, да

ниси хтео, не би био искушан! Човечанство се свесно припрема за антихриста. Људи хоће да

буду заробљени мрежама Рогатог, неће слободу Христову, Крст и Голготу.

Садашња власт је богоотступничка. Није то руска монархија, где је власт прелазила са оца

на си-на. Цареви су били бољи или гори, али били су православни, раби Божији, очеви за

поданике, домаћини у држави. Данашњи изабрани политичари су робови, али не Божији.

Њихов рогати газда жели да бирачи без задржавања стигну у пакао. Хоће што бржу изградњу

антихристове светске државе.

Чувајте се државе! Ако је нападнута вера, борите се! Цару само цареву, а Богу Божије.

Преживљавање је могуће. Треба следити при-мер првих хришћана: испуњавати дужности,

али свето чувати хришћанство. Биће све теже, због све-обухватне контроле, са много више

саблазни него у првим вековима.

Први хришћани гоњени су од Јевреја и идолопоклоника у паганској држави. Сада ће,

међутим, све паклене силе напасти последње верне. Циљ ђавола је саблажњавање и

одвлачење верних са пута спасења на клизави широки пут у вечне муке. Сва власт наших

последњих времена служиће том пакленом циљу.” Тако је говорио старац.

СУДБИНА СВЕТА

Руско православно срце отворено је за есхатолошки хоризонт који се открива смиреним и

кротким. Закони Трећег Рима, Руске Православне Империје штитили су народ од тајне

безакоња. Самодржавна Монархија у симфонији са Црквом усмеравала је човека, од колевке

до гроба, да живи праведно, по Божијем Закону. Праведни отшелници благословили су руско

оружје. Цареви су владали по милости Божијој и улазили као свештеници кроз Царске Двери

да се причесте Светим Тајнама. Сви руски владари траже духовно руковођење искусних стараца. Од великог кнеза Димитрија Донског, који долази код старца Сергија Радоњешког,

- 50 -

Тајна Русије и тајна безакоња

пре одлучујуће битке на Куликовом пољу, до Цара мученика Николаја Другог који је за све тражио благослов Праведног Јована Кронштатског и блажене старице Паше Саровске.

Многи људи тражили су код старца пророчанство о Русији последњих времена.

Послушајмо царског монаха. „Бог одређује судбину света. Мени је дато да видим опасности

последњег времена и како се спасавати. Ипак, да ли ће се обновити монархија, није тако

важно. Да ли је то у вези са спасењем? Ево како ја то разумем. На пример, обновиће се

монархија. Мислите ли да ће сви људи поћи у храм? Да ће почети са духовним постом? Да ли

ће почети да посте од лажи, клеветања и празнословља? Или ће покушати да живе и мисле

чисто? Да ли ће људи кад се обнови монархија научити да воле ближње? Обнова монархије

може бити благодатна киша после дуже суше. Али, после такве милости Божије, брзо буја

коров, коју брижни ратар спаљује. Над монархијом треба бдети, да се на нашој њиви не

појави духовни коров. У том случају, добри изданци православног благочешћа неће моћи да

израсту. Не треба се жалостити, погледајте колико је светих просијало у разна времена, од

Светих Апостола, а највише у време љутих прогона. Ми исповедамо да је Црква земна,

Црква војујућа и победничка.

„Ипак, шта ће бити са нашом земљом, Православном Русијом?”

„Ех, мили моји, то је било важно пре, а не сад, на крају времена! Сад је много важније

питање где се боље спасавати, - рече старац, са извесном сетом. „Запамтите, оно најгоре

Господ претвара у корисно и радосно. У многим крајевима Русије, бољшевици су уништавали села. Данас су она зарасла у непроходне шуме, без путева и отровне индустрије.

Тамо је вода чиста и природа незагађена. Бог је припремио пустињу за спасење, са чистом

пијаћом водом, јер ће суша и жеђ последњег времена бити не само духовна, него и плотска,

телесна. Вода ће скоро нестати. Кад сте жедни, ви сада пијете воду из славине или је купујете

у продавници. Реке и језера су отровани. Има мало бунара, али тамо је вода сумњивог

квалитета. Сад из похлепе секу шуме, продају дрво, а затим ниче шикара. Ето места за

спасење последњих православних душа. Биће ту јагода и печурака, више него у старој шуми.

Ту је теже пронаћи човека. Зато сада ови крајеви остају пусти. Људи се селе у градове, а

некадашња села и шуме постају нова пустиња, будуће склониште за све који неће да буду

слуге ђавола. Сателити их неће регистровати, јер они неће примити жиг звери! Документе са

магнетним картицама, и разним „паметним“ додацима, верни хришћани ће такође бацити,

тако да их сателити неће уловити!

„Како човек да путује, кад на свим станицама проверавају документа?“

„Шта ће ти карта, куда ћеш? КУДА БИ ДА ЛУТАШ У ВРЕМЕ АНТИХРИСТА? Сви су

навикли да трче са места на место, а нико да клечи и да се моли! Како је све то некорисно! Та

журба и жеља за кретањем нарушава душевно спокојство и спречава мирно размишљање. Ко

се само увија, скаче, трчи тамо овамо? Демони! Својом журбом и трчањем лично на њих.

Постоји пророчанство о последњим временима, да ће људи бежати, тражећи спасење за тело

и душу. Неће га наћи. **НОВИ ДОКУМЕНТИ, ЛИЧНЕ КАРТЕ ИМАЋЕ ПЕЧАТ**

АНТИХРИСТА! СВЕ ВЛАСТИ ЋЕ РАДИТИ ЗА АНТИХРИСТА! НОВЕ ЛИЧНЕ КАРТЕ

БИЋЕ ПОВЕЗАНЕ СА САТЕЛИТИМА!” Православни људи, који се баве електроником,

питају како се избавити од друштва које шпијунира све људе?

„Имате ли, баћушка, нову личну карту?” „Шта ће ми? Мене су возили у логор. Никад у

животу нисам летео авионом. Ја сам увек пешачио или путовао електричним возом. Откако

сам слаб на ногама, возе ме. Паклена удица је у нуђењу све више привлачних ствари. Чини се

да је одлично за пар часова авионом прећи хиљаду километара. Сад људи путују лепим

аутобусима. То није лоше. Упоредите то са некадашњим поклоничким путовањима. Тада су

људи размишљали о Божијем свету, тешили душу благочестивим разговором. Сећам се, у

детињству смо отворених уста и очију слушали о поклоничким путовањима.

- 51 -

Радмила Воинович Садовникова

А сада? Долазе после путовања и као да полагају рачун: прочитали смо толико акатиста,

одслужили толико молебана... А резултат? Где је пажња? О чему се размишља? Празнина! И

то је пустиња, само не молитвености и борбе са страстима. То је духовна пустиња, у којој

нема невидљиве борбе са помислима. Свако поклоничко путовање пружа души благодат,

могућност тихе молитве на светом месту. Један извлачи воду из бунара добрим ведром, а

други пробушеним. Говорили смо о документима. Ја уопште немам пасош. Хоће да нас
тотално контролишу. У царско време, пасош је био само за иностранство. Црвени демони
одредили су да у сваком моменту носимо личну карту ради контроле. Немаш документе и
одмах те ухапсе. На западу је још горе. Тамо по паметним картицама већ могу да одреде где
се налази њен власник. Са личним картама биће још страшније: човек ће бити изложен
ђаволској власти на земљи, под водом! Неће моћи да се сакрије уколико не одбаци ђаволска
документа. Рогати ће натерати људе да користе банкарске услуге, да донесу све што имају у
храм Мамона. Они ће све увући у ту игру. Она ће личити на игру миша и мачке. Зато што
никаква уштеђевина не може да спасе у последњим годинама човечанства. Као што мачка
поједе миша, после игре, тако ће и банке све своје штедише претворити у просјаке. Све ће
отети. Један је господар свих банака. Рогати газда.
Овде је реч о сувишном новцу, залихама за будућност. Само по себи, то је грех, неспојив са
Православљем. Како је поучна прича о богаташу и његовим сујетним плановима. Богата
жетва и нове житнице. А Бог је већ определио час за излазак његове душе из тела! То никако
не оправдава расипништво, у случају да нас Господ благослови благостањем...”
Нису важне ствари, већ наш однос према њима. Да ли је брак грех? Не, али за неке јесте.
Праведни Јован Кронштатски уздигао је своју жену до праведности. Неко из благословеног
брака прави коњушницу, и потапа се у море греха. Апостол допушта брак као начин борбе са
вишком страсти. Ок позива брачне другове да се привремено удаље једно од другог ради

молитве и поста. Будите разумни и не саблажњавајте брачног друга. За нас је важна духовна уштеђевина, у чињењу добра, милосрђу и љубави. Најважније је покајање и молитва, као навика да се за све обраћамо Животодавцу! Неће сметати ни материјална добра, али не новац или намештај. Њихова вредност је велика у мирна стабилна времена. Заборављене и одбачене ствари, обичне секире, пећ на дрва, тестере, чекић, биће на цени. Не купујте никакве електричне апарате, не бацајте новац у ветар. Како се човек односи према поклонима ближњих, посебно родитеља? Чува их, ценећи успомену, а не новчану вредност. Све што имамо, дар је од Бога, од живота до последње копејке. Значи, треба да се према свему односимо пажљиво. Ко се већ сада припрема за живот ван постојећег друштва, боље ће се заштитити од ђаволових верига. Не набављајте ствари које вреде ако... има струје, батерија, или, ако уопште дозволе да их користиш. Сада то смеће функционише, савремени живот је непрестана куповина непотребних трица. То је дух овог последњег времена. Њихова вредност је релативна и у садашњим условима. Већина људи цео живот протраћи у куповини сувишних ствари. Мада је то само једна страна медаље. Ускоро ће кућни апарати, не неки начин, пратити власнике. Пегле ће шпијунирати домаћице! Тако ће напредовати електроника. Слава Богу, код нас су пегле на угаљ. Имајте аутомобил, ако је могуће, без електронике. Најпростији ауто је најбољи. Злогласна електроника ће се претворити у батину целог човечанства. Њени творци пуне је демонима који ће мучити све живо! Биће природне стихије и техно катастрофе. „Цивилизована

електроника” претвориће се у бич! Без ње су људи живели срећније. Све то је некорисно, јер човек већи део живота проводи у пуком зарађивању, да би куповао. Већ је тако, а биће још горе!

Велика је глупост чување новца у Мамоновим храмовима. Те банке ће пропасти. Гради се систем у којем неће остати ни трага од људске слободе. Некад су људи улагали у злато,

- 52 -

Тајна Русије и тајна безакоња

књиге, слике... И то је бескорисно, али ипак се може продати за хлеб. То неће бити случај са

банкама последњег времена. Док си трепнуо, све ће се сурвати. Богати ће преко ноћи постати

сиротиња. Сви рачуни и картице су мехур од сапунице. Уверићете се! Као и новац.

Али, то је само једно својство новца, који је ђаволов проналазак. Најбољи доказ је

измишљена вредност. Парче папира, а кошта много труда. Он је илузија, што значи из

области деловања духова злобе у поднебесју. Новац је обмана, за коју неки продају душу

лукавом.

Писмо је део душе коју дајеш другом човеку. Размишљаш шта ћеш да напишеш. Телефон

је још једна илузија и сујета. Здрав сам, како си, чиме се занимаш... Ето, прочитај писма

апостола...”

ЛИТУРГИЈА У ВРЕМЕ ГОЊЕЊА

Људи су питали: „Оче, кажете да ће се људи у селу лакше спасавати. Како, кад се сви

знају? Каква је тамо пустиња? Како наћи склониште?

„Прво, ја сам говорио о мирјанима, а не о свештеницима. То је веома важно, зато што ће

мирјани лакше налазити склониште у последњим годинама. Свештенослужитељи су духовни

војници. Они не треба да се скривају, него да воде бој против сатанизма. Сви смо дали завет

да ћемо носити крст Христов, зато га носите, и не покушавајте да га пребаците на туђа рамена.

Биће изабраних да носе Литургијски Крст служења, ради малог броја верних. За њих ће се, до краја света, служити Свете Литургије. Већина ових свештенослужитеља биће удостојена мученичког венца.

Где ће се служити Божанствене Литургије, кад почну страшна гоњења, а православни храм је далеко? Како бити сигуран да служиш правилно?

Правило помесног Лаодикијског сабора забрањује служење Свете Литургије у кући. Али, у

шта су претваране наше цркве! Знате да трећину садашњих храмова није освештао надлежни

архијереј! Ја сам у забаченим селима открио много молитвених домова. Сва ограничења

везана су за свете мошти, без којих се не може служити. За разлику од Грка, у Русији се

мошти ушивају у свети антиминос. Тако су наши епископи благословили током револуције

многе јеромонахе светим антиминосима да служе где могу. Са чијим су благословом служили

Свету Литургију на телима полуживих мученика у римским тамницама? Они су служили са

простим квасним хлебом, и без вина Кагор! Анђели су много пута причешћивали пустињаке,

од древности до наших дана! Има много примера у Светом Писму или Житијима Светих да

Господ и светитељи „нарушавају” људске измишљене обичаје и правила. Господ је

нарушавао фарисејска правила, изазивајући људску мржњу. Све је чинио у Духу Светом, и

зато је рекао Самарјанки да се свуда и увек можемо молити.,,

Русија није обична држава. Она је духовна мисија за спасење остатка достојних вечног

живота у Царству Небеском. Чини се ситница, антиминос са ушивеним светим моштима.

Византија поставља свете мошти у часну трпезу. Али, Византија није била спремна да служи

Богу при туђинској најезди. Бољшевичка гоњења хришћана нису била мање сурова, па ипак,

много људи се причешћивало на тајним службама. Служило се у подрумима. Господ

припрема Русију за служење у време антихриста. Тако ће ови руски антиминоси са

благословом надлежног архијереја служити спасењу верних у време жестоких гоњења

последњих времена.

„Биће службе у храму, али за кога? Мрзост запуштења” биће ругање над светињом. Да ли

има светости код секташа или још негде? Нема, зна се! Оскрнавиће светињу. То плаши, али

истраживати ко је свет, а ко грешан није за православне људе. Ако возач гледа на све стране,

- 53 -

Радмила Воинович Садовникова

обавезно ће доживети удес. Треба бити опрезан и ићи путем спасења пажљиво, да нас ђаво не

заведе својим смицалицама. Православље се заснива на личном спасењу. То није егоизам ни

одрицање од живота ближњих, њихових радости и страдања, напротив. Спасење се гради на

темељу љубави према Богу, ближњима, свима и свему што нас окружује. Срце које стреми

спасењу не може да не саосећа у Господу. Друга је ствар кад ближњи не желе да иду путем

спасења, него јуре добровољно широким путем у пакао. Ко тежи да иде трновитом стазом

спасења, може да саосећа са њима, али треба да избегава њихово друштво. У том случају,

можемо да одговоримо само на питања о борби са грехом. Треба знати меру. Видиш, какву је забрану Господ наложио Јеврејима на брак са паганкама. Мудри Соломон је кроз брак са туђинком дошао до приношења жртава идолима, у ствари демонима. Лоше друштво квари добре обичаје!

Сада многи кажу да нам није потребно православно монаштво и подвижништво. Тврде да је православље застарело, да га треба прилагодити новим условима живота. Многи су одбацили апостолска правила и све што је „тешко“. Важно је ласкање народу. Све се ублажава, уместо да просто спасавамо своју душу, ближње и даље, својом молитвом и личним примером. Уместо угађања Богу, имамо угађање људима и демонима. Ништа земно не треба да саблажњава наше расуђивање.

Вера ишчезава. На пример, људи пожеље ближњем добро здравље, али не верују у испуњење жеље. Све се преселило у обичајност, све је као одблесак древних времена.

Говоримо, јер тако треба, или сви тако чине.

Сав наш живот треба да је служба Богу. Није то потребно Богу, већ нама. Служење, као постојано стремљење ка јединству са Њим. Али, већини људи простије је живети без вере.

Ако нас прате несреће и морално страдање, наш разум брине и тражи решење.

Истинска блискост са људима не постиже се дружењем и брбљањем, него молитвом и љубављу. Праведници првих хришћанских векова нису хтели да изучавају паганске науке.

Ако су их познавали, користили су их за заштиту гоњеног Православља. Та апологетика брзо се иживела. Само праведна дела и речи Истине остају. Вера без дела је мртва, а дела без вере

не спасавају.

Чамотиња је стање лењивца, или сина који не воли Оца. Ње нема код оног за кога је

„живот Христос”, а „смрт добитак”. Увек је реч о слабој вери, сумњи и одсуству наде у вољу

Божију. Лењи и неверни не жели да испуњава вољу Божију, него своју грешну самовољу!”

Кад је Апостол Петар бежао из Рима, срео је Христа. На питање куда је пошао, Спаситељ

му одговора: 'На страдања'. Петар је разумео смисао виђења и вратио се у Рим на страдање.

Господ му није предложио крст. Христос је само показао како би он поступио у том случају.

Да би поново био спреман на страдање, ради спасења људи. Апостол је имао апсолутну веру

да је изабрани пут најбољи за његово лично спасење. Све је примао вером, а искрена вера

рађа искрена дела. Ту нема места очајању и чамотињи, јер испуњаваш оно у шта верујеш.

Треба се трудити да стекнемо Апостолову веру у Слово Божије, и испуњавамо све заповести.

Човек не може да се спасе сам, али Богу је све могуће, што је и доказао својим земним

животом.”

РАСКОЛНИЦИ

Старац је говорио да су расколници совјетске епохе људска мудровања применили на

Цркву. Злоупотребили су слободу воље. Понекад су православни праведници остајали

усамљени у одбрани вере, као Максим Исповедник, Максим Грк, или Палама.

Разобличавајући недостојне служитеље, они нису оспоравали Цркву као Тело Христово.

Били су ревнитељи вере, подвижништва, јединства Цркве. А погледајте западне

- 54 -

Тајна Русије и тајна безакоња

„протестанте”, све те лутеране и англиканце. Хтели су да приђу
Православљу, кроз

противљење заблуделом католицизму. Али, циљ не оправдава
средство. Циљ треба да одреди

средство. Лошим средствима нећеш постићи праведан циљ.
Такав је случај са нашим

расколницима. Циљ им је био добар, али методе... Посеј
раскол, жањеш свађу у којој нема
љубави. Бог је љубав.

Не треба да прихватамо сујетно мудровање човека на високом
црквеном положају, као став

Цркве. Али, то се дешава. Првосвештеник Илија, добар и
побожан, изгубио је ревност према

Богу због плотске привржености својој деци. Сада се, на
жалост, духовна ревност губи због

животињског инстинкта чувања рода. Сви људски падови
потичу из примања ђаволових

саблазни: новца, страсти, моћи. Он искушава и заводи истим
мамцима, сада и у векове
векова.

Каква је разлика између расколника и гоњене Цркве у СССР?
Расколници чине највећи

грех: својим судом замењују суд Божији, опредељују шта је
право, а шта не. Може ли слепац

говорити о лепоти шумског цвећа! Може ли одмеравати правду
човек огрезао у гресима? Кад

човек проспе прљаву воду у поток, он се замути. Само, он ће
бити прљав од места где је

изливена прљавштина. Зар извор не остаје чист, хладан и
бистар?

Ужас расколништва је што постојано прља чисту воду. Осим
тога, покушава да испрља сам

извор. Расколници такође пију са извора, али се одвајају и
почињу да личе на пале духове.

Анђели, заблудели и отпали од Животодавца, противе се и
неће да се покају. Такви су

јеретици и расколници.

Питање гласи: где је црта која дели Православну службу од расколника? Како то да
определимо?

Демони су прва творевина, ступила на пут противљења Богу. Они су усмерени на рат
против Бога, саблажњавање људи и непрестано противљење. Они не могу да граде, само се
труде да разруше створено. Сваки протестант, без обзира на привидну праведност и благост
мисли које рађа ум повређен грехом, осуђен је да се цео живот бори са Богом. На земљи је
извор Истине Света Православна Црква. Њену праведност и пуноћу истине не умањује што
понекад у њено име не говоре најправеднији...

Код расколника је безумна гордост плод противљења Богу и Цркви. Старац је говорио да је
то закључак Светих Отаца. Само присуство духа опредељује да ли је изграђен храм или
мртва твар...

ОТКУЦАВАЊЕ НЕБЕСКИХ ЧАСОВА

У свету се време убрзавало, а у старчевој брвнари, без земаљског часовника, откуцавао је
небески први, трећи, шести и девети час, Света Литургија и вечерње. Колико суза је
проливано пред његовом кротком душом! Колико тајни и завета, молитава, опроштаја, кајања
и обећања, да се више неће ићи широким путем у паклене обитељи. После нелицемерне
исповести и старчеве поуке, живот се мењао. Демони су престајали да муче покајану душу, и
Господ је брзо слао своју благодат.

Једном је старац испричао: „Млади богослов тражио је мој благослов за други брак и
рукоположење. Све што је говорио одисало је протестом, сатанизмом, уз смесу западних и
источних заблуда. Развео се после три месеца брака. Духовник му није разрешио друго

венчање. Ја, грешни, нисам дао благослов за други брак и хиротонију, а његова мати

оптужила ме да сам конзервативан и заостао... Почела је да говори о грешним свештеницима који блудниче и итд.

После пар месеци он се по други пут венчао и постао свештеник. Значи да је осим њих још неко одрицао апостолска правила! Где је Дух? Ево мрзости запуштења! Бездуховност.

- 55 -

Радмила Воинович Садовникова

Зато је баћушка Серафим говорио да је циљ нашег живота на земљи стицање Духа Светога, значи живота. Живот води ка Богоопштењу, а грешење као смрт ка оцу лукавства и пропасти, ђаволу.

Видео сам погибију људи. Они нису осуђени на вечне муке на суду, већ личним

стремљењем ка телесном. Од својих страсти, људи праве идоле. Тиме трују своје душе и

одлазе у пакао. Тако ће похота довести до уништења земље. Погледајте Књигу Живота: Свето

Евангелије. Оно говори о умерености у јелу: риба, мед, хлеб и поврће. Помиње се и месо, али

оно распаљује страсти. Значи, све можемо, али, није нам све корисно!

Неумереност у јелу растеже желудац, нестаје природни апетит, рађа лењост за молитву.

Страсти се распаљују дрогом и алкохолом. Да би се задовољила глобална похлепа, све се

тотално експлоатише. Тако се испошћава земља хранитељка. Стомакоугађање води до блуда,

распаљује страсти, похлепу, среброљубље, што доводи до крађе. Ко се препусти ђаволу, кроз

служење страстима, убија ближњег, мислима, речима и делима. Шта је подстакло Каина да

убије брата?

Завист, тако карактеристична за наше време. Свето писмо не даје нам други разлог за прво

убиство на земљи. Један брат позавидео је другом због Божије наклоности. Данас се такав однос према ближњем не сматра грехом. Последице су непоправљиве: проклетство Каина и његових потомака. Питање је колико је сада каинаита, наследника проклетства и његових потомака? Чини се да је све за-вршено доласком Сина Божијег и искупљењем наших грехова.

Већина потомака првог убице нису примили Христа срцем. Они су примили Христа као Каин и његови потомци. Запамтили сте речи о лошем друштву које квари добре обичаје. Кашика катрана поквари буре меда. Данас је свет буре катрана са кашиком меда. Може ли кашика меда да се не поквари у бурету катрана? Зато је Господ говорио да ће једва наћи праведну душу при свом другом Доласку. Зато треба да чувамо душу од катрана страсти.”

РЕВОЛУЦИЈА КАО ЋАВОЛИЗАЦИЈА РУСИЈЕ

Старац је провео преко педесет година по логорима, жигосан као непријатељ совјетског поретка. Постао је ослонац слабијим од себе, као путоказ спасења. Он је гласно одговарао на мисли присутних људи!

Говорио је да не треба поредити ужасе совјетских логора са будућим царством антихриста.

Револуција је покушај ђаволизације Русије, део есхатолошког сценарија (по Божијем допуштењу). „Наравно, било је страшно, прво смо обезглављени убиством Цара са породицом. Затим су ломили кичму православне државе, уништавањем свештенства, монаштва, сељаштва, свих верних Богу. Изругивање над светињама прљало је душе!

Најгнуслије је било иживљавање над светим моштима.

Духовно слаби су све посматрали и мислили: 'Ето, говорили су да то не сме да се ради, Бог ће казнити. Видиш шта се ради, и ништа, ни муње ни грома!' Тако су људи кренули широким путем! Таквих је било мање од верних Христу. Отпадници су били кажњени. Колико њих је долазило да се каје после играња на светим иконама! Неки су долазили сами. Неке су доводили, Пролазиле су године. Деценије. Осећала се Десница Божија. Казна чека! Логори, ужасна северна прогонства, глад, и хладноћа... Људи су просто били сломљени. Молили су за смрт. Кад је почео рат, многи су хтели да крвљу умију своје грехе. Наравно да је брига и љубав према Русији била важна. Ипак, то је била само проба паклених сила. Само одступништво од вере није било коначна смрт душе. Остало је време за покајање. У последње три и по године, одступништво ће значити смрт душе. Човекоубица ће прво тражити и добити одрицање од Бога. Онда ће своју

- 56 -

Тајна Русије и тајна безакоња

власт над пропалом душом оснажити печатом. Мишоловка је затворена. На-ступа смрт човека. Разумете ли о чему говорим? Последње време почело је своје одбројавање од првог Доласка Сина Божијег на земљу, о чему је говорио сам Спаситељ, а апостоли обавестили цео свет. Чак после издаје Господа, пут ка спасењу није био затворен. Благоразумни разбојник, огрезао у злу, спасао се у последњим минутима свог живота. Сада је све другачије. Земља ће изнемоћи од људске похлепе. Из њених недара човечанство узима много више од неопходног. Све више ће мучити земљу забијајући у њу стубове, цеви, бушећи и разарајући њену, већ

рањену утробу. Последица те грамзиве пљачке мајке земље, биће све страшнији земљотреси!

Шта значе авиони, аутомобили и све што користи паклено гориво? Да ли је човек постао

срећнији или бољи од техничких достигнућа? Све је то ђаволска удица: да се људи одвоје од

Божије творевине и производе углавном непотребне ствари у фабрикама! На крају се фабрике

користе за уништавање Божије творевине. Последице индустријализације су уништење и

загађење природе и земље. Како се сачувати од страшних стихија и земљотреса који су пред

нама? Лош лекар лечи последице, а добар тражи узрок болести! Од чега ће земља ускоро

почети да се тресе и дрхти? Од страшних људских грехова. Свако треба да живи у чистоти.

ЗА ЖИВОТ ИЗАБЕРИТЕ МЕСТО ГДЕ ЈЕ МАЊЕ ГРЕХА! Чак и ако житељи нису праведни.

Макар да их је мало. Преселите се у село, места у дивљој природи, и евентуално мањи град

без сатанског проналаска, вишеспратница.

Најважније је изабрати место са чистим и незагађеним изворима воде. Што је већа

дивљина, без индустрије, то боље. Уопште, та места су усамљена, скоро ненасељена, ту је

мање опасности. Видео сам гомиле гладних, озверених грађана како пљачкају села.”

ЂАВОЛОВЕ ГЛОБАЛНЕ ВЕРИГЕ

Евангелије треба разумети буквално: БЕЖИ У ПУСТИЊУ! Не размишљај много. Господ

ће увек бити са оним ко испуњава Његову свету вољу. Најважније је чувати свето Божије

заповести. Не следите променљива људска мудровања. Ево старчевих виђења нашег

последњег времена.

Васељенско деловање антихриста желеће већина отпалих од Бога. Зато сатана проверава

да ли је човечанство спремно за његов долазак. Многи свети пророковали су да ће га

породити људска злоба. Служиће му све паклене силе и откривати верне Богу. Ипак, он неће

контролисати баш све. Због чега православни народ уче да се подчињава властима? ДА БИ

ЛАКШЕ ПРИМИЛИ ПЕЧАТ ЗВЕРИ И НАВУКЛИ ЂАВОЛСКЕ ВЕРИГЕ! О парохијском

свештенству и црквеним властима боље да не говоримо: У ОЛТАРИМА ЈЕ ПУНО МАСОНА!

Наступају са доле. То је невиђени ужас.

Једном је код старца дошао човек са необичном молбом! Да се моли за победу једног

губернатора на изборима. Тај човек није сасвим окамењен, већ се исповедао, али је ипак

желео да узме део колача власти и моћи. Старац је рекао да је господин масон. Да може да се

моли за његово уразумљење. Гост га је упитао да ли зна губернатора немасона? Има ли места

чуђењу? Масони су утабали стазу кроз Русију у време Петра Великог, а сасвим се осилили у

време Императора Александра Првог. Забрањено им је деловање, а то је као да забраниш

корову да расте у башти. 1825. године, почео је масонски устанак, сузбијен само захваљујући

одлучности Императора Николаја Првог.

Потчињавати се можемо у питањима службе, али не и вере. Многи људи заглашују глас

своје савести, Анђела Чувара и сасвим се потчињавају власти.

Они се не боје страдања и

гоњења. Плаше се да не буду беле вране. Деца се навикавају да зависе од туђега мишљења и

клевета. Господ нас учи да се не бојимо људи и њихових сплетки. Стара пословица гласи да

ако хоћеш мир, припремај се за рат! За верне се то може овако обрнути: Ако хоћеш да се

Радмила Воинович Садовникова

спасеш, буди спреман за гоњења. Треба бдети да се не дође у напаст, и блажени робови које

Господ нађе будне и бодре. Данас нико неће да бди. За нас је важан пример живота првих

хришћана. Знате какав је био први Рим: друштво пагана са дивљим забавама, убиствима,

гладијаторске игре, блуд као идол, стомакоугађање са свим могућим изопачењима... Да ли је

могуће набројати сва безумна греховна стања првог Рима?

Другачије је било у Грчкој која се занимала науком, философијом... чак су хтели да саграде

споменик „непознатном Богу"! Рим је нешто сасвим друго. Страшни су њихови култови

сабрани из целог света. Ипак, у условима паганског Рима процветало је хришћанство. Од

робова до војних команданата, људи свих слојева, одбијали су да живе по правилима

паганског Рима. Под претњом мучеништва и смрти, они су поступали по Божијем закону,

одбијајући да, макар обредно, поштују „римске богове”, тачније демоне. Сада никог не терају

да поштује правила: мисли се да је свака власт од Бога. Најстрашније је што се човек

наикава на животињско понашање. Газда је позвао и човек шени; наредио и човек већ

испуњава. Без размишљања о спасењу душе. Да би људи лакше одступили од поштовања

Божијег закона, газда у једној руци држи медањак, а у другој бич. Ту је одмах „духовно”

оправдање сваке издаје Божијег закона. Свака власт је од Бога!

У томе је посебна замка: да људи све добијају од газде. Ми просто не верујемо Богу, Који

је рекао да ћемо у зноју лица добити хлеб! За нас је то нешто чудно. Интелигенција се чуди,

говоре о развијању личности, слободи... Богу треба веровати, као што верујемо својим

родитељима.

Старац је објашњавао да ће градови све више бити под посебном контролом паклених

сила. Ту је лакше поставити људе на колена. Не донесу хлеб, и за дан ће пристати на

антихристов број. Грађани ће преживљавати ужасе који ће се умножавати. У градовима ће све

људе пописати. То је лакше него по удаљеним, забаченим крајевима. Зли дуси ће летети и

откривати људе, али ипак неће успети да све попишу. Господ ће помоћи онима који се брину

о спасењу.

Кад је говорио да је неопходно оставити уобичајени начин живота, људи су се чудили.

Говорили би о интелектуалном сиромаштву у малим градовима. Кад се помене спасење,

многи кажу да имају благослов за живот у граду, чак у вишеспратницама.

Старац је понављао: „Господ је говорио фарисејима да они не улазе у Царство Небеско, а

не пуштају ни друге. Божија Мајка бојала се прелаза из нашег у други свет и молила Господа

да је сретне. А нама је свеједно, не мислимо шта нас чека за неколико година. Демони ће се

појављивати у нашем свету отворено, у свом гнусном обличју.

Ако већ не тражиш село по својој мери, измени макар начин живота, заснован на тоталној

зависности од државе. Без обзира да ли радиш у државном или приватном предузећу, остајеш

зависан од државе. То значи да све мораш да купиш. Треба заменити стан у вишеспратници

за село или предграђе, обавезно кућу са што већим парчетом земље. Не треба пратити моду.

Одећа, стан, кола и остало да буду што простији.

На селу нема градског комфора: баш у томе је спасење. Ако се одвоји град од села, село ће

живети, а град пропасти. Иако отрови иду из града и кроз телевизор. Људи су намамљени у

град, постали су зависни од свемогуће државе и сада их је лако контролисати. Многи људи

одлазе из села у град и чине све да би остали. Помрачење ума! Ђаво се радује, јер му долазе

право у наручје. Људи мисле да се лакше спасавати у граду, мање се ради, има времена за

богослужење и читање духовних књига. О чему се ради? То су погубне фантазије људи

поробљених грехом. Многи имају башту или воћњак. Али, то су мала имања, око 6 ари.

Русија није Галилеја, где се два пута годишње жање. Идилични градски начин живота проћи

ће као летњи јутарњи облак, врло брзо. Све ђаволске удице тешко је регистровати. Уосталом,

и бесмислено. **НАЈВАЖНИЈЕ ЈЕ КАКО ДА ИЗБЕГНЕМО ГУСТО ПОСТАВЉЕНЕ**

- 58 -

Тајна Русије и тајна безакоња

ВРАЖИЈЕ МРЕЖЕ? Светом Василију Великом дато је виђење последњег времена.

Светитељ је благодарио за милост што неће живети у последње време.”

ВЕРНОСТ БОГУ КАО ЗАЛОГ СПАСЕЊА

Старац је описивао суровост и злобу онога што нас сада терорише: духовно и физичко

насиље филмске индустрије, штампе и Интернета! Он је све то видео духовним очима, које

су код већине људи затворене! Ево његових пророчких речи: „Већ сада, на улици је ноћу

опасно. То је само почетак. За неколико година биће опасно и дању. То неће бити обични

разбојници, него очајници, отровани америчком безбожном културом. Они ће спроводити у

живот америчку филмску естетику. Као што шкорпија убија саму себе, тако ће и ови

очајници, сејући зло, уништавати сами себе. Умираће као лутајући пси, без исповести, Светог

Причешћа, чак без ковчега. Биће тешко организовати нормалну сахрану, лешеве ће лежати у

кућама данима, док се породица договори са бандитима, који ће контролисати гробља. Зато

ће се, као некад, појавити гробови у двориштима, на раскрсницама, и другим местима. Људи

ће се сахрањивати тајно, јер ће у градовима ноћу лутати гомиле људождера, у потрази за

пленом.”

Старцу су откривени „глобални безбожни трендови”. Као добровољни затворник, који

пости од свих медијских мрежа, он никада није видео телевизор, нити слушао радио. Али,

духовним очима је видео дејство ђавола на људско стадо, преко медија и сателита.

Драги читаоче подвижнице, који покушаваш да постиш од електронике, зар у старчевим

описима не препознајеш сорошевске мреже у окупираној Србији? Цинични и охоли, духовно

слепи, поклоници јудеомасонске моде и културе мртвог запада, лице на креатуре из западних

филмова. Подсмевање, кикотање, пародија, филм и позориште: ево простора за демонске

игре! Гордост и подлост, лукавство и среброљубље, воља за моћ у палом свету, води у

паклене обитељи! Зато, бежимо у пустињу, одрешимо се од пролазног света, саградимо

унутрашњи храм душе, који је пред Богом важнији од камених храмова!

Старац се крстио брже него обично. Тако се крсте православни људи кад виде нешто

гнусно. „Само вера, љубав и верност Богу, спасава човека од вечних мука. Треба се борити

против чамотиње. Важно је чувати спокојство у души, кад зацари мрзост запуштења на светом месту. Не примајте кодове и жиг звери. Човек који се потпуно не преда у руке Божије, већ је мртав. Његова судбина је ужасна и на земљи! А тек на Страшном Суду! Најстрашније ће бити онима који ће сопственим избором зла и пакла желети да сами себе изгризу, биће шкргут и плач душа у вечној тами!”

За старца је разговор о крају света и Страшном Суду био болан. Највише су га питали о

бекству у пустињу и шта је неопходно за одлазак.

„Више молитве и аскезе, не бојте се, Господ неће оставити. Трпите све! Прогониће

последње хришћане, али, нема потребе за бежањем, биће времена да се мирно отпутује. Шта

понети? Најважнији духовни пртљаг су: навика молитве и нада у Божију помоћ, добра дела и

смирење. Од материјалног су неопходне алатке, секира, лопата, пећ на дрва. Наравно, треба

имати топлу, практичну одећу и обућу. Не заборавите шибице. Треба преживети три и по

године”.

„А књиге?”

„Требало је да људи раније читају духовне књиге. Да организују свој живот по Божијем

закону. Ипак, обавезно имајте Свето Писмо, Лествицу, Невидљиву борбу старца Никодима

Светогорца, Пролог, Добротољубље...

Биће бола, страхота, ужаса на све стране. Не читајте књиге које критикују, оспоравају,

- 59 -

Радмила Воинович Садовникова

нападају, чак и кад привидно бране добро. Такве лектире отварају врата душе за улазак непријатељске војске, демона!

Јасно је шта треба узети. Теже је рећи шта никако не треба имати. Пре свега, оно што

може да нас повеже са светом који ће пасти на колена пред антихристом. Алкохоличару је

лакше кад око њега пију. Блудница је спокојна кад је окружена блудницима. Ждероња је

срећан у друштву сличних. Тако ће људи са печатом звери тежити да га сви приме. **ЉУДИ**

БЕЗ ПЕЧАТА ПРИВЛАЧИЋЕ НА НЕКИ НАЧИН ДЕМОНЕ!
Запамтите, електроника је

опасна! Не носите са собом никакву електронику! Важно је да аутомобил буде најпростији,

без електронике! Иначе ће од пријатеља да постане љути непријатељ. Најпримитивнији

радио и магнетофон привлачиће пажњу демона. **ЗЛИ ДУСИ ЋЕ УПУЋИВАТИ ЉУДЕ**

ЗАПЕЧАЋЕНЕ ЖИГОМ ЗВЕРИ НА ЉУДЕ ВЕРНЕ БОГУ КОЈИ НИСУ ПРИМИЛИ ПЕЧАТ!

Они ће за парче хлеба бити спремни на свако зло. Зато је најбоље ослободити се свега већ

сада. Запамтите и ћутите. Важно је навићи се на праведан врлински живот. Макар искорените

пороке, јер нема много времена. Бићете на добитку, ако не изгубите благодат. То је

најважније. Спасење је у проналажењу православне парохије са ревносим пастирем, који се

неће поклонити злу. Да би човек могао да се причешћује. То је за многе скоро недостижно.

Већ сада широм Русије многи пастири припремају домове у пустињи за последња времена.

Ако вас Бог удостоји да живите у таквој заједници, причешћујте се што чешће, као што су

чинили хришћани у Римској империји. Свето Причешће окрепиће вас и припремити за

примање мученичког венца, ако вас Господ удостоји!

Чувајте се људи који ће примити жиг звери и по-клонити се антихристу. Избегавајте их,

али не говорите о печату звери и антихристу! Говорите мало, не ћутите, јер и то изазива

подозрење. **ВЕЋ САДА СМАЊИТЕ КРУГ ОПШТЕЊА! НЕЋЕ УВЕК БИТИ ЈАСНО КО ЈЕ**

ПРИМИО ЖИГ, КАО ШТО САД НИЈЕ ЈАСНО КО ЈЕ ПРИМИО ЕЛЕКТРОНСКИ ЛИЧНИ

КОД. Долазе многи да изнуде благослов на тај корак. Наравно, свима сам отказао. Неки су ме

раздражено напуштали, а други су захваљивали. Све су разумели.”

Старац је понављао да ће многи епископи повући народ у пропаст, кроз лукаво лажно

јединство са инославнима. Екуменски покрет биће „црква” под покровитељством

васељенског миротворца антихриста!

Браћо и сестре, имајте на уму, ко у Србији прима римокатоличке и протестантске јеретике

у наше храмове! Чувајмо се екуменских „лукавих вукова у јагњећој кожи”, који нас увлаче

под масонски покров „Светског савеза цркава”! Оградимо се од лукавих пастира који „служе”

са антихришћанским слугама тајне безакоња! Сакриј се у радосну тишину срца, изгради свој

мали храм душе! Непрестано призивај Господа, и Он ће Својом Благодаћу испунити твој

унутрашњи храм! Ту се крије спасење! У тихој одрешености од страсне сујете и лажљивости

палог света, лежи залог душевног спокојства, као прве степенице ка Царству Небеском!

СПАСЕЊЕ У ГРАДУ

Да ли је у граду могуће спасење? Тешко! Једини капитал верних у последње време је вера

и предавање у руке Божије! Погледајте образац вере, Апостола Павла, који се саблазнио.

Значи, удаљите се од искушења дефинитивно палог света и у пустињи, одрешени од светских

саблазни, припремајте се за сусрет са Господом.

Да ли је све ово могуће? Ако читамо Свето Писмо, проналазимо све о чему старац говори.

Њему су откривени детаљи, како ће се ствари одвијати. Господ је све предао Апостолима, а

они су даље објавили свету. Сви свети су говорили о крају света. Нема ниједног старца који

своја чеда није поучавао о спасавању у последње време. Раније, кад се паклена цивилизација

тек развијала, Бог је својим слугама откривао прозор у будућност. Тако су древни пустињаци

- 60 -

Тајна Русије и тајна безакоња

говорили о авионима, аутомобилима, електроници... Светима је било јасно, а обичним

људима не... Колико спорова о пророчанствима старца да ће антихрист ући у исто време у

сваки дом! Наш старац говорио је о расправама вођеним у Царско време у Московској

Духовној Академији. Како је могуће бити свеprisутан, као Бог? Све је постало јасно кад се

појавио телевизор. Читали сте пророчанства старца о гвозденим птицама, које ће бацати

смртоносна јаја на људе! Челична паучина ће обавијати земљу у последња времена. Тешко је

примити катастрофу која се приближава. Ситом и обесном друштву немогуће је објаснити

шта нас чека. Није лако иза лепе фасаде видети трулеж која метастазира!

Читаоче у Србији, шта чекаш? Бежи у пустињу! Одреди се од болесне државе која те

одваја од Бога и припрема за примање антихристовог жига. Сети се пророчанства Светог

Серафима о реформаторима који хоће рај на земљи без Бога. Да ће постепено демократски

покрети и удружења довести антихриста на власт. Србија се већ дуго копрца у њиховој

мрежи. МАСОНСКА БАЗА И НАДГРАДЊА СА СИЛИКОНСКОМ
КУЛТУРОМ ЗОНЕ

СУМРАКА ПОБЕДИЛА ЈЕ У СРБИЈИ. ЗАТО СЕ ДУХОВНА И
ГЕОПОЛИТИЧКА

КАТАСТРОФА НАШЕГ НАРОДА ПРОДУЖАВА. САВ ПАКАО
УСТРЕМИО СЕ НА

ПЛАМИЧКЕ ВЕРЕ У СРБИЈИ, ДА САБЛАЗНЕ ПОСЛЕДЊЕ
ХРИШЋАНЕ! Њихов вожд је

рогати чије слуге слаткоречиво обећавају земни рај без Бога:
улазак у Европску унију.

Комунистичка пропаганда говорила је о царској Русији као
несрећној и бедној.

Бесмислица! Почетком двадесетог века у Русији су државне
резерве биле две милијарде

златних рубаља. То је сума већа од свих данашњих буџета
великих сила. Почетком века само

житарице и друге културе доносиле су неколико милијарди
златних рубљи годишње. Село је

производило милионе свиња, оваца, крава, коња, живине, а о
улову дивљачи и рибе да не

говоримо. Царска Русија хранила је пола света. Унутрашње
цене биле су врло ниске. Једна

овца стајала је два рубља. Старац се сећао да су радници код
његовог оца зарађивали до сто

рубаља месечно!

„Благостање је довело до катастрофе, јер су многи људи
заборавили да је темељ у

духовности и Божијем благослову. Кад је укинут закон о
обавезном причешћивању у војсци и

грађанској служби, само један од десеторице наставио је да
иде недељом у храм. Ђаво није

спавао. Рат Русије и Јапана финансирани су амерички Јевреји.
Циљ је био изазивање хаоса и

уништење Православља као духовне основе народа и
Царевине. Током првог рата није било

никаких ограничења у снабдевању. Али, демон слободе се
распалио, на место светих икона

постављени су портрети МАСОНСКИХ ДЕМОНА СЛОБОДЕ.
Тешко је то разумети. Усред
рата дешавају се такве страхоте. Ми смо сада већ освојени,
руски, словенски дух, осећа се
све мање. Сад је на реду освајање Русије. Ту су Кинези,
Кавкасци... Руски православни дух
осећа се још у ПОНЕКОМ храму. Они се сад углавном баве
трговином. Туђинци теже да
пониже све православно и руско. Доћи ће време њиховог
директног учешћа у власти.

Нерадо о томе говорим, али да се вратимо на храмове. Није ли
обичај да црквене службе
лично на концерт са солистима, дошао са запада? Зар то није
римокатоличка традиција?

Древно руско црквено појање може се чути у манастирима.
Можемо ли композиторска
„духовна” дела, у извођењу гордых светских уметника назвати
молитвом? Древно појање је
молитвено и води умиљењу и покајању. Концертно појање је
забава и уживање.

Сада да размотримо фрескопис.

Напушта се православни канон иконописа. Усваја се световни
живопис, а то је управо
римокатолички утицај. Многи копирају са католичких и
унијатских образаца, хемијским
бојама, то је неописиво! То чине људи који немају појма о
Православљу! Један свештеник
каже да му је дошао прави сатаниста у иконописачки тим.
Насликао је „иконе” тако јарком
бојама, да је било непријатно гледати. За кога се припремају
такви храмови? Јасно је да
овакве „иконе” садрже и све заблуде католицизма?

- 61 -

Радмила Воинович Садовникова

Вештачке парафинске свеће, вештачко уље у кандилу,
вештачко цвеће, вештачки тамјан у

кадионици! Било је проблема у совјетско време. А сада? Да ли је допустиво натопити

плаштаницу женским парфемима? Зар нема ароматичних природних уља? Добро, неће да

троше. Благочестиве жене доносе парфеме! Све ово су само последице. Узроци су дубљи.

Сваки храм има старешину, а он надлежног архијереја. Ко стоји иза њега? Не знамо! Један

свештеник остао је без парохије због поштовања Царских мученика. Епископ га је позвао да

уклони иконе Царских мученика. Народ се питао како је све то могуће? Било је чудесне

помоћи после молитава пред иконама.

Ми исповедамо да је БОГ ХАОС ПРЕТВОРИО У ПОРЕДАК, ПОТЧИНИВШИ

ДОГАЂАЈЕ ГВОЗДЕНИМ ЗАКОНИМА БИВСТВОВАЊА. ТЕЖЊА КА ХАОСУ

КАРАКТЕРИСТИЧНА ЈЕ ЗА ЋАВОЛА! Ако се нешто дешава, значи да је неко за то

заинтересован.

Ја само знам правила и трудим се да их испуњавам. Ако ме неко пита, трудим се да

објасним и поучим. Ако људи то испуне, Слава Богу, ако не испуне, боље да нису долазили,

могли би се оправдати незнањем.

Тешко је носити крст свештенства. Црквена правила се нарушавају. Многи људи кажу да

свештеник тешко може да се спасе. НЕ СУДИТЕ, НЕ ПРИСВАЈАЈТЕ СУД БОЖИЈИ! Чак над

самим собом. Сам Господ каже да се човек не може сам спасити. Што је за нас немогуће, за

Бога је лако. Ћаво се нарочито труди да саблазни свештенослужитеље и монаштво. Циљ је да

одврати пажњу пастира са спасења, да би им затим разбио парохију. Излаз је само један:

непрестано бдење, а на замке злих духова не обраћати пажњу. Посебно је битно одолети

демону среброљубља. За православно свештенство нарочито су корисне поуке светитеља

Тихона Задонског и праведног Јована Кронштатског. Дух пастира преноси се на парохију. То

је понекад страшно. Обични мирјани бирају животни пут за себе и делимично за своју

породицу, који води у живот вечни или на вечне муке. Свештеник може да поквари своју

парохију. Кад постајемо свештеници, надамо се задобијању венца праведности. Авај, често

грешимо и падамо. Истина, неки се подижу, а многи се прилагођавају и траже оправдање за

свој морални пад”. Научимо да будемо скромни и сагледамо своју ништавност пред Богом!

Старац је молио да се представи под псеудонимом. Да само Бог зна где је живео и сахрањен.

Научимо од благодатног монаха да се бавимо спасењем, а не сујетним људским делима.

Сагледајмо нашу духовну ситуацију из бистре и прозрочне пустињачке перспективе.

Одговарао је на питања. Минутима, часовима, данима, недељама, месецима и годинама, до

пресељења у вечност. У белим ноћима и црним данима. У злаћаним јесенима и сребрним

зимама. Од ветровитог новембра до уморног априла. У бујним пролећима и рајским

отшелничким летима. У комунизму и демократији. Пре и после перестројке. После покајања

код отшелника, многи су престајали да се баве личним проблемима. Последица ратова,

природних стихија и техно катастрофа биће глобална глад. Разумљиво, али како је могуће

тотално отсуство жита? Зар је могућа масовна епидемија људождерства о којој старац

говори?

Сетила сам се спорадичних новости о примерима углађеног, коректног евро

људождерства. Педантни немачки чиновници упознају се преко Интернета. Богати и лепо
васпитани либерали пробали су у животу све. Ђаво им
предлаже нешто ново. Шта може да
им пружи неслућене бездане сласти? Један хоће да ужива у
свом нестанку, а други да черечи
и једе људско месо. Човек је појео човека! Педантни суд
празнослови о овим весницима
сатанског људождерства последњих времена! Овде је
озверење дошло до дна, али колико
примера виртуелног људождерства свуда око нас. Читаоче, зар
не осећаш, видиш и чујеш
мислено или изречено људождерство? Као тежњу да се убије и
прогута други који нам смета?
Коме завидимо или га мрзимо! Само да он нестане и биће нам
добро. Зар клеветање и

- 62 -

Тајна Русије и тајна безакоња

оговарање људи није људождерство?

„Зар се никад нисте упитали како је Русија пре револуције
продавала огромне количине
жита, а у совјетско време ужасна глад доводи до
људождерства? Почетком двадесетог века у
Империји је било преко 130 милиона људи, а земља је
обрађивана просто мотиком, плугом,
воловима... Зар се то може упоредити са савременом техником,
тракторима? Било је много
више шума, пашњака, сенокоса. Ипак, било је увек довољно
хлеба. После револуције, биле су
две, три године са малим приносима. Без обзира на ђубрива и
хемијска средства, приноси су
били све слабији, тако да је читавим областима харала
страшна глад. Тако је било и после
другог рата. Једна девојка из Донбаса испричала ми је како је
успела да побегне из колхоза.
Пошла је са другарицама на пијацу. Купили су пихтије, у којима
су нашле дечији палац!

Савремено благостање Запада је фантомско, као мехур сапунице. Таква је цела њихова цивилизација. Помоћу разних ђаволских вештина, они производе отровну храну коју извозе у сиромашније делове света. Себи увозе природну, еколошки гајену храну из целог света. Али, кад почне светски хаос, Запад ће остати без хране. Наступиће невиђена глад. Затим ће се појавити нове биљне и животињске болести који ће људима донети смрт. У Русији се производи природна квалитетна храна. Међутим, град све више привлачи младе и здраве сељаке. **ДИВЉАЊЕ АМЕРИКЕ ИЗАЗВАЋЕ УЖАСНЕ КЛИМАТСКЕ ПРОМЕНЕ.** Наступиће суша, земља ће испуцати, уопште неће бити кише. Оно мало што израсте, неће бити довољно за преживљавање. Биће језив масовни помор стоке, јер ће сасвим пресушити извори, и трава. Реке ће пресушити или се претворити у смрдљиве баруштине. Исто чека језера и унутрашња мора, попут Црног. Живот поред њих биће немогућ. Труле распаднуте рибе и морски свет са дна донеће смрт људима на обалама мора и река. Тако ће изгледати глад. Она је увек страшна, али **БУДУЋА ГЛОБАЛНА ГЛАД ПРЕВАЗИЋИ ЋЕ СВЕ УЖАСЕ У ИСТОРИЈИ СВЕТА.** **НЕЋЕ БИТИ ХЛЕБА, ВОДЕ И ЉУБАВИ. ИШЧЕЗНУЋЕ МИЛОСРЂЕ. ТАКАВ ЋЕ БИТИ РЕЗУЛТАТ ЉУДСКОГ ПРЕТЕРИВАЊА И СТРАСТИ.** У совјетско време била је организована вештачка глад. Жито су продавали на Запад, а народ је, нарочито у Украјини, озверио од глади и спустио се до људождерства. Глад последњег времена биће још страшнија, јер неће бити наде за другачију будућност. Раније су људи знали да могу издржати милошћу Божијом. Дочекаш нову жетву и опет си сит. Овога

пута неће бити бољег сутра, ишчезнуће вера у Бога и нада у бољитак. Свако ће рачунати само

на своју снагу. Похлепно ће се борити да преживе на рачун ближњих. У опседнутом

Лењинграду бандити су људима отимали купоне за хлеб. У време глобалне глади биће много

горе. Убијаће ближњега за парче хлеба. Тамо где још остане понеки извор чисте воде, биће

помало зелениша и жита. Понегде ће у дивљини бити шумских плодова, јагода или печурака.

Ту се упеца и чиста риба. У дивљини ће бити безбедније, али најважније је не предавати се

страху и очајању, којима напада ђаво. Треба да мислите о стицању благодати, а не о ужасима

који се приближавају. Увек се треба уздати у Бога.

СИБИР ЋЕ БИТИ ЖУТ, А ДАЉИ ИСТОК ЈАПАНСКИ. ИАКО ЈЕ ЗВЕЗДАНО -

ПРУГАСТА АМЕРИЧКА БАТИНА У РУКАМА СВЕТСКОГ ИОНИЗМА, ОНИ НЕЋЕ МОЋИ

ДА ПОБЕДЕ КИНЕЗЕ. ПРОЛИВАЋЕ СЕ СЛОВЕНСКА КРВ, ЈЕР ЋЕ СЕ КИНЕСКА РЕКА

ИЗЛИТИ НА РУСИЈУ. Јапански мудраци знају о својој будућој трагедији. Кина ће их напасти

на Далеком истоку, али Јапанци немају куд. Данашња јапанска острва ће потонути. Руски

север је привлачан, али немогуће је преживети без познавања његових особености. Некада су

се тамо насељавали старообредци у великим колонијама. Тада су људи били јачи и

природнији, са мање прохтева. И на југу има довољно пустих скривених места где се можете

удаљити од слугу антихриста. Често се поставља питање ношења оружја у последње време.

Лов је лоша ствар. Сувишно убиство и проливена крв, чак бесловесне животиње, не

доприноси чувању духовности, толико важне за спасење. Пост и молитва и молитва и пост;

- 63 -

Радмила Воинович Садовникова

ништа не оправдава убиство дивље животиње, осим глади.
Али, тако ће људи оправдавати

примање жига антихриста, и људождерство.

Не знам, али нисам видео на столу спасених убијену дивљач.

ПОСЛЕДЊЕ ВРЕМЕ МОРА

**СЕ РАЗУМЕТИ КАО ПОСЛЕДЊА МОГУЋНОСТ ЗА
ОЧИШЋЕЊЕ.** Да се измоли опроштај

грехова, учињених у мирна времена. Свако људско биће на
земљи трпеће у последње време

моралне, духовне и физичке патње. **ДРУГИ ХРИСТОВ
ДОЛАЗАК БИЋЕ КРАЈ МУЧЕЊА ЗА**

МАЛОБРОЈНЕ ВЕРНЕ! Због малог стада Бог ће скратити време
царевања антихриста на три

и по године. За њих ће Други Долазак бити празник! Како се
припремамо за празник?

Постом. То говорим поводом лова. Што се тиче оружја, ту ствар
стоји мало другачије. Свако

треба да размисли да ли је способан за убиство? Ако може да
убије, боље да не узима оружје.

Ако човек није у стању да подигне руку на ближњег, онда може
да носи оружје. Да би се

одбранио од незваних гостију. Њих ће бити много. Лутаће у
потрази за храном. Увек се треба

уздати у Бога, али Га не треба искушавати. Свако може да чује
глас своје савести.”

ЧИШЋЕЊЕ ДУШЕ О ТЕЛА

ОД ДЕМОНА

Старац се родио крајем деветнаестог, и доживео прве године
двадесет првог, последњег

века. Прошао је кроз паклене кругове катастрофе двадесетог
века. Није никога замрзео, чак је

задобио љубав, којом је ЛЕЧИО духовна чеда. Природност и
једноставност красиле су

његове чисте мисли и речи. Он је слободно говорио грчки,
латински, немачки. Умео је да

слуша и извуче поуку из сваке животне приче. На лаж је оштро реаговао. Није подносио

неискреност и лукавство, сматрајући их основом сваког греха. Прошавши мучења и страхоте

бољшевичких логора, он се није уплашио целата; плашио се да не огорчи Господа. На питање

ка-ко поступити у одређеној ситуацији, старац је прозорљиво говорио о чему се ради, а затим

се питао како би Господ на то гледао...

Он је био љубазан и пажљив са простим верницима, радницима, сељацима, техничком

интелигенцијом. Истина, кад простота није била покриће или маска за лукавство. Са

глумцима, „слободним уметницима”, богатим и моћним, онима који се сматрају

„стваралачком интелигенцијом” старац је био опрезан. Он је разобличавао њихову лаж која

разара душу и живот. Био је строг према свештенству, нарочито према богословима писцима.

Говорио је: „Кад ми дође обичан грешник, кроз њега видим пад још неколико људи. Долазе

слободоумни кроз које страда круг од сто, двеста грешника. Кад греши свештеник, или

архијереј, богослов који пише, то је страшно, јер саблажњава хиљаде и милионе људи.”

Старац је питао: „Да ли сте видели срећног човека после учињеног греха? Погледајте људе

који се не угледају на Христа и прихватају сваки ђаволов мамац. Они се плаше смрти, али зар

је неко од нас може избећи? Наши православни цареви из рода Романових поклањали су

храну са своје трпезе обичним људима. Свети кнез Владимир, праведни кнез Андреј

Богољубски нису тежили земном богатству и моћи, него стицању Светог Духа. Сви Велики

Кнежеви и Цареви Свете Русије нису тежили нагомилавању злата, већ стицању благодати.

Света Ефросинија, после смрти мужа, великог Димитрија, до смрти није скинула вериге.

НАШ УМ НЕ ТРЕБА ДА СЕ УСМЕРАВА НА ЗЕМАЉСКУ КАРИЈЕРУ И УСПЕХ, ВЕЋ НА ЧИШЋЕЊЕ ДУШЕ И ТЕЛА ОД СВЕГА ДЕМОНСКОГ.”

Он се сећао својих логорских дана и једног схимника који је имао виђење о смрти и

пакленим мукама бољшевичког целата, Јеврејина Феликса Ђержинског. „Не грешите, браћо,

не грешите! Како је тамо страшно без Бога! - понављао је схимник.

Старац је беседио о разним темама, које су се дотицале припреме за вечност и спасења

душе. Говорио је да је зло рушилачко по природи. Или градиш, или рушиш, немогуће је

- 64 -

Тајна Русије и тајна безакоња

градити рушећи, или рушити градећи. Нема срећних грешника, наслађивање грехом је

привидна срећа. Као на пример, вода у пустињи. Привуче те опсена, и кренеш према

илузорној оазису, ту негде вреба смрт. Једноставније је чинити зло, него потиснути своје

грешне жеље. Истинско стваралаштво је изградња свог унутрашњег храма душе. То је

најтежи посао.,,

Многи људи се у наше време кају и долазе на исповест у храм. Али, да ли се кајемо као

света Марија Египћанка? Многи људи долазили су код старца на наговор његове духовне

деце. Он је полако постављао ствари на своје место. Није прекоревачки ни убеђивачки, али је

својим благим речима чупао коров заблуда из душе. Позивао је на чињење добра. Он је

говорио тако да је свака сумња у његове поуке ишчезавала, а ужас због почињених грехова и

глупости растао. Старац је понављао да није довољно на исповести набројати грехове, већ се треба духовно препородити.

Свима је понављао да је већ сада потребно одбацити многа блага „цивилизације”, пре свега телевизора. Већ сада треба живети независно од државе. Она је већ под глобалном

контролом тамних сила. Модерни градски живот под електронским покровом води

подчињавању силама зла. Читаоче, сети се мог, а можда и твог омиљеног романа о Робинзону

Крусоу. Скромно и благодатно опхођење са природом, једноставност пустињачког живота, у ћутању и раду, је пут спасења последњих хришћана.

Старац је ненаметљиво и спокојно објашњавао суштину садашње духовне и геополитичке

ситуације. Убедљиво и јасно, без читања, гледања и слушања „новости”, објашњавао је

глобалне координате духовног фронта. Светска закулиса, ислам, Русија... Али, није лако

одбацити „цивилизоване навике”, телевизор, радио и остале ситнице које (вечне муке) живот

значе! Често се чуло питање о могућности спасења, без потпуне промене начина живота.

Многи људи сматрају да је најпростије не везати се за светске ствари, и спасење је ту. Старац

је сматрао да је такав начин живота ношење воде у решету. Могуће је спасити се, али тешко.

Боље се одмах извући из лукавих заседа, које вребају из тв екрана.

Брате читаоче и сестро читатељко, помолимо се да нам Господ подари разум и благодат, да

заувек напустимо широки сластољубиви пут. Да заволимо уску тиху стазу која води из палог

света у срце, које чека да га молитвом и постом преобразимо у храм! Да у њему запалимо

кандило љубави које привлачи благодат, и поклања Царско Небеско још у овом земном житију!

Обични људи питали су ко ће да обавља послове у свету, да вади угаљ, нафту, и служи у војсци. Старац је одговарао да су сви дужни да раде за добробит државе. Али, сад смо сви увучени у зачарани круг „демонске западне цивилизације” и прихватамо њена деструктивна правила. Шта ће нам толика нафта, гас, метали? Занимљиво је питање: колико је метала потребно за живот једног човека? Тебе, грешни и радознали читаоче! Кад одузмеш и сабереш, можда 100 килограма. Сабери и помножи, добијаш скромну цифру. Куда иде све остало? За припрему устоличења антихриста. Сва та безумна набујала производња није корисна за Русију. Сад здрави и нормални људи одлазе из природе у град. Власт сабира народ у градове да би их омађијао антихрист са својим присталицама. Сада се чини корак напред, а два назад.

„Душа боли за матушку Русију, којом владају туђинци са нашим презименима. Њихов главни циљ је да исмеју и понизе светост. Али, Бог не бива поруган”. Људи су запамтили старца по прозорљивој, чистој речи. Седамдесетих година старац никуда није ишао. Велики број људи из целе Русије долазио је у тихи дом са малим храмом. Прогон православних био је суптилнији. У црквеним продавницама појавиле су се иконе, крстићи, кандила, журнале Московске Патријаршије продавали су се слободно. Људи се данас сећају промене која је наступила у Цркви. Бабушке се сећају прохујалих времена кад је било мање отворених

Радмила Воинович Садовникова

храмова, али службе су одисале дубоким благодатним трепетом, строгим држањем типика.

Свештеници, преживели бољшевичке логоре двадесетих, тридесетих, четрдесетих, имали су

мученички ореол. Неки су служили по забаченим крајевима...

Руски кротки старци

бескомпромисно су водили своја духовна чеда.

Седамдесетих се појављују тамнокоси свештеници са туђинским акцентом.

Они нису пешачили као стари свештеници логораши, већ су возили аутомобиле. Данас се

старије покољење сећа да је седамдесетих почела да ишчезава она топлина карактеристична за

старе свештенике. Појавила се нека хладноћа у односу свештеника и пастве.

Занимљиво је сведочанство једне жене о сусрету групе архијереја са старцем. Епископи су

на растанку тражили благослов. Он је одговарао да је недостојан. Архијереји су га кротко

молили да их удостоји још једне посете. Старац је био мршав, висок, словенских црта лица,

са необично белом косом, одевен у светли испрани подрасник. Седео је у старој кожној

фотелји. Сви присутни осећали су да их старац чита као отворену књигу. Зрачио је

благодатном светлошћу која је загревала сваку обременјену душу.

Осамдесетих је владао страх од нуклеарног рата. Зато су многи верници питали о будућем

рату. Старац је објашњавао да се људи највише плаше своје изненадне смрти. Наравно и

смрти ближњих, нарочито деце. Други извор страха је могући губитак имања и новца. Разлог

је у нашој лицемерној љубави према Христу, устима, а не срцем које је хладно и безосећајно.

Жалосно је што су се пагани мање плашили смрти од нас. Зашто? Зато што нису разумели тежину и суштину греха. Ми све знамо, али грешимо, и трудимо се да не размишљамо о смрти. Бојимо се, али чинимо незакоња, као да ћемо вечно живети на земљи. Човек, одрешен од земног, пропадљивог и смртног, нема страха. Његов поглед устремљен је на небеско. Такав човек плаши се само да не наруши Божије заповести. Даље, сећа се ова руска бабушка, старац је рекао да ће рат бити кад он и многи присутни гости већ буду пред Господом. На питање како се спасавати у ова последња времена старац је одговарао да се ништа није променило. Молите се, радите и будите милостиви. Кад су га питали због чега му је Господ послао такво виђење краја света, старац је одговорио да није испитивао Путеве Божије, али ваљда је корисно знати о будућим ужасима, да нико не каже, нисам знао. Још је поновио да се ђаво труди да измени и оскрнави поруку Евангелија о љубави. Људи се и сада моле, раде и чине дела милосрђа, али расејано. Не ради хлеба насушног, већ да би задовољили своје страсти. Милосрдни су према онима од којих би да извуку неку корист. У време благостања нико неће да мисли о антихристу и ратовима. Чуло се питање о васпитању деце под комунистичким притисцима. Чак нико није говорио о комунистима, већ се користила реч безбожници. Као гром из ведре неба зазвучале су старчеве речи: „Не бојте се комуниста, њихово време је већ прошло, скоро ће пропасти моћни Совјетски Савез. Бојте се безбожних ваших деце, од њих ћете претрпети више зла него од свих комунистичких властодржаца заједно! Маршираће преко вас до власти и

богатства. Сматраће то врхунцем мудрости. Тако ће ваша деца поступати са вама!”

Наступила је мртва тишина. Сви су очекивали причу о некој далекој Апокалипси, која не

дотиче нас и наше потомство. Људи су били збуњени старчевим пророчанством о блиском

паду комунизма и о новој генерацији још окрутнијих безбожника. Неко је упитао да ли то

значи да ће сви присутни доживети крај света? Баћушка је тужно казао: „Неки ће доживети.

Градови ће расти и биће их све више! Сви слаби људи преселиће се у градове.”

Чинило се да са старцем нешто није у реду. У ваздуху је лебдело питање, ако пропадне

држава, како је могуће да градови напредују? Каква веза постоји између увећања градова и

краја света? Присутни верници замолили су старца да им објасни однос града и последњег

времена.

Ево шта је старац рекао: „Некад су гробља била освештана, са капелом у центру. Мирно су

- 66 -

Тајна Русије и тајна безакоња

текле службе, опела, на гробовима су били крстови, а за самоубице, иноверце, странце и

заблуделе било је посебно гробље. Сада су градови отаџбина смрти, уместо крстова граде се

здања од гвожђа, цигле, гранита, мермера са звездом петокраком, која је сатанина канџа.

Градови ће све брже расти у целом свету.”

Све је било јасно и тачно, али присутни људи нису знали за алтернативу. Као да је читао

мисли присутних, старац је рекао да треба одбацити градски комфор, раскош, све сувишно.

Једном је посетио људе који су сабрали огромну библиотеку. Кућа је била пуна кристала,

скупих тепиха и непрочитаних књига. Старац се нашалио на рачун нове моде прављења

великих библиотека. Питао се да ли су људи прочитали макар трећину тих књига? Многи

људи су били запањени старчевим маниром да коментарише њихове тајне мисли, питања,

грехове... Питали су да ли је грех куповати књиге и да ли их он поседује?

Старац је одговорио да више воли да поклања него да их скупља. Било му је дато да слуша

и учи од великих праведника. Духовне књиге писане су за људе који немају прилике да чују

живу реч духовника. Ко пише оставља благодатни или паклени печат у написаној књизи.

Светски „мудраци” поткопали су темеље православне империје. Сада је још горе. Петар је

увео западноевропску моду и бријање браде, а сад теже да измене руско срце. Књига је

батина са два краја. Питање је како користити књиге. Страни романи довели су до кварења

народа? Чему уопште служе такве књиге? У ближој будућности наступиће отворено

саблажњавање људи који се нису одрешили од телевизора. Потпуном голотињом. Или још

поквареније: непрестаном причом о људским страстима.

Књижевност ће играти важну улогу у развраћивању душа и одласку у пакао. Осим тога,

грамзиво скупљање књига је грех. Старац је сматрао да су светски романи погубни за душу.

Рекао је: „Бој се мало стадо и припремај за страхоте последњег времена. Треба стицати

духовну снагу за спасење у последња страшна времена која су близу. То је једини благодатни

ослонац и одговор на најважнија питања живота. Све ће брзо проћи. Затим ће се лаж и истина

тако помешати да ће мало ко успевати да их одвоји.”

Старац је говорио да у ово време не смемо деловати по народној пословици: ако не сагрешиш, нећеш се покајати. Или, још горе, мислити да можемо слободно да грешимо, јер ћемо после да постимо и да се покајемо у храму. Све треба да буде решено једном заувек: Христос или антихрист, Голготска страдања или почасно место у синедриону, мучеништво или тридесет сребрњака.

Људи су током старчеве беседе разумели да проблем лежи у духовној неприпремљености да се прими дубока истина и светлост Евангелија. Оно се већ дуго доживљава као нешто недостижно. Нико у данашње време не мисли о крају света. Антихрист је пред дверима, нема времена за одлагање добрих дела. Мењају се закони постојања, мења се приступ стварима.

Људи су размишљали о стварима са којима им је најтежи растанак. Старац је понављао да се сви лако растају са стварима које им нису потребне. Није довољно одбацити, него и одсећи из душе све склоности које немају везе са спасењем. Године су пролазиле и пророчанства старца су се постепено испуњавала. Прво је пропала комунистичка држава. То значи да ће се и остала старчева пророчанства остварити.

Погледајте америчко оргијање, ратове, наркоманију, перверзије, музику, моду, школство, тријумф масонске безбожности и цинизма. Ушати клонови и носати вампири башкаре се на виртуелним троновима моћи, славе и новца. То су оне саблазни којима је сатана покушавао да превари Христа. Запамти ово, грешни и лењи читаоче. Опрости, то не значи да себе сматрам бољом од тебе, нипошто! Сигурно сам још гора, лења, немарна и брбљива. Помоли се за мене грешну!

СЕЋАЊА МЛАДОГ СВЕШТЕНИКА

- 67 -

Радмила Воинович Садовникова

Један млади свештеник дошао је код старца обременен великим искушењима. Народ је шапутао да старац све види, чује и зна и да је видео крај света. Свештеник је стигао пред брвнару скривену у дубокој шуми са малом капелом. У дворишту на клупама седело је мноштво људи. Млади искушеник увео га је преко реда код старца. Он га је упитао: „Да ли ти хоћеш да служиш или да теби служе? Тешко је, али да ли нам је Христос обећао било шта осим страдања у овој долини плача? Ти си можда маштао о високом положају, звању, академији, скупим колима и богатој трпези? То си прижељкивао? Какве везе све то има са Светом Православном Црквом? Ти, чедо, прво мораш да изабереш: рај или пакао, спасење у Христу или вечне муке! Ако изабереш праведни пут, не прави се важан пред заблуделима, него љубављу и личним примером исправљај, не укоравај никога речима. Опрезно са људима, без вређања, и досађивања, али лечи их са нежношћу, као родитељ децу. Ако сада не изабереш правилан пут, после ће бити касно. Село није град, али и хладноћа није глад, кажу. Нама је Господ дао слободу. Предложио нам је најбоље, али дао нам је могућност избора. Не верујте много себи, више се надајте у вољу Божију.” Старац је показао на небо: "Тамо нам неће помоћи никаква објашњења, само тежња срца оваплоћена у мислима, речима и делима. Језик је обмањивач, и ако је у срцу тама, обавезно ће се појавити грешне мисли, речи и дела. И обратно, светле и чисте тежње порађају такве мисли, речи и

дела. Оне који се сада наслађују својом грамзивошћу, похлепним упражњавањем греха, треба жалити, или још боље, не примећивати. То спасава, јер у пропаст нас вуку наше страсти, а не туђе.

Ти, чедо, можда не знаш, некад су коњима стављали кожне заштитнике, да не виде шта се дешава са стране. Тако се коњ чувао од расејаности, и био под пуном контролом кочијаша.

Наравно, коњ није добровољно бирао заштиту, већ су га од страха и свих потреса чували људи. Међутим, човек се разликује од животиње баш по способности да се уз Божију помоћ заштити, и удаљи од виђења оног што га одвлачи од главног, значи, пута спасења”.

Млади свештеник питао је како да учини нешто корисно за Православље и Цркву, јер године пролазе необично брзо, са осећањем празнине и бескорисности.

Старац му је рекао да се чува таквих мисли. „Кад си уписао богословију, да ли ти је неко нешто обећао? Желео си да се подвизаваш на њиви Господњој. Ево, постао си свештеник.

Значи да је тај посао користан за твоје спасење. Мајстори обрађују дрво и гвожђе. На почетку грубом шмирглом, а затим га секу. На крају излази блистава и глатка површина. Све што се дешава прими као Божије делање над тобом и твојим карактером. Све прихвати као нужну и

спасоносну меру. Истина је да лете најбоље године, јер живиш маштајући о будућности. Не треба тако: или живиш или тонеш у илузијама. **ЉУДИМА СВЕДОЧИ ИСТИНУ И НА ТЕБИ ЋЕ ПОЧИВАТИ БЛАГОСЛОВ.** Свака наша слабост брзо се претвара у навик у

камен око врата. Одреши се од својих слабости и лоших навика. Мисли о себи. Кад је свети

камен око врата. Одреши се од својих слабости и лоших навика. Мисли о себи. Кад је свети

Апостол Петар питао Христа о судбини Апостола Јована Богослова, добио је одговор: Шта се то тебе тиче. Тако и ти, носи свој крст стрпљиво, иди за Христом.”

Млади свештеник у том тренутку није био задовољан одговором. Али, чим се вратио у парохију, осетио је силу старчеве молитве.

СТАРАЦ ЈЕ БИО УЧИТЕЉ КРОТОСТИ

Једна православна девојка сећала се старчеве смрти. Појавило се осећање напуштености.

Коме се обратити у невољи? Старац је учио Православљу на изузетан начин, тако да сваку

- 68 -

Тајна Русије и тајна безакоња

благодатну реч осетимо и разумемо скривену мудрост. Она се сећала старчеве поуке везане за увреде ближњих, њихову незахвалност, издају.

Старац је понављао поучну причу: „Живео у давна времена један подвижник. Била му је

откривена прошлост и будућност, чинио је чудеса. Велики пост проводио је на води, а

празником би појео лист купуса. Он је живео у пустињи, али долазило му је пуно људи са

својим гресима и патњама. Повукао се у још дубљу пустињу. Опет су га нашли духовно

болесни људи. Неколико пута је мењао станиште. На крају се сасвим уморио од људских

грехова. Сматрајући да је достојан Царства Небеског, пустињак се помолио Богу да му узме

душу, да се не прља, општећи са људима погруженим у грех. Дуго се молио за пресељење у

вечност. Господ му није услишио ту молитву. Подвижник је падао духом, јер је све остало

успевао да измоли од Бога. Исцељење болести, неплодности, успех у светском животу, или

рођење новог живота. Једино није могао да измоли одлазак из ове долине плача. Једном је удостојен виђења. Дато му је да чује Христове речи фарисејима и Јудејима: „Ви судите по плоти. Ја никога не осуђујем. Ако судим, мој суд је истинит. Зато што Нисам сам, него Сам са Оцем, Који Ме Је Послао.”

Тако је отшелник разумео да нема права да осуђује људе и више није молио за пресељење у вечност. То би значило презирање људи и света. Људи су наставили да траже утеху и поуку.

Поступајте као тај пустињак и бићете спасени у вечности. Покушајте да не судите, још боље, праштајте и биће вам опроштено. Љубав је јединствена мера привржености Христу. Ако видиш туђи грех, не осуђуј, али не поступај као грешник. Видите, какви смо. Кад треба да изаберемо између греха и праведности, увек бирамо грех. Ми одбацујемо оно боље само да би остварили оно што желимо.”

Старац је понављао: „Бдијте, чеда, да не дођете у искушење.”

СВЕДОЧАНСТВО ЈЕДНОГ БАЋУШКЕ

Један сеоски свештеник живео је у селу совјетског обрасца: ту су живели Немци, Татари,

Кавкасци, Азијати... Такво је било и духовно шаренило: ту је било будиста, баптиста,

старообредаца, катакомбника, расколника... Букет људских заблуда. Надлежни епископ

одрастао је у римокатоличкој средини и зато је тежио да све буде беспрекорно организовано.

Све, до најмање ситнице морало је да буде по његовом благослову. Свештеници су веровали

да је без еписковог благослова немогуће подвижништво, проповедање, и чак пророчки дар и

исцељивање. Било је незамисливо да неко без владикиног благослова духовно поучава

вернике. Путовати по совјетским селима и шумама, скупљати народ и проповедати беше

опасно у време прикривеног и отвореног гоњења Цркве. Најинтересантније је што је старцу

народ веровао више него парохијским свештеницима.

Чим би се старац појавио, људи су из храма одлазили да га чују. После сусрета, недељама

се препричавала свака његова реченица. О последњим временима и крају света почели су да

говоре не само православни, већ и присталице свих поменутих заблуда. Истина, крстило се

много људи који су хтели да се сједине са Светом Апостолском Црквом. Млади свештеник је

навикао на безусловно потчињавање епископу. Како прихватити старца који се разликује од

свештенства у епархији? Ипак, желео је да га сретне.

Коначно су га позвали у госте тамо где је служио старац. Кад је ушао у олтар, обучен у

подрасник и кожну јакну, старац је већ служио проскомидију. За певницом су читали часове.

Старац је кратко и строго рекао да у олтар не сме да се улази у светској одећи. Додао је:

„Неверан у малом, лакше ће издати и у великом.”

Старац као да је служио последњу Литургију у свом животу. Кад је пред Светим

- 69 -

Радмила Воинович Садовникова

Причешћем пао на колена, у олтару су се сви ничице спустили на под. Служба је личила на

прве катакомбне Литургије, у тамницама и тајним местима. Наш јунак питао је старца како

помирити старчество са црквеном јерархијом и строгим поретком. Он је рекао: „Ја сам по

годинама старац, а по делима новорођенче. Да си само видео некадашње старце, обрасце

праведности. Молитвом су исцељивали најтеже болести, подизали са самртног одра. Ништа

није могло да наруши њихов мир и спокојство, јер су они били са Богом. Њима је свет, као област под утицајем злих духова, био туђ. Што се тиче старчества и монаштва... ко је благословио великог Антонија? А хиљаде подвижника у разним пустињама? Они су се спасавали. Али и људи којима су они духовно руководили. Василије Велики је, по садашњим мерилима, основао манастир самовољно, зар не? Људи, жедни живе воде, тражили су праведника, брзо су се образовале обитељи посвећене спасењу душе. Ја сам само њихов слаби одблесак, далеко сам од старчества! Душо моја, људи су увек радије ишли код отшелника. Зар су нашега Господа првосвештеници благословили на проповед и служење? После су људи почели да заборављају слободу, највећи Божији дар човеку. Не као слободу да се греши, него као могућност разумног избора између греха и праведности, вечне смрти и блаженог живота. Православље је слобода духа и свако ограничавање је већ протестантизам. Колико пута су били прогоњени оптински старци? Ученици Пајсија Величковског увек су били гоњени. Свет тежи да људе претвори у робове: стварима, новцем, влашћу. Чак подчињавањем духа. Светским моћницима највише смета унутрашња слобода духа, одбацивање свих предлога заводника ђавола.”

Старац је наставио: „Сети се разговора Христа са сатаном, који нуди ствари привлачне за палог грешног човека. Али, он је говорио са Богом и добио негативан одговор. Ти си дошао на службу, али зашто? Можда из радозналости, да видиш старца, који служи без епископског благослова!”

Свештеник је био збуњен старчевом прозорљивошћу. Рекао је да му је било интересантно

због чега људи долазе код старца. „Осим тога, видим насиље иновераца и расколника,

протестанти свуда мисионаре. Понекад ми се наша пасивност чини јуродивошћу. Апостоли

нису чекали да им неко приђе и пита. Они су људима донели слово Божије.”

„Тако је, драги мој, баш сада треба ићи на раскрснице и проповедати. Само су се времена

изменила.” Свештеник је приметио да се без обзира на време, принцип сачувао. Старац је

одговорио да се вечни принцип може изразити као чување себе. Као и проповедање вере.

Важно је деловати, а не маштати и размишљати о томе како служе други свештеници. Колико

смо ми ревносни, толико ће се свет мењати набоље. Ако смо лењи и примамо ђаволске

предлоге, бићемо несрећни. Неће казнити Бог, него ћеш сам навући несрећу својим служењем

ђаволу.

„Оче, све је просто. Можда је корисно размислити због чега људи иду код старца и

старица? Верујем, да је пред њиховим очима образац праведности и вере, не би трчали код

старца. На пример, два човека тону у реци. Један мирно тоне, а други виче и тражи помоћ.

Обојица се даве, а сасвим различито реагују. Овај што виче, разуме свој положај и извлачи се

из опасности. Сетите се и блудног сина. Свако осуђивање греха је и погружавање у њега. Сад

кажу: ми не осуђујемо, него расуђујемо. Само сећање на грех прља нас. Као што тама не

може са светлошћу, тако човек испрљан грехом није под Божанским покровом.

Увек је било и лажних монаха, лажног старчества и лажног свештенства. Јер је ђаво лажов

и лажју саблажњава људе. Авај, такви људи углавном не разумеју да шире заблуде, а не истину. Њих треба спасавати, а не осуђивати. Није лако ишчупати се из прелести. Треба терати вукове који нас нападају: иноверце, католике, секташе. Наше заблуделе не осуђуј. Поклони им добру књигу и помоли се за њих.”

- 70 -

Тајна Русије и тајна безакоња

То је био старчев савет. Време је пролазило и наш јунак поново се обрео са групом

свештеника код старца, који је већ сасвим ослабио. Циљ посете био је упознавање са

старчевим виђењем краја света. Старац их је љубазно примио и замолио матушке да донесу

самовар. Беседа о крају света личила је на шарени мозаик. Како избећи антихристово

завођење и саблазни? Шта човека доводи до амбиса? Старац је живео у тој мери строго по

Божијем закону да су му откривене есхатолошке перспективе овог последњег времена.

Обратио је пажњу на одсуство борбе са помислима што води у пораз ума. Ако баштован не

уништи црве неће имати здраве плодове. Треба чистити сам извор да би добили чисту воду.

Дуго је говорио о богоодступништву последњих времена. Заводљивост греха води нас у

лабиринт пропасти. Старац није предлагао аскезу и монаштво, него одређење од похлепе.

Закључио је: „Ако човек пости на води и двопеку, а машта о гозби, то није пост. Смисао

поста је у радости празника, у сједињењу са Господом. Пун желудац не тражи милост од

Бога. Сад многи нападају монаштво. Покушајте ви да се одрекнете макар сопственог дома и

живите у туђем. Демони ће људе привлачити земним мамцима: живе да се поклоне

антихристу, а мртве ће увлачити у пакао."

Била је мртва тишина. Старац је подсетио да о томе говори Стари и Нови Завет. Лако је

прочитати, а тешко испуњавати. А ми хоћемо забрањено знање са рајског дрвета. Спасавала се

онај који хоће да се спасе, а не они који воде бесконачне разговоре о спасењу.

ПУКОТИНЕ СРЦА НАМУЧЕНЕ ДУШЕ

Девојка је хтела да се убије. Несрећан породични живот и брак довели су је до слома. Зли

дух је наговарао да се убије. У том моменту срела је старца, који је прочитао њене црне

мисли и позвао у домић на крају села. Она се чудила како јој старац чита мисли и даје савете.

Почела је да долази код старих монахиња и тако је кренула путем Православља. Упознала је

људе који живе испуњавањем Божијег закона љубави. Једном је старац позвао да прими Тело

и Крв Христову. Упитао је да ли је спремна? Да или не?

Пала је пред старца на колена и кроз сузе прошапутала: „Хоћу да се причестим, али нисам

спремна.” Старац није волео да било ко пада на колена пред њим, па је рекао: „Пожури у

храм, прави земне поклоне пред светим иконама Господу, а не мени, грешном старцу! Добро,

причести се, правилно мислиш да се човек никада не може сам припремити за Свето

Причешће, без Божије помоћи.”

Запамтила је многе детаље из овог драгоценог познанства. Једном га је пратила у возу.

Старац је носио стари подрасник, али је напрсни крст сакрио под мантију. Отворено ношење

крста у безбожном друштву сматрао је скрнављењем светиње. Један пијани младић дрско се

обратио старцу који га је само погледао. Младић је спустио главу и извинио се!

Није могла да заборави старчеве службе! Он је одлазио и враћао се у малу монашку

обитељ. Свима је говорио да се хране чистотом и светошћу док су старице монахиње живе.

Кад оне оду, све ће почети да се руши. Тако се и десило. Баћушка је био савршено

несреброљубив. Добијени новац поклањао је бедним и удовицама, сеоским парохијама, за

обнову храмова. Али, он није примао новац од свих. Кад су му се жалили на ближње, старац

је подсећао да је Бог љубав. Непогрешиво је разликовао искрено од лицемерног покајања. Он

је увек био спреман да исповеди и материјално помогне беднике. Али, молио је да напусте

грешни начин живота. За трпезом је старац увек подсећао на спасење и истину. Да из

празнословља потичу греси.

Речју је змија саблазнила Еву. Ми смо Речју искупљени! Грешна мисао је страшна, а реч

још страшнија. Понеко је плакао, присећајући се безбројних грешних мисли, речи и дела.

- 71 -

Радмила Воинович Садовникова

Старац је говорио да су грешне мисли рђа која уништава човека. БЕЗБРИЖНОСТ ЋЕ И

ДОВЕСТИ ДО АНТИХРИСТА! До спремности да се људи добровољно поклоне злу. Господу

треба веровати чисто, дечији. Увек тежити праведности и чистоти. Спаситељ је рекао да ће се

узети од онога који нема, а додати ономе који има. Проливај крв, дај све од себе, тежи свим

срцем и душом да се спасеш, а онда Господ помаже. Ово је последње време. Већ се треба

припремати за гоњења. Да вас не преваре демонским мамцима. Ако погледамо наше залихе

непотребних трица и кучина, схватићемо да смо као богаташ који је хтео да дуго и срећно

ужива у свом богатству. Али, Бог му је једне ноћи извео душу на суд! Молимо се да се нама не деси слично! Моћни цар рече да је све таштина. Погледај келије праведника: тамо нема утехе за очи већ све подсећа на Страшни Суд! Тако треба кренути на подвиг. Спољашња строгост удружена са жељом за спасењем помаже да постојано контролишемо своје мисли, речи и поступке. Ако дозволимо телу да господари душом, спасење се удаљава. ...Свуда ће бити све више мамаца, саблазни и искушења. Антихрист и његове слуге биће заводници. Саблажњаваће електронским мамцима. Од тога се морамо одвојити. Ако је тежња срца праведна, Бог обавезно помаже! Ако паднеш, не правдај се, скрушено се покај што си упао у демонске мреже! Старац је имао дар да смири намучену душу. Усељавао се мир и тишина, благодат је испуњавала све пукотине срца. Авај, старац се преселио у вечност, али девојци је остао путоказ за спасење душе у ова последња времена!

ЗА СТАРЦА СПОЉАШЊИ СВЕТ НИЈЕ ПОСТОЈАО

Један протојереј одлазио је код разних старца, који су понекад били шарлатани, опседнути, духовно неписмени или варалице. Понекад су старци били праведници, са харизмом прозорљивости и ореолом мучеништва из совјетских концентрационих логора! Сећа се како је чуо о старчевом виђењу последњег времена и позиву да се безусловно одрекнемо свих блага цивилизације. Старац је био сумњичав према некад славним манастирима, који у наше време немају искусних духовника. Сусрет са баћушком био је за свештенике знак милости, као да су уместо кромпира

ископали злато! За њега свет није постојао, све ђаволске илузије и грехови за старца су били невидљиви! Одбијао је да види сујетне савремене „проблеме”, једноставно је затварао очи.

Велика група свештеника дошла је са питањем о обичају да се архијерејима носе поклони за добијену парохију, награде, чинове... Он је одговорио да се морамо борити са својим гресима, а према властима се треба понашати по црквеним правилима. Зар да осуђујемо туђе грехове уместо да сами очистимо ум, срце и тело од прљавштине.

Избегни бављење туђим гресима и пословима. Повуци се у пустињу своје душе, где је једнолична бестрасност и чиста тишина. Ту се крије спасење. Једном старијем свештенику старац је рекао да се брине о садашњости, јер неће доживети долазак антихриста на власт.

Како се спасити у последње време? То питање је највише дирало свештенике. Старац је понављао да не треба маштати о дугом земаљском животу, то су демонски напади. Увек треба бити спреман да станеш пред Господа. Сваки свештеник дужан је да запамти старчеве речи да ће најмања ствар украдена из олтара бити разобличена на Страшном Суду.

Ако задовољиш једну страст почиње претеривање које води на вечне муке! Све ће увлачити у пакао, пре свега новац, разне ствари, богатство. Људи ће се препустити страстима дивље и необуздано. **КОЛИКО ВАМ САДА БУДЕ ЛЕПШЕ И БОЉЕ ТОЛИКО ЋЕ ВАМ БИТИ ГОРЕ ПОСЛЕ СМРТИ!** Бирајте, шта вам је драже: садашња пролазна срећа и телесна задовољства или вечно блаженство у Царству Небеском! За свештенике је главно да умноже поверено стадо, да не изгубе ниједну овцу, ниједну поверену душу!

- 72 -

Тајна Русије и тајна безакоња

ЧИТАОЧЕ, БУДИ ВЕРАН БОГУ

Читаоче последњих времена, упознај благодатни бисер, поуке праведника који се недавно преселио у вечност. Ако се још ниси крстио учини то одмах! Одречи се сатане и свих дела његових. Одбаци његов горди и лукави покров. Ако се још ниси покајао, време је! Запиши све грехове који су ти на савести. Осветли своју сенку пред свештеником! Исповеди се и пред крстом и Евангелијем обећај да ћеш водити чист живот пред очима Божијим. Господ за искрено покајање и одбацивање лукавства брзо шаље Своју Милост. Свима све опрости да би и теби све било опроштено на небесима. На прво место постави једини достојан циљ, спасење душе. Уместо разговора о спасењу, почни да се спасаваш! Одреди се од богомрске заводљивости земне књижевности и уметности! Она је сујетна исповест без покајања. Безблагодатна таштина која краде време и снагу! Читаоче, одбаци књиге које заводе и распаљују страсне жеље, јер су од лукавог. Не робуј идолима: људима, моди, телевизору, знању, новцу. Буди веран Богу у свему! Ако упаднеш у вражију клопку, покај се! Не буди Јуда! Победи расејаност! Читај Евангелије, Псалтир, Пролог, Невидљиву борбу, Лествицу и Апостолске Посланице. Припремај се за време које је пред дверима, кад ће заплакати океани и земља, планине и мора, звезде и месец, јер ће људи одбацили Крст и примити жиг Звери! Узми оружје и бори се против непријатеља: ево молитве против антихриста Преподобног Анатолија Оптинског.

ИЗБАВИ МЕ ГОСПОДЕ ОД САБЛАЗНИ БОГОМРСКОГ
АНТИХРИСТА, И САКРИЈ МЕ ОД
ЊЕГОВИХ ПОКВАРЕНИХ МРЕЖА У ТВОЈУ СПАСОНОСНУ
ПУСТИЊУ. ДАЈ МИ СНАГЕ
ДА ОДЛУЧНО ИСПОВЕДАМ ТВОЈЕ СВЕТО ИМЕ, ДА НЕ
ОДСТУПИМ ОД ТЕБЕ ЗБОГ
ЂАВОЛСКОГ СТРАХА, ДА СЕ НЕ ОДРЕКНЕМ ТЕБЕ,
СПАСИТЕЉА И ИСКУПИТЕЉА
МОГА И ТВОЈЕ СВЕТЕ ЦРКВЕ! ДАЈ МИ ГОСПОДЕ, ПОКАЈНИ
ПЛАЧ ЗА МОЈА
САГРЕШЕЊА И ПОМИЛУЈ МЕ НА ТВОМ СТРАШНОМ СУДУ!
АМИН.

БЕЛЕШКА О АУТОРУ

Радмила Војновић живи у Москви, као једина србска козакиња, са руским монахињама, освојила врх Мојсијеве горе на Светој Синајској гори, повремено живи у Четвртој имању Пресвете Богородице, Светом Серафимо-Дивјејевском манастиру и на Фрушкој Гори у Мајци Србији. Учила, радила, грешила и кајала се у Новом Саду, Сергијевом Пасаду, Москви и Чортановцима. Као библиотекарка, професорка, новосадска министарка за културу, образовање и спорт, лектор Србске Православне Гимназије у Москви, чтец, новинарка, сценариста и аутор двеста емисија на РТС: „Видеописа”, „Тачке додира”, „Метрополиса”, „Видици”, „Душа Србије”, сарадник „Коридора”, „Видела”, „Србског Сиона”, „Огледала”, „Сведока”; Објавила књиге: Катакомбна Србинова покајничка телевизија, Београд 2000. године; *Само покајање Србина спасава*, Београд 2001. година, На крилима Серафима, Ихтус, Београд и Манастир Петковица 2005. године, *Тајна Русије и Тајна Безакоња*, Манастир

Прасквица, Свети Стефан и Православна заједница *Умекшање злих срца*, Москва 2005.

године. О Светој Русији говори и пише са благословом мати Сергије, игуманије Светог

Серафимо-Дивјејевског Манастира, Последњег Врта Пресвете Богородице до Страшног

Суда.

- 73 -

Table of Contents

[Есхатолошка геополитика Трећег Рима](#)
[Христов пророк Авељ](#)
[Претеча антихриста, масон Наполеон у Последњем Риму.](#)
[Судбински сусрет Авеља са Царем Павлом Петровичем](#)
[Отварање Авељевог пророчанства у Гатчинском дворцу.](#)
[Русија и Антихрист](#)
[После старчевог пресељења у вечност](#)
[Пророчко писмо за Николаја Другог](#)
[Прво виђење](#)
[Модерни свет као луциферијански мамац](#)
[Друго старчево виђење](#)
[Ђаволове вериге људских права!](#)
[Под масонским покровом рогатих медија!](#)
[Тајна Русије као Последњег Рима](#)
[Последњи хришћани као непријатељи људских права](#)
[Васељенска диктатура греха](#)
[Култ „вечне” пролазности](#)
[Царска времена](#)
[Телевизор краде душу.](#)
[Нерукотворени храм људске душе](#)
[Глад](#)
[Антихристова мишоловка](#)
[Где је најбоље место за спасавање?](#)
[Хлеб наш насушни дај нам данас](#)
[Како се спасавати?](#)
[„Вечни бизнис” или вечни живот](#)
[О прошлом и будућем](#)
[Мањи од стоке, а виши од дрвета и камена](#)
[Старчеве успомене](#)
[Пророчанство Патријарха Никона](#)
[Мир ти читаоче!](#)
[Посетиоци и празнословци](#)
[Србија под масонским покровом екумениста!](#)
[Тријумф глобалног зла](#)
[Катастрофе](#)
[Енглеска ће потонути као океан грехова и издаје Бога!](#)

Судбина света
Литургија у време гоњења
Расколници
Откуцавање небеских часова!
Револуција као ђаволизација Русије!
Верност Богу као залог спасења
Спасење у граду.
Чишћење душе и тела од демона
Сећања младог свештеника
Старац је био учитељ кротости
Сведочанство једног баћушке
Пукотине срца намучене душе
За старца спољашњи свет није постојао!
Читаоче, буди веран Богу.